

Baptista Teológiai Akadémia

Teológia mesterképzési szak

SZAKDOLGOZAT

A Keresztyén Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése

Témavezető: Dr. Mészáros Kálmán
tanszékvezető főiskolai docens

Készítette: Elek Sándor Attila

Budapest
2019

Absztrakt

1. *A dolgozat célja:* Ez a dolgozat a Testvéri Szövetség mozgalmának hiteles történeti bemutatását, elemzését és téves képzetek cáfolatát tűzte ki célul.

2. *Fő mondandó:* A mozgalom a Baptista Egyházon belülről kiinduló, ahhoz jelenleg is sok szálon kötődő, de más felekezetekre is kiható, alliansz jellegű kegyességi irányzat, mely hibái és gyengeségei mellett sok bibliai értéket hordoz.

3. *Módszertan:* Mivel ebben a témában még nem született átfogó szakirodalom, kutatásom alapja interjúkra épül, és a történész elemzési módszereivel igyekeztem feltárni a valós tényeket és összefüggéseket.

4. *A kutatás eredményeképpen elmondható:* A Testvéri Szövetség mozgalom egy evangéliumi alapokon szerveződő ébredési mozgalom, melynek tagjai adott gyülekezetükben és felekezetükben Isten népének megújításán munkálkodnak.

“Noha még csak félreértéseink és tudatlanságunk kódén keresztül láthatjuk a bibliai gyülekezetet, mégis észrevehetjük, úgy harcol a sötétség hatalma ellen, hogy bizonyosságot tesz a világ előtt az Úrról, és szenvedve követi szent lábnyomát a világ útvesztőjében. Az Ő népe e földön csak zarándok, nem alapít földi intézményeket, csak szolgál. Egy mennyei városról őriz látást a szívében. A szenvedésekben az a reménység tartja meg őket, hogy egykor majd Urukkal lesznek, mikor eljön az Ő dicsőségében.”

(Részlet E.H. Broadbent: Zarándok gyülekezet c. könyvéből)

Baptista Teológiai Akadémia

1068 Budapest, Benczúr utca 31. • Telefon/fax: 342-7534, Telefon: 342-0912

NYILATKOZAT SZAKDOLGOZATRÓL

Alulírott **Elek Sándor Attila** (Születési hely és idő: Berettyóújfalu, 1980.03.29.; Lakcím: 4100 Berettyóújfalu, Török Bálint utca, 13.), mint a Baptista Teológiai Akadémia teológiai mesterképzési szakának hallgatója jelen nyilatkozat aláírásával kijelentem az alábbiakat:

1. Az általam elkészített szakdolgozatot, melynek címe: **Keresztyén Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése**, (témavezető tanár: Dr. Mészáros Kálmán), önálló munkám eredménye, más szerzői jogát nem sérti, a dolgozat elkészítése során a források megjelölésére és az idézetek használatára vonatkozó előírásokat betartottam. A dolgozat, vagy annak részletei korábban semmilyen formában nem kerültek publikálásra.

2. Hozzájárulok, hogy ellenérték kikötése nélkül, nevem és szerzőségem feltüntetése mellett a Baptista Teológiai Akadémia szakdolgozatom egészét vagy annak önállóan közölhető egységét, oktatás és tudományos kutatás céljából, azaz nem üzletszerű felhasználás keretében, az eredeti tartalommal egyező vagy szerkesztett, nyomtatott, illetve számítógépes formátumban szabadon felhasználja, oktatói, tudományos kutatói és hallgatói részére hozzáférhetővé tegye, ideértve az interneten való közzététel lehetőségét is.

Kelt: Berettyóújfalu, 2019.04.18.

hallgató aláírása

Előttünk, mint tanúk előtt:

Tanú 1

Név: Elekné Szoboszlai Réka
Lakcím: 4100 Berettyóújfalu
Török Bálint utca 13.

Aláírás:

Tanú 2

Név: Karancsi Pálné
Lakcím: 4100 Berettyóújfalu
Török Bálint utca 15.

Aláírás:

Tartalomjegyzék

<i>Absztrakt</i>	2
<i>Tartalomjegyzék</i>	4
<i>Bevezetés</i>	5
I. A Sajó- völgyi ébredés.....	8
II. „Frankizmus”	26
III. A Testvéri Szövetség megalakulása, felépítése, céljai és tevékenységei.....	38
IV. Kritikák és tanulságok	50
V. A mozgalom jelene és jövője.....	65
VI. A mozgalom helye a Baptista Egyházon belül.....	79
<i>Összegzés</i>	92
<i>Bibliográfia</i>	96
<i>Mellékletek</i>	98

Bevezetés

A Keresztyén Testvéri Szövetség mozgalom röviden a TeSz, a Magyarországi Baptista Egyházban is megjelenő egyik kegyességi irányzatnak mondható. Bár egyes munkák, mint Csényi Norbert: *Frankism in Hungary*¹ tesznek említést a mozgalomról, teljes átfogó munka még nem született ebben a témában. Azt is megemlíthetjük, hogy baptista körökben a Testvéri Szövetség mozgalom neve a mai napig többségében negatívan cseng. De ez nem általános, hiszen bizonyos magyarországi gyülekezetekben, és főleg az erdélyi baptista gyülekezetekben a TeSz-es testvér sokszor „márkanév”-ként jelenik meg.

Vajon mi váltotta ki ezt az ellenmondást baptista körökben, hogy némely testvérek példaadó hívőként ismerik a TeSz-eseket, míg mások tévelygő, megosztó emberekként? Baptista körökben, kezdetben „frankizmus” névvel illették a mozgalmat, amit elsősorban id. Frank Sándor nevéhez kötöttek. Az ő tanítását és hívő gyakorlatát követő testvéreket nevezik sokan „frankistáknak”. Őket, a vélt és valótlan „frankista” sajátosságokat szeretném majd bemutatni, továbbá elemezni.

Fontos látnunk, hogy a mozgalom mai résztvevői bár tisztelték és szerették id. Frank Sándort, a rájuk akasztott gúnyos frankista jelzőtől elhatárolódtak. Hisz magukat nem id. Frank Sándor követőinek vallották, hanem Jézus Krisztus tanítványainak. Valahogy hasonlóképpen jártak, mint a régmúltban az anabaptisták, kornyisták, akiket az adott történelmi korban hasonló gúnyos ragadványnevekkel láttak el.

Bár az kétségtelenül igaz, hogy annak idején id. Frank Sándor és ifj. Frank Sándor fektették le a mozgalom alapjait, ma a TeSz mozgalomként ismert közösség nem mindenben ért egyet tanításukkal és életgyakorlatukkal. Egyebek mellett ez a tényező is szerepet játszott abban, hogy a mozgalom vezetői magukat Keresztyén Testvéri Szövetség néven aposztrofálják.

¹ Csényi Norbert: *Frankism in Hungary: Church within the Church?* Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005).

Keresztyén, hogy megkülönböztessék magukat hasonló nevű iszlám, és szélsőséges szervezetektől. Testvéri, mert nem egy emberről szól, hanem egy testvéri összefogásról, amit a szövetség szó is megerősít. Mozgalom, mert mindig is mozgalom kívánt maradni, és soha nem volt célja az egyházzá alakulás. Hisz kezdetekben is felekezeti mozgalmaként működött, igazi alliansz szellemben, amit mindmáig fontos irányelvnek tartanak.

Másrészt ma a mozgalom tagjainak többsége a Baptista Egyház gyülekezeteiben gyakorolja hitét, melynek hitvallásával és hitgyakorlatával egyetért, és ragaszkodik hozzá.

Továbbá azért rövid jellemzés a dolgozatom címe, mert a szakdolgozati keretek nem adnak teljes lehetőséget a mozgalom bemutatására. Így csupán rövid jellemzést tudok adni, melynek célja a mozgalommal kapcsolatban kialakult téves berögződések helyretétele, és a valós tények rövid, de hiteles bemutatása egyfajta egyháztörténeti írásként, mivel magam is történész vagyok.

Dolgozatomban tehát a teljesség igénye nélkül szeretném felvázolni a mozgalom kialakulásának történetét, jelenének legfőbb jellemzőit, és tevékenységeit, cél még a Baptista Egyházban betöltött szerepének tanulmányozása.

Tisztában vagyok azzal is, hogy mint a mozgalom aktív résztvevője, dolgozatomban inkább szubjektív megállapításokat tudok tenni, ezért teljesen objektív képet nem tudok rajzolni, és bizonyára lesznek hiányosságok a teljes egészről, azonban mint egy apologetikai írás, lehetőséget ad arra, hogy a mozgalom belső ismerőjeként adjak róla árnyalt és minél hitelesebb képet.

A mozgalmat először id. Frank Sándor önéletrajzi bemutatásával, majd korábbi és jelenlegi vezetők által készített riportok sorozatával kívánom feltárni. Nem sikertörténetről és dicshimnuszról lesz szó, hanem elsősorban a Biblia mérlegén megvizsgált írásról, mely tartalmazza az Isten kegyelme által kimunkált szellemi értékeket, de az emberi gyengeségből fakadó hibákat és torzulásokat is.

Azt is fontosnak látom megjegyezni, hogy ezt a dolgozatot nem a TeSz írja önmagáról, így előfordulhatnak olyan meglátások, amelyekkel maguk a TeSz vezetők sem értenek egyet. Nyilván ezek a gondolatok az én saját reflexióim, meglátásaim lesznek, amelyeket igyekszem jó és tiszta lelkiismerettel bibliai alapokra helyezve közzé tenni.

I. A Sajó- völgyi ébredés

A Testvéri Szövetség mozgalom gyökerei egészen a Sajó- völgyi ébredés jelenségéig nyúlnak vissza, melynek megértéséhez elsősorban id. Frank Sándor életét és elhívását kell megismernünk. id. Frank Sándor életéről bővebb információt a saját maga által írt életrajzi könyvéből nyerhet az olvasó, aki többre vágyik.²

id. Frank Sándor elszegényedett, de falusi értelemben jó módú zsidó családban született. Apai felmenői zsidók, míg anyai részről református vallásúak voltak. Mivel édesapja a zsidó hagyományokat nem gyakorolta, így reformátusként lett megkeresztelve. Az akkori reformátusok „jóistenkéje”, ahogyan ő nevezte, nem gyakorolt mély benyomást lelki életére. Fiatalemberként hamarosan a világi élvezetek rabjává vált, alkohol- és cigarettafüggésbe került. Életvitelén sokszor próbált változtatni, de mindig visszaesett. Elkecserekedtségében imaházi istentiszteletek látogatásában kereste a szabadulást, ahol megértette egyedüli reménysége csak Jézus Krisztusban lehet. Mégsem akart eljönni a várva várt szabadulás, hiába várt rá. Könyvében így fogalmaz:

„Istenem, nem erőszakoskodok tovább, ma vagyok ilyen helyen utoljára. Hiába kértem bűneim bocsánatát, szabadulást a rabságomból, hiába kértem új életet. Hónapok óta várom, hogy könyörülsz rajtam, de ma is abban az állapotban vagyok, mint amikor először léptem át egy imaház küszöbét. Semmi nem változott. Az eszemmel értem, el is fogadom, amit a váltságról hirdetnek... de én nem vagyok megváltva, nem vagyok szabad, hanem a bűneim uralkodnak rajtam. Szívesen örülnék az Evangéliumnak, de az nem az enyém csak az ismeret, a szavak. Ezeket pedig hiába őrlim elmém, nem válnak életemben szabadító erővé. Nem írtál be engem az életkönyvébe? Akkor pedig a pokolban a helyem, és bűneim miatt joggal fogsz majd odaűzni. Ó Istenem, miért nem könyörültél rajtam, mint már olyan sok megtérő bűnösön?”³

² Frank Sándor: Búcsú Babilontól. Kiadó: Fréla Bt.

³ Frank Sándor: Búcsú Babilontól. 15. o.

Ezen töredelmes imádság után végre kijelentést kapott aznap Krisztus valódi személyéről, és átélhette a szabadulás örömét. Így lett buzgó és aktív tagja, majd később igehirdetője is, a Rákospalotai Baptista Gyülekezetnek. Mint világból megtért hívő mindig is nyitott volt a más közösségekben megtért hívő atyafiak felé. Ezért más keresztyén felekezetekkel is jó kapcsolatokat ápolt, akik szolgálatára is igényt tartottak.

Baptista teológiai tanulmányokba kezdett, ahol teológiai vitába keveredett az akkori vezetőkkel a karizmák használatával kapcsolatban, és az állam és egyház kapcsolatának megítélésében. Később ahhoz kötötték tanulmányai folytatását, hogy szakítsa meg kapcsolatait az általuk gondolt tévelygésben lévő atyafiakkal. Ezt Frank testvér nem tudta vállalni, így abbahagyta a teológiai tanulmányait.

Ezután akkori gyülekezetében, Dunaharasztiiban megalakult hívő közössége is konfliktusba került az egyházvezetéssel, így lekipásztorával és a legtöbb szolgálóval együtt 17-üknek felfüggesztették a tagságát. Miután Dobos Ilonával összeházasodott, feleségét is kizárták. Így Frank testvér sokat csalódott az akkori baptista egyházvezetésben. Kazincbarcikára került, ahol Szebeni Olivér baptista lekipásztor közvetítésének köszönhetően lett újra tagja a baptista közösségnek. A helyi gyülekezetnek újra megbecsült tagja lett, akit előszeretettel bíztak meg imaórai, később igehirdetői szolgálattal otthon és más gyülekezetekben is. Más keresztyén felekezetek is igényt tartottak prédikációira, bizonyágtételeire. Kifejezetten jó kapcsolatokat ápolt az erdélyi ébredés vezető testvéreivel, akik sűrűn hívták szolgálni gyülekezeteikbe. Nagy Károly testvérral különösen jó barátságot és szolgáló közösséget tudott kialakítani.

Jellegzetes tanításai voltak: a megtérés, újjászületés hirdetése, a szentségre való törekvés, a karizmák használata. Szolgálatait az Isten felé irányuló feltétel nélküli bizalomra való buzdítás jellemezte.

Ugyanakkor keményen fellépett az akkori szélsőséges mozgalmak túlkapásai ellen. Tanításait a Halljad Izrael!⁴ című könyvében összegezte.

Munkahelyén, gyülekezetében tisztelték és szerették. Akadtak rosszakarói is, akik igyekeztek tanításait a zsidó hagyományokkal összemosni, és tekintélyét aláásni. Példamutató házaselete és rendkívüli hite révén sok hívő számára elfogadott és megbecsült tekintéllyé vált. Isten iránti bizalma abban is megnyilvánult, hogy feleségével 16 gyermeket vállaltak, akit becsülettel, és istenfélelemben neveltek fel. A Sajószentpéteri Baptista Gyülekezet igehirdetőjeként már sokan ismerték, de szokimondása és időnkénti kemény fellépései miatt mindig voltak, akik nem szerették. Elmondásai alapján a vallásoskodástól sokat szenvedett, de igyekezett biblikus hitéhez ragaszkodni, és a „kultúrbaptizmus” gyakorlóit szeretetben elszenvadni.

Gyermekei hitre jutása, majd későbbi szellemi növekedésük sok örömet adott számára. A várva várt ébredés kibontakozása Sanyi fia megújulásakor vette kezdetét. Ifj. Frank Sándor hite és élete többekre jó hatással volt a Miskolci Egyetemen, ahol hitükben többen megújultak. Isten Szelleme és további munkálkodása által gyülekezeti háttérből, és a világból is csatlakoztak a hívő fiatalokhoz, így 1988 elején létrejött a Miskolc Ifjúsági Kör.⁵ Ezek az alkalmak mindenki számára nyitottak voltak, így felekezeti hovatartozástól függetlenül bárki jöhetett. Az alkalmak első látogatói baptista, metodista, református, testvérgyülekezeti, szabadkeresztény, pünkösdi és öskeresztény közösségekből kerültek ki.

Az ifjúsági órák a már említett gyülekezetekben és az egyetem különböző helyiségeiben voltak megtartva. Az előadások témái a megtérés, újjászületés és a hívő élet gyakorlati kérdéseivel foglalkoztak. Id. Frank Sándort testvért Sajószentpéterre kilátogatva, ottani gyülekezeti rendezvényeken ismerték meg, akit a fiatalok megszerettek, és hamar szellemi tekintélyként fogadtak el.

⁴ Frank Sándor: Halljad Izrael! Magánkiadás, Sajószentpéter, 1996.

⁵ Frank Sándor: Búcsú Babilontól. 37-38. 54-56. 125-126.

A fiatalokban őszinte nyitottság és éhség támadt Isten Igéjének megismerésére és annak megtartására. Voltak olyan fiatal párok, akik felismerték, hogy az együttjárás nem biblikus és megszakították kapcsolatukat. Ezek után Istentől várták kirendelt társukat. Mások megvallották okkult gyakorlataikat, és testvérek közbenjáró imádságainak hatására szabadulást nyertek kötelékeikből. Jellemző volt akkoriban, ha a fiataloknak volt egy kis szabad idejük az egyetemen nyomban összejöttek egy kollégiumban, parkban és máris imádkoztak egymásért, vagy társaik megtéréséért.

A fiatalok rendszeres bűnvalló közösségben voltak egymással, és beszámoltak Istentől kapott vezettetéseikről. Nemcsak testvérekké, hanem barátokká is váltak, és összeforrt a szívük, mint Dávidnak és Jonatánnak. Nem féltek egymást inteni sem, de ezt szeretetben tudták tenni, Isten előtti felelősséggel.

Négy fiú vezette az ifjúsági összejöveteleket, akik böjtölve és imádkozva kérték el az alkalmakat Istentől. A beszélgetések alkalmával a megtérésen és újjászületésen túl szó esett a bibliaolvasás, imádság, bémérités, gyülekezethez tartozás, okkultizmus, emancipáció, szekták, rajongás, törvényeskedés, Szentlélek-kereszttség, karizmák, csodák, gyógyulások és párválasztás témáiról is.

A friss megtértek általában hoztak magukkal újabb fiatalokat, megjelentek rockerek hosszú hajjal, voltak kötözött, terhelt fiatalok, alkoholisták, sőt olyanok is, akik hívőknek gondolták magukat, de nem voltak azok. A megtért fiatalok közül egyre többen kezdtek járni id. Frank Sándor lakására tanácsért, vagy csupán azért, hogy beszámoljanak megtapasztalásaikról. Sokan a nagycsalád nappali szobájában nyertek új életet és szabadulást bűneikből. Ennek is köszönhető, hogy sok fiatal a megtérését és megújulását id. Frank Sándor testvérhez kötötte, aki Isten eszköze lehetett életükben. Az is igaz, hogy a későbbiekben sokaknak nehezen ment az egészséges leválás, így hitéletükben megrekedtek, mert nem akartak vagy tudtak igazán szellemileg felnőni. Az a véleményem, hogy ilyen gyermekbetegségek sajnos minden ébredési mozgalomban megfigyelhetők.

A hitre jutott fiatalok ezek után vitték az evangéliumot családjukba és gyülekezeteikbe felekezeti hovatartozástól függetlenül az ország különböző részeibe. Így Isten tovább folytatva a munkát, újabb megtérőket adott és sok hívőt megújított. Ennek következtében kezdett kiszélesedni a mozgalom, továbbá létszámbeli növekedése is ennek volt köszönhető. Több helyen ifjúsági körök alakultak, és amíg némely gyülekezetekben örültek, addig máshol irigységgel és félelemmel tekintettek ezen független összefogásokra.

A fiatalok szervezőképességének hatására 1988. szeptember 24-25-én került sor az első ifjúsági találkozóra Sajószentpéteren. Az igehirdetés szolgálatával Budapestről hívott teológusok mellett id. Frank testvér lett megbízva, aki aludni sem tudott a felelősség terhe alatt. Másnap végül is az Isten szeretetéről és gyűlöletéről beszélt, ami sokak számára józanító szolgálat volt. A bizonyágtételek alkalmával ekkor hangzott el az Aggeus próféta 2. rész 18-19. szakasza, melyet azóta beteljesedett próféciaaként tartanak számon ezen ébredés résztvevői: *„Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is. A kilencedik hónap huszonnegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétette az Úr hajlékának alapja. E naptól fogva megáldalak.”*⁶

Az első ifitalálkozótól kezdve nagy szerepe volt Fodor János ócsai baptista lelkipásztor testvér igei szolgálatának és szelíd jellemének, ami jól kiegészítette id. Frank testvér nagyon határozott személyiségét. Meg kell említenünk még Kristóf János tahitófalusi testvér pásztori szolgálatát is, mely az első generáció számára különösen sokat jelentett. Az első találkozókat további konferenciák, kirándulások, táborok követték, mellyel újabb megtérők és megújulók csatlakoztak a mozgalomhoz. 1990-96 között ifj. Frank Sándor szervezésével útjára indult a Megújulás újság, mely a fiatalok megtéréseit, bizonyágtételeit, és egyéb gyakorlati tanításokat tartalmazott.

⁶ Frank Sándor: Búcsú Babilontól 125-133.

Budapesten, a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán (ma Óbudai Egyetem) is alakult egy ifjúsági kör, melyből később többen a Wesselényi utcai Baptista Gyülekezetben létrejött ifjúsági körben leltek szellemi otthonra, aminek később ifj. Frank Sándor lett a vezetője a fővárosba költözése miatt. Ebből az ifikörből került haza Szentesre Giricz László és Török Sándor testvér a főiskola elvégzése után. Szentesen többen megtértek a környezetükben, és megalakult a felekezeti Szentesi Megújulási Kör. Később létrejött a Szentesi Baptista Gyülekezet is, melyeknek aktív tagjai nagyon sokáig a mozgalom meghatározó húzóerejévé váltak. Továbbá az ország több részén is alakultak meglévő gyülekezetekben is ifjúsági körök, melyek a „frankista” mozgalomhoz kapcsolták megtérésüket illetve megújulásukat.

Interjúk:

- Hogyan bontakozott ki a Sajó- völgyi ébredés?

ifj. Frank Sándor:

- „Előzményként nagyon fontos Édesapám személyének megértése. Világból való megtérése látványos változást hozott az életében. Sok gyülekezetbe eljutott, és hamar felfigyeltek rá a hívő testvérek és vezetőik is. Meggyőző ereje volt a bizonyágtételének, szolgálataira sokan újultak meg. Már akkor ébredési emberként tartották számon, és a hasonló – különböző felekezetből való – testvérekkel szoros, őszinte közösségben volt.

Független, embert és szervezetet nem követő személyisége okozta, hogy amikor a Baptista Teológiára ment teológus képzésre, ott elhatárolódott visszásnak ítélt dolgoktól, tanárait is megtérésre szólította fel, és – küldték vagy magától – abbahagyta tanulmányait. Dunaharaszti tagja volt a lelkipásztora, Gulyás József testvér körüli imaközösségnek, ahol a nyelveken szólás is gyakorlat volt. Akkoriban ez éles problémákat okozott a baptistáknak (őskeresztyének, szabadkeresztyének kiszakadása, pünkösdi hatások), nem nézték jó szemmel a folyamatot. Központból jött testvér gyámkodásával felfüggesztette a gyülekezet saját lelkipásztorának és szolgálóinak tagságát (összesen 17 főt), – köztük Édesapámét is.

Több felekezet is hívta vezetőnek, pásztornak, szerették volna megszerezni maguknak, de őt nem vonzották a pozíciók. Szolgált mindenhol. Amikor a tompai származású, Szebeni testvér mellett felnőtt Édesanyámat készült feleségül venni, országos tilalom ment ki, hogy nem adhatják őket össze. Házasságkötésük (1966) miatt Anyut is kizárták a baptisták. Csak Kazincbarcikára költözésünk után, 8-10 évvel később, az ott szolgáló Szebeni testvér közbenjárására rendeződött a tagságuk.

Édesapámat az ébredési mozgalmak meghatározó személyiségei Magyarországon és Erdélyben is folyamatosan számon tartották, szerették, hívták szolgálni. Kovács Géza testvérrel is együttműködtek, (később az ökumené kérdése miatt elváltak egymástól), jó kapcsolata volt Háló testvérrel, Szegedi testvérrel és gyerekeivel, Fodor testvérrel, Tarnai testvérrel és még sokakkal, Erdélyből Nagy Károly, Mike Béla, Hajas Bálint, Vékás Zoltán, Sütő László, Budai Lajos, Kovács István, Veres Ernő, Borzási István, Kovács Sándor, Péter István testvérrel és még sokakkal. Más felekezetekből Kopasz Jenő testvér, Marozsán testvér, Bereczki testvér, Sárkány testvér (karizmatikusok), de testvérgyülekezeti testvérek is elfogadták. Édesapám szolgálataira újult meg Kalkó József testvér, aki rendezte korábbi dolgait régi gyülekezetében. Vác térségében tértek meg körülöttük nagyon sokan. Müller Vilmosék és mások később holland befolyás alá kerültek (Apu ekkortól nem szolgált közöttük). Nagycsaládjaik szép bizonyosságok lettek a világ felé, gyermekkoromból még nekem is szép emlékeim vannak róluk.

A fentiek ismerete fontos ahhoz, hogy megértsük, milyen előzményei voltak az ébredésnek. Bárhova mentünk az országban, a gyülekezeteknek az Isten melletti leginkább elkötelezett tagjai jöttek hozzánk, köszöntötték szüleinket, hívtak meg magukhoz. Már megtérésünk előtt is, de utána még inkább fokozatosan egyre jobban értettük Isten Országát. „Nagy emberek” fordultak meg nálunk, beleláttunk harcaikba, gyengeségeikbe is. Én is elkezdtem megtanulni, hogy nézzek szembe a saját dolgaimmal, ne áltassam magam. Egyre többet szolgáltunk saját gyülekezetünkben (közben Sajószentpéterre költöztünk), a körzetben.

Édesapám mindig kiemelkedett szolgálataival mások közül, és egy érdekes hullámváz volt megtapasztalható: vagy igényelték, szerették (ilyenkor sűrűbben szolgálhatott), vagy szembefordultak vele, mellőzték, és érdekes módon ilyenkor sűrűbben hívták máshová szolgálni.

Én Sajószentpéteren ifjúsági vezető lettem. Akkoriban voltunk gyülekezeti ifjúságként Pestújhelyen. Ének, bizonyágtétel, ének bizonyágtétel: ezen sokan megdöbbenek akkoriban, ez nagyon különbözött az akkori baptista versmondós kultúrával. Azután az ottani fiatalok visszalátogattak bennünket, és már ők is ezt csinálták. A Falumisszió még csak jóval ez után indult, gyakorolva az élő bizonyágtételt. A katonaságnál Isten megújított. A névéért kezdetben szenvednem kellett, aztán nagy megtapasztalásaim lettek Isten hatalmáról. A Miskolci Egyetemre kerültem, ahol sóvárogtam a testvérek után. Isten megadta. Református, szabadkeresztyén, baptista testvér, aztán kisebb közösségekből, majd friss megtérők...

Közben megismertem Miskolc szinte összes gyülekezetét, szolgálókat, Isten felé nyitókat. Nagy mérföldkövekké váltak a különböző találkozók (pl. sajoivánkai református, diákhét Mittersill-ben, tábor Tahiban, majd a sajoújhelyi találkozók), ahol sok-sok új testvérrel, és köztük megtérni akarókkal ismerkedtünk meg. Sokat jelentettek a missziós kirándulások, majd később a saját szervezésű táborok (Bélapátfalva, Hejce1-2, Fony, Égervölgy, Billatáró1-2, Telkibánya majd Pányok). Ezekhez sokan kötik megtérésüket, megújulásukat. Utóbbira nekünk „régieknek” is újból és újra szükségünk volt. Összefoglalva: mindig „csak” kevesen tértek meg – ellentétben a későbbi vélekedésekkel –, de folyamatosan, egyre több ágon. Nem volt tehát gyors és tömeges megtérés, szinte észrevétlenül bontakozott ki az ébredés.”

Molnár István:

- „Az egész a '80-as évek második felében a Miskolci Egyetemen kezdődött, ahol néhány hívő fiatal is tanult: ifj. Frank Sándor (egyszerűség kedvéért Sanyi), Lisztes Tibor és Sági Tamás. Ők kezdtek el imádkozni Sanyi kezdeményezésére, hogy alakulhasson egy felekezeti ifjúsági kör, ahol a hívők megerősödhetnek, a hitetlenek pedig megtérhetnek.

1988. március 10-én volt az első alkalom 12 résztvevővel. Kötetlen beszélgetős alkalmakat szerveztek, ahol bárki feltehetette kérdéseit, ezekre hívogattak, plakátokat készítettek, bizonyosságot tettek, kapcsolatot építettek minél több diákkal. Első céljuk az volt, hogy összegyűjtsék az egyetemen tanuló hívőket, de emellett eljártak különböző felekezeti gyülekezetek ifjúságába is. Egy ilyen összejövetelen találkoztam először Sanyival (akkor én még, mint Istent kereső voltam). Hallva az egyetemi körről, vágy támadt bennem is, hogy eljárjak közéjük, és mind jobban megismerhessem az Urat. Hétről hétre egyre szorosabbá vált a kapcsolat a fiatalok között, és erősödött az elköteleződés a szolgálatra. Istenünk kegyelme munkálta, hogy mindig jöttek új arcok is.

Már közvetlenül az Miskolci Ifjúsági Kör (röviden: ifikör) alakulásakor Istenünk nyitott egy másik ajtót is a zeneművészeti főiskolások között. A három alapító azért imádkozott, hogy lányok is csatlakozzanak a körhöz. Ugyanakkor Molnár Mónika a későbbi feleségem, aki zenészként ott lakott az egyik kollégiumban, mint magányos hívő, testvérekért könyörgött. Aztán egy este Urunk elhozta az idejét a találkozásnak, és az imádságok beteljesülésének. Később csatlakoztak az ifikörhöz Sanyi testvérei is Sajószentpéterről, így már könnyebben bontakozhatott ki a misszió a lányok felé is. Elindult a munka a zenészek között is, és jó néhányan megtértek. Ők is csatlakoztak az egyetemi körhöz, így Krisztus kegyelméből növekedhettünk számban és erősödhattünk szellemben.

A szocialista rendszer vége felé az emberek különösen nyitottak voltak a szellemi dolgokra, úgy az istenire, mint az okkult ördögire. A nyitottság nagyban segítette munkánkat, de egyre több kötözött lélekkel kerültünk kapcsolatba. Szabadulásra volt szükségük, és ebben id. Frank Sándor (Sanyi bácsi) nagyon jó eszköz lehetett Istenünk kezében. Sanyi fia közreműködésével egyre többen szabadulhattak meg okkult, babonás kötelékeikből, és fogadhatták be Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat.

Sanyi bácsi lelkipásztori szerepére azért is lett nagy szükség, mert időközben Lisztes Tibor és Sági Tamás végeztek az egyetemen. Hazakerültek, hogy ott szolgálják tovább Urukat. Az ő végzésük évében tetszett Istennek, hogy engem is új élettel ajándékozzon meg, és elhívjon Sanyi mellé munkatársnak. Nagyon hálás vagyok, hogy látván Sanyi és Sanyi bácsi életét menet közben felnőhettem a feladatokhoz. Ez a kapcsolat nemcsak testvéri, de munkatársi és bajtársi szövetséggé is vált. Szeretném megemlíteni, mert nagyon fontosnak tartottuk akkor is, és most is, hogy igényeltük: akik közöttünk tértek és térnek meg, találják meg helyüket valamelyik helyi gyülekezetben. Váljanak oszloppá saját közösségükben, és legyenek áldássá Isten népe között.

Visszatérve a mozgalomra: az ébredés nem korlátozódott Borsodra. Egyik egyetemista testvérem, Peszleg Zsolt átkerült Pestre tanulni a Kandó Kálmán Főiskolára, és ott is megtérőket adott az Úr. Később Sanyi is felkerült Pestre, és segítette ezt a munkát. Ott tért meg és került haza két szentesi fiatal, Török Sándor és Giricz László, és ott is folytatódott az ébredés. És az ébredési mozgalom számtalan leágazásáról beszélhetnék még...”

Giricz László:

- „Peszleg Zsolt (Lenti) életére figyeltem fel a Kandó Kollégiumban: sokat beszélt az Úr Jézusról, de leginkább az élete fogott meg. Ő egész tanulmányai alatt nem puskázott, ott, ahol mindenki ezt tette. Az utolsó vizsgájára kialvatlan karikás szemekkel ment dékáni engedéllyel. Ez engem akkor nagyon megérintett, hogy valaki így tud bízni Istenében. Csikár Brúnó (Sopron), Mihály Gábor (Békéscsaba) testvérek is nagy hatással voltak rám. 1992-93-ban alakult a Kandón egy bibliakör.

A Deák téri evangélizáció az evangélikus templomban, és a Billy Graham prédikációi után lévő bizonyágtételek szintén megérintettek. Rá egy hétre megvallottam bűneimet, és megtértem. Másnap megkérdezte Brúnó, hogy mi történt velem, ezen én nagyon megdöbbenem. Ez látszik? Nem beszéltek a testvérek akkoriban a felekezetekről.

Reggel Cseri Kálmánt hallgattuk Pasaréten, utána a Wessi-be mentünk, majd az Ó utcába a Testvérgyülekezetbe, így hamar felekezeti lettem. Vohmann Péter bácsival nagyon jó kapcsolat alakult ki. De igazi szellemi otthonra és szeretetre a Wesselényi utcai ifiben találtam, aminek Frank Sándor volt a vezetője.”

Frank Róbert:

- „A 16 gyermekes Frank család 5. gyermekeként 9 évesen adtam át szívemet az Úrnak. 1989-ben érettségiztem, abban az évben, amikorra datáljuk az első ifjúsági találkozót. Talán ekkor történt a „zászlóbontás”, ami természetesen utólag lett annak minősítve.

Azokban az években bár nem végeztem egyetemi tanulmányokat, mégis bejáratos voltam a Miskolci Egyetemen végzett misszióba, ahol Sanyi bátyám oldalán én is részt vettem a diákköri alkalmakon. Testközelből szemléltem éveken keresztül, ahogyan a miskolci felsőoktatás hallgatói világból és vallásos közegből térnek az Úrhoz, és köteleződnek el az Ő szolgálatában. Ezen gyümölcsök közül többeket én magam is lelkigondoztam fiatalságom ellenére. Frank mivoltomból adódóan tőlem idősebbek is szellemi előjárójuknak tartottak, ami nagy felelősséggel járt, de örömmel vállaltam.”

Bohus András:

- „1991-ben, 20 éves koromban kezdtem keresni az Urat. Akkor főiskolás voltam Budapesten, és elhívtak egy ifjúsági alkalomra a Wesselényi Utcai Baptista Gyülekezet egyik ifjúsági alkalmára. Ott olyan fiatalok vezették az ifjúságit, akik akkor már gyümölcssei voltak a Sajó völgyében végbemenő ébredésnek. Megtérésem után ez a kapcsolat megerősödött, és részt vettem a mozgalom alkalmain. Eleinte résztvevőként, majd később szolgálóként is.”

Gál Lajos:

- „Megtérésem előtt, amikor közeledtem Istenhez, egy református közösségben ismerkedtem meg Bohus Andrással, aki az Igét a Budapesti Műszaki Egyetemen hallotta a mozgalmunkhoz tartozó testvérektől. Ő akkor még nem kötelezte el magát az Úr mellett, de indíttatást kapott arra, hogy keresse Őt. Így találkoztunk egymással. Egy idő múlva András teljes szívét átadta az Úrnak, és ekkor hívogatni kezdett a későbbi TeSz alkalmaira, melyek közül egy táborba el is mentem, először 1995-ben. Ekkor már új életben jártam, és amit ott láttam református teológusként, az teljesen lenyűgözött. Egység volt, fegyelem, és erős szeretet egymás és Isten iránt. Ez megragadott, ilyenekkel azelőtt nem találkoztam ilyen mértékben. Azóta épültem be a TeSz közösségébe.”

- Kik voltak általában a megtérők?

ifj. Frank Sándor:

- „Olyanok, akiket már az Úr elkezdett megszólítani másokon keresztül. Kérdéseik voltak, válaszoltunk, megtértek, megújultak. Világi háttérből, Miskolcra, zenei karról, jogi karról, Tibolddarócról is tértek meg. Az első táborokba még nagyrészt a kazincbarcikai (sajószentpéteri) körzet gyerekei, és a frankok unokatesói jöttek el – de szolgálóként már a baptista és rokoni háttér mellett az új testvérek közül is többen. Pár év alatt aztán már tele voltak a táboraink szerte az országból frissen megtért, vagy megtérni akaró fiatalokkal. Testvéreim eleinte nehezen kapcsolódtak be a munkába, „nem indította” őket Isten – én ezt vitattam. De aztán jöttek, és közben ők is megújultak. Édesapám vállalta fel a nehezebb ügyeket, szüleim nagyszobája szellemi szülőszoba lett, és a megtérés, megújulás helye sokak számára.

Nagyon mélyen megviselt, amikor egy lelkes fiatal testvérrel, Tamással megszakadt addigi szoros kapcsolat, aki kiállt nemzetközileg ismert szélsőséges karizmatikus személyek mellett. Ez számomra elfogadhatatlan volt – ma már sokkal türelmesebb vagyok. Akkor kaptam Istentől vigasztalásként azt a vezettetést, hogy Ő adni fog helyette szellemi fiaikat és lányokat.

Sokszorososan beteljesítette. Sokat jelentett, amikor Ausztriában a diákhéten végre családon kívül is láthattam komolyan odaszánt életű hívő fiatalokat (Németh Andi, Ács Kati, Hégely Píró, stb...). Őket Isten később sokat használta az ébredés során.”

Molnár István:

- „A megtérők nagy része vagy minimális vallásos háttérű, vagy teljesen hitetlen környezetből került ki. Felekezeti háttérük is elég színes volt.”

Giricz László:

- „Nem voltak gyakorlati keresztyének a környezetemben, körülöttem általában, világi esetleg felszínes vallásos háttérből tértek meg az emberek.”

- Viszonylag sokan megtértek és megújultak, természetesen Istené az áldás, de vajon miért lehetett ilyen hatékony a munka? Mi volt a ti részetek ebben?

ifj. Frank Sándor:

- „Teljesen odaszántuk magunkat. Fontosabb volt Isten népe, mint a vérszerinti családom. Radikálisak voltunk saját magunkkal szemben a bűn kérdésben, és erre biztattunk másokat is. Bűnvalló közösséget gyakoroltunk, mindig volt olyan partner, akivel tudtunk imádkozni egymásért és másokért is. Sajnos követtem is el hibákat, mert ezekben a kapcsolatokban időnként bölcsstelenül adtam tovább bizalmas infót másokról, ezt más továbbadta, és ebből lettek később problémák.”

Molnár István:

- „Egyrészt az ateista ideológiai nyomás után az emberek kerestek valami többet, mint amit a régi rendszer adhatott nekik. Nyitottak voltak, így sokkal könnyebb volt hathatósan bizonyosságot tenni. Másrészt szerettük az Urat, egymást és a Bibliát. Kerestük az Istennel való kapcsolat minden lehetőségét. Tiszta, odaszánt életre törekedtünk, és ez az őszinte elköteleződés vonzott másokat is.

Megtérésem után kb. két évvel nőhettem fel oda, hogy vezetőtársa legyek Frank Sándornak. Sokszor ő volt az ötletgazda, én pedig a kivitelező. Jól kiegészítettük egymást. Együtt szerveztük, vezettük az alkalmakat, sokszor lelkigondoztuk a rászorulókat. Feleségemen keresztül sokan megtértek, és a meggyökerezésükben is aktív szerepet vállalt.”

Giricz László:

- „Ami nagyon meghatározó volt az a „tenni akarás” az Úr iránt érzett hálából. Emellé párosult a nyitottság és nyíltság a szolgálatban egymás felé. Kovács István, Török Sándor és én három külön személyiségek vagyunk, mégis tudtunk együtt dolgozni az Úrért.”

- Kik voltak hatással rád a lelki fejlődésedben a mozgalom tagjai közül?

Frank Róbert:

- „Édesapám, mint idősebb szellemi előjáró egyetlenként megfellebbezhetetlen tekintély volt előttem évekig, ám húszas éveim derekán felismerve esetenkénti tévedhetőségét szellemileg önállóvá váltam mindamellett is, hogy folyamatosan az Úrtól rendelt tekintélynek tartottam, és ennek megfelelő tiszteletet adtam meg neki.

Édesapám után Sanyi bátyám elkötelezett missziós szemlélete gyakorolt rám nagy hatást. Visszatekintve egyértelműen megállapítható, hogy az ébredési mozgalomnak ők voltak a gyújtózsínörjai és egyben vezetői, amiben a kezdeményezés általában a bátyámtól eredt, a szellemi felügyeletet ugyanakkor édesapám gyakorolta. Szellemi növekedésemet alapvetően meghatározta a mozgalom során folyamatosan gyakorolt műhelybeszélgetések légköre, melyhez a „terepet” sok esetben a családi áhítatok biztosították. Az évek során világból megtért vagy gyülekezetekből megújult tölem idősebb hívő fiatalok nagy befolyással voltak rám atekintetben, hogy én magam is frissültem, és az irántuk érzett felelősségem mélyült.”

Bohus András:

- „A sok testvér közül egyértelműen kiemelkedett id. Frank Sándor testvér, de meg kell említeni ifjabb Frank Sándort, Peszleg Zsoltot, Kristóf János bácsit.”

Gál Lajos:

- „Elsősorban Frank Sanyi bácsi természetesen, hiszen ő volt akkor a mozgalom lelki atyja. De vele nem sokat találkoztam a fizikai távolság miatt. Sokkal erősebb hatások értek Békésen, ahol református segédlelkész voltam '97/98-ban és egy imaközösséget szerveztünk a mozgalomhoz tartozó testvérekkel.

Ennek házigazdája Lisztes Tibor volt, aki példa volt előttem családi életében és hitéletében egyaránt. Bohus Andrással is itt erősödött tovább máig szoros barátságunk, aki akkoriban már Békésen lakott. Frank Róbert testvérral is rendszeresen találkoztam a TeSz rendezvényein. Az ő tiszta igei látása és ennek egyenes felvállalása sokat jelentett a számomra.”

Történetek a Sajó- völgyi ébredés kezdetéből (1988-89) (lásd melléklet 98. oldal)

Reflexió:

Úgy gondolom, hogy minden elfogultság nélkül elmondhatjuk, Isten volt az, aki munkálkodott id. Frank Sándor életében, családjában, általuk pedig sok-sok fiatal életében, amit a történelem most már, mint Sajó- völgyi ébredést tart számon. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy Frank testvér nem követett el hibákat, Ő sem volt tökéletes, ám irányultságának tisztasága, és Urához való hűsége megkérdőjelezhetetlen. Úgy gondolom, hogy önmagában már a 16 gyermek felnevelése példaadó lehet sokunk számára. Figyelembe véve az akkori gazdasági körülményeket, minden segítség nélkül ezt véghezvinni, valóban isteni csodának számít. Nyilván ebből nem az a tanulság, hogy minden hívőnek ilyen nagyon-nagycsaládosnak kell lennie. Sokkal inkább hogy, Istenben feltétel nélkül lehet bízni, bármilyen legyen az adott gazdasági körülmény vagy korszellem.

Szerintem Frank testvérnek és más nagycsaládos testvéreknek az adott történelmi korban prófétai elhívásuk volt ebben a tekintetben. Pontosan azért, hogy életüket és hitüket nézve a keresztyén családok ne a korszellem szerint tervezzék a jövőjüket, hanem Isten Igéjére építve bátrak merjenek minden kérdésben Istenben bízni, akár a gyermekvállalás kérdésében is. Azt feltételezni pedig, hogy hivalkodás motiválta volna a testvért, merő rosszindulat lenne. Kétségtelen tény, hogy úgynevezett „frankista” körökben ezek után elterjedt lett a nagycsalád-modell gyakorlata. Ám fontosnak látom megjegyezni, hogy ez nem volt propagálva Frank testvér részéről.

Természetesen, ha megkérdezték, hogy mi a véleménye a gyermekvállalásról, akkor bátran elmondta meggyőződését, és mindenkit bátorított, hogy bízzanak Istenben, és ezzel csak gazdagabbak lesznek. Ugyanakkor sohasem agitált emellett, mint azt vádlói híresztelték. Követői között voltak bizonyára olyanok, akik nem meggyőződésből vállaltak gyermekeket, de ezt id. Frank Sándor vagy a TeSz vezetők nyakába varrni óriási hiba lenne.

Véleményem szerint a családtervezés intimitása csak Istenre és az adott férjre és feleségre tartozik. A kívülállók csakis a Biblia alapján adhatnak iránymutatást pl. egy lelkigondozás, vagy tanítás alkalmával, de a döntés felelősségét mindig a házaspárnak kell vállalniuk. Sajnos a TeSz köreiben voltak testvérek, aki ezt az intimitási határt túllépték úgynevezett jó szándékkal: „*Testvér, mikor is született a legutóbbi baba? ... Ó, már ilyen régen! Akkor biztos jön már a következő?*” Ezek olyan torzulások voltak, mellyel sok kárt okozhattak hívő családoknak. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem ez volt az általános viszonyulás a mozgalmon belül.

Frank testvér tanításait a karizmák gyakorlása terén teljesen biblikusnak és józannak látom.⁷ Persze az akkori baptista gyakorlat szerint ez sok gyülekezetben újnak számított, és szakadásokhoz is vezetett a baptista felekezetben. Ezért volt érthető a félelem, amikor id. Frank Sándor és a mozgalom tagjai bátran hirdették a kegyelmi ajándékok használatának gyakorlatát.

⁷ Frank Sándor: Halljad Izrael! Magánkiadás 1996. Sajószentpéter 80-98. o.

Persze sok mai baptista gyülekezetben ma már nem botránkoznak meg azon, ha valaki vallja vagy gyakorolja a nyelveken szólást, gyógyító, csodatévő erők használatát. Frank testvér ugyanakkor ezen ajándékok nem biblikus használata ellen lépett fel, és a rajongó testvérekkel nem vállalt közösséget. Mindez újabb megütközéseket keltett és, emiatt törvénykezőnek tartották a rajongó lelkületben lévő baptisták.

Ehhez hozzájárult a fejbekötés gyakorlata, melyet ő a Biblia iránti tiszteletből hirdetett. A fejbekötés kb. a '70-es évekig általános gyakorlat volt a baptista gyülekezetekben, főleg vidéken, illetve minden kis felekezetben (őskeresztyén, pünkösdi, testvérgyülekezet) szintén. Rosszindulatú vádlói azt terjesztették el róla, hogy id. Frank Sándor azt hirdeti, hogy aki nem köti a fejét, az már nem is üdvözülhet. Ez megint alaptalan vád, hisz ilyet sem ő, sem a TeSz soha nem hirdetett.

Az viszont tény, hogy aki ezt a bibliai igazságot mellőzi azt a mozgalom hívei Isten iránt engedetlenek tartják. Ez messze nem jelenti azt, hogy egy fejét befedő nőtestvér több vagy tekintélyesebb lenne, mint egy olyan, aki nem gyakorolja magát ebben, hisz más területen lehet, hogy a „befedett fejű” testvérnő engedetlen. Véleményem szerint ez egy helyes gyakorlat, amit a Biblia egyértelműen tanít az Újszövetségben, Pálnak a korinthusiakhoz írt 1. levelében a 11. fejezetben.

Látásom szerint, aki ezt meggyőződéssel gyakorolja, az helyesen teszi, azonban ne ítélje el azokat, akik ezt nem teszik. Ezzel kapcsolatban alapos és véleményem szerint teológiai is helyes tanítás-sorozatot tartott Pardi Félix erdélyi baptista lelkipásztor, ami az interneten is fellelhető, de nyomtatott formában is megjelent könyvként.⁸

⁸ Pardi Félix: *A Fejkendő...egy elfelejtett keresztyén gyakorlat a modern időkben*. Theologos Kiadó. 2017.

<https://www.youtube.com/watch?v=xcXCZJQbtQA&list=PLTwKxW3vpw8qVBYbbLL60Nlfd6mg6Mwh>

Sajnos a mozgalmon belül ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban is történtek túlkapások: előfordult, hogy valakit erős lelki ráhatással próbáltak rávenni a kendő használatára, vagy enyhe rábeszéléssel igyekeztek hatást gyakorolni egy-egy testvérnőre, hogy fedje be a fejét. Emlékszem, egyszer a mi közösségünkben is egy testvérnő egy idő után bekötötte a fejét, ekkor megkérdezték tőle, hogy ezt miért tette? Azt mondta, hogy azért, mert azt látja, hogy itt ez a szokás. Azonnal mondták neki, hogy akkor vegye le, mert nálunk ez nem szokás! Le is vette, és még sokáig így járt közösségbe. Én örültem neki, hogy felszabadultan tudott ezek után is köztünk lenni. Később már saját egyéni döntése után tette újra fel, és tudott meggyőzően érvelni mellette.

Visszatérve a Sajó- völgyi ébredésre, azt láthatjuk, hogy ez Isten munkája volt. Mindez abban is megnyilvánult, hogy sokan megtértek és újjászülettek. Vizsgáljuk meg őszintén, hogy megvan-e ez ma a mi gyülekezeteinkben? Hányszor próbálunk evangélizációs alkalmakat szervezni, kiteszük a szívünket-lelkünket, sok-sok pénzt áldozunk rá, és mégsem akarnak jönni a megtérők. Újra és újra meg kell látnunk, hogy ezt csak Isten tudja kimunkálni, ez az ő felségterülete.

Nekünk ettől függetlenül tiszta szívvel tennünk kell, ami ránk bízott, és imádkozunk, hogy ő cselekedjen a szívekben. Hasonlóan cselekedtek fiatal testvéreink is a Sajó- völgyében, Isten elpecsételte a szolgálatukat megtérőkkel és megújulásokkal. Ezt a munkát leminősíteni, vagy emberinek tulajdonítani óriási felelőtlenség és véték lenne!

II. „Frankizmus”

A „frankizmus” fogalom alatt baptista körökben id. Frank Sándor tanításainak hirdetését, és életgyakorlatának követését gondolták. Maga a szó eredete tudomásom szerint egy (hit)életében megromlott baptista lelkipásztortól származik, amikor a gyülekezetében működő ifjúsági kört így jellemezte. Később a Baptista Egyházon belül szélesebb körben is elterjed ez a ragadványnév. Általában a törvénytelenkedő lelkülettel hozzák összefüggésbe.

Tipikus sztereotípiák így hangoznak azóta is:

„A frankisták id. Frank Sándort követik mindenben, akit megfellebbezhetetlen tekintélyként és prófétaként tartanak számon. Kötelező náluk a fejbekötés. Aki ezt asszony létére nem gyakorolja, az nem üdvözülhet. Később már csak alsóbb rendű testvérré módosult ez a vád. Egy igazi frankista általában extra nagycsaládos és televízió nincs a háztartásban. A lelkipásztori-rendszer ellen lépnek fel, és magukat különbnek tartják egy átlag baptista gyülekezeti tagtól. Ahol csak lehet, ott hatalomra törnek, ha pedig ez nem megy, ott szakadásokat idéznek elő a gyülekezetekben.”

A további interjúkérdésekben szeretnék utánajárni annak, hogy maguk az érintett testvérek hogyan élték meg ezeket a vádakokat. A dolgozatomban későbbi részében szeretném azt is megvizsgálni, hogy vajon volt-e alapja ezeknek a súlyos vádaknak.

Interjúk:

- A frankizmus szóval milyen összefüggésben találkoztál először? Ha már ez a szó került a köztudatba, akkor te hogyan jellemeznéd a korai frankista sajátosságokat?

ifj. Frank Sándor:

- „Sz. S. baptista lelkipásztor használta először Miskolcon. Elődje, Balogh Miklós lelkipásztor nagyon szeretett minket, sokszor megkért bennünket szolgálni, az ő idejében kértek fel Miskolcon is ifjúsági vezetőnek.

Miután elment Pécsre, az új lelkipásztort az ifjúság nevében köszöntöttem többek között azzal, hogy bemerítéssel kezdhet. Azonban hamar rájöttem, hogy nem örül a Miskolci Ifjúsági Körnek, szolgálatainknak. Akkor tapasztaltam először személyes rosszindulatot „hívótól”. Véleménye szerint én az ördöghöz imádkoztam. Nála találkoztam először az értelmiségi antiszemitizmussal is: szerinte én „álkeresztyén köntösbe bújtatott zsidó propagandát folytattam”, amikor az újra megalakult Izraelre mint Isten ígéreteinek beteljesülésére tekintettem.

Egy hónap alatt beláttam, hogy utazik rám, és már nincs helyem és szolgálatom a gyülekezetében. Kimaradtam, majd Pestre is kerültem nősülés miatt, és csak hírből hallottam az újabb és újabb fejleményeket.

Szembefordította a gyülekezetet (kezdetben a vezetőséget is) a korábban elfogadott és szeretett fiatalokkal. Molnár István testvért nem akarta bemeríteni, a korábban bemerítetteket ki akarta zárni, Gyulát és Györgyit nem volt hajlandó összeadni. A központhoz fordult segítségért, hogy segítsenek kezelni a gyülekezetet megosztó „frankistákat” – ahogy ő nevezte őket. Mentek Pestről a vizsgálóbizottságok, vizsgálták a helyzetet. A Wessin is nagy volt a félelem, hogy valami radikális elhajlást képviselünk.

Közben lassan megértette Miskolcon a vezetőség, és a kivizsgálók is, hogy nem a fiatalokkal, hanem a lelkipásztorral van gond. Sokaknak nyílt ki a szemük, amikor a gyülekezet határozatát Gyula-Györgyi menyegzői Istentiszteletéről botrányosan elszabotálta. Lassan a baptista vezetés is fegyelmezni akarta, akkor még valaki átmentette Rákosszentmihályra, végül jó pár évvel később ott vonták be a lelkipásztor igazolványát. „Áldásos” munkálkodásából a „frankista” stigma, és a kialakuló frankofóbia azonban fennmaradt, elterjedt.

A vádak akkortól így hangzottak: inthetetlenek, elutasítják a lelkipásztori kontrollt, id. Frank Sándor zsidó patriarchális módszerekkel irányítja híveit, karizmatikusok, megosztják a gyülekezeteket, törvénykezők (kendő). Ezek mind Sz.S. vádjai voltak.

Én belülről soha nem láttam egységes „frankizmust”. Amikor ez a fogalom létrejött, akkor már háromféle irányzatot lehetett megkülönböztetni. Édesapám vonala elsősorban prófétai hatású szolgálat. Iránymutatása, szellemi tisztánlátása, Isten felé való elkötelezettsége meghatározó erővel sugárzott mindenki felé. Tipikus őrálló volt, és egyre inkább papi szolgálatot végzett nemcsak családjá, hanem sokak felé. Extra nagy szeretettel azok felé, akik még rabságban vannak vagy már szabadulni akarnak, és időnként kemény fellépés bármilyen tévelygéssel szemben. Nem szerette a dolgokat túlbonyolítani, bosszantotta a szervezkedés. Megjelent a tévedhetetlennek tűnő fellépése, amibe többen – én is – beleütköztünk (ide sorolható Lisztes Tibor, Bohus András, Molnár István, vagy a távoli Katona László testvér).

Én magam az együttműködés, a reflexió (reagálás, megvizsgálás) és megszervezés képviselője voltam. Ehhez több vezető is csatlakozott, ebből alakult ki az „első” TeSz. Küzdöttünk a gyermekbetegségek ellen.

Harmadik irányzatnak tekinthető azon testvérek túlbuzgólkodása, akik frissen tértek meg, de hajlamosak voltak a személyi kultuszra, mások elítélésére, törvényeskedésre, kettős mérce alkalmazására. Őket a megalakuló TeSz-es vezetés is korlátozta, Édesapám is intette, de voltak, akiknél kevesebb sikerrel, mindig volt utánpótlás is, és a „régiek” is volt, hogy hibákat követtünk el. Ezek jó muníció voltak ellenünk, de nem ez volt a lényeg, hanem Isten különleges munkája, szabadítása, kegyelmének megtapasztalása, és a világból megtérő növekvő száma, vagy már gyülekezetben élők megújulása.

Közös jellemzőink voltak: a bűn kérdésének komolyan vétele, szentségre való törekvés, egymás lelkigondozása, bűnvalló imaközösségek, radikális odaszántság, királyi papság fogalma (nem vártunk a hivatalos vezetőkre, ha láttuk a szükségét, akkor léptünk), szellemi érzékenység, Isten vezetésének igénylése, nyitottság a karizmák felé, ugyanakkor zártság a karizmák szélsőséges használata felé (pl. nem szólok nyelveken, ha nincs magyarázó, nem a hívők követik a jeleket, hanem a jelek a hívőket). Ragaszkodtunk a gyülekezeteinkhez. De többre vágytunk, ezért más gyülekezetekkel, testvérekkel is tartottuk a kapcsolatokat.

A testvéri kapcsolatok igazi jó baráti kapcsolatok is voltak. Ha a gyülekezet karanténban tartott, negligált, akkor túrtük, imádkoztunk, szerettük őket. Aztán feloldódtak, elfogadtak minket. Vagy kivetettek, és csak akkor mentünk más gyülekezetbe. A „frankisták” sehol nem hoztak létre új felekezetet, nem mentek át többedmagukkal más felekezetbe.

Molnár István:

- „Az Úr úgy vezetett, hogy a Miskolci Belvárosi Baptista Gyülekezetbe van a helyem. Sajnos nem sokat barátkozhattam a gyülekezettel szabad szívvel, mert rögtön szembesülnöm kellett azzal, hogy pusztán csak amiatt, hogy szeretem a Frank családot, némelyek, köztük az akkori lelkipásztor a frankisták skatulyájába tett. Ő használta először ezt a „csúfnevet”.

A kérdés második felére ez a válaszom: szellemileg a konzervatív irányhoz kapcsolható, ugyanakkor vágyunk arra, hogy a szellemi ajándékok működjenek közöttünk. Jellemző ránk azóta is, ami a béreabeliekre volt Pál idejében, hogy megvizsgálják, amit hallanak az Ige alapján. Ezzel a gyakorlatunkkal megkaptuk, hogy ítélezők vagyunk. A tagfelvételeken ez méginkább kiélesedett, amikor mertünk tartózkodással vagy nemmel szavazni egyes személyekre, akiknél az új életnek nyomát sem láttuk. Ez elfogadhatatlan eljárás volt azok szemében, akik egész életükben mindig igennel szavaztak. Annak azért örültünk, hogy kezdtek felbátorodni a régi tagok is, és tartózkodtak a zűrös eseteknél.

A külső megjelenés kérdése különösen az első 10-15 évben volt fontos, például, hogy a lányoknak hosszú hajuk legyen, mert az az Ige szerint ékesség, ne járjanak nadrágban, mert Mózes törvénye szerint ne keveredjen a női és férfi ruhaviselet, és ne sminkeljék magukat és ne hordjanak ékszert, mert a lélek belső szépsége volt a cél. Ezzel nem lett volna baj, ha nem ezek alapján kategorizáltak volna némelyek közülünk más hívőket, vagy ne erőltették volna bizonyos esetekben meggyőződés nélkül. Ez nem mindenkire volt jellemző, de mivel néhányan így jártak el, általánosították, hogy törvénykezők vagyunk.”

Giricz László:

- „1994-ben egy baptista misszióba hívtak a lelkipásztorom, annak a missziónak a vezetője vett elő engem nagyon durván. Két vezető leültetett, az egyikük elmondta, hogy tudja rólam, hogy frankista vagyok, és ne próbáljam meg ezeket az elveket terjeszteni. Megbélyegezettnek éreztem magam, nagyon rosszul esett nekem ez a beszélgetés. Később a másik vezető testvér elmondta, hogy ő is nagyon szenvedett ettől a beszélgetéstől, sőt vezetőtársa mondanivalójától is. Az intellem arról szólt, hogy Sanyi bácsi tanításait ne hirdessem, pedig akkor még alig ismertem Sanyi bácsit.

Azóta ezzel a testvérral nagyon jó kapcsolatunk alakult ki, és később ő is úgy fogalmazott, hogy már örül annak, hogy nem lettem törvénykező és alaptalanok voltak feltételezései, amit akkor velem kapcsolatban megfogalmazott. Később azt láttam, hogy lelkipásztori körökben egyfajta frankfóbia kezdett elterjedni. Szerintem valójában ez jellemzett minket: határozott ragaszkodás Isten Igéjéhez, meg- és elítélése bizonyos dolgoknak, a rajongástól, a szabadosságtól és a vallásosságtól való elhatárolódás!”

Frank Róbert:

- „Ezt a gúnynevet egy megromlott baptista lelkész találta ki, és kezdte hangoztatni. Az mindig örömmel töltött el, hogy tudtam, aki ezzel a névvel azonosít bizonyos testvéri kört, az nincs tudatában annak, hogy sokkal egyszerűbb lenne a keresztyén szót használnia.

Sajnos olyan időket élünk, hogy amikor valaki őszintén igyekszik ragaszkodni bibliai alapelvekhez, azokat valamilyen kategóriába akarják besorolni, és „le-istázzák”, ahelyett, hogy elismernék, hogy egyszerűen csak az Úr Jézus követői. Ez mindig felmentést ad azoknak, akik nem hajlandók szembenézni önmagukkal, és Isten Igéjét tükörként használni. Ami igazán jellemzett minket az a biblikus, krisztusi sajátosságok.

Bohus András:

- „Valamikor a '90-es években találkoztam ezzel, engem is neveztek így. Mindenképpen pejoratív jelentéssel bírt, utalva arra, hogy mi nem az Úr, hanem Frank Sándor követői vagyunk. Az én véleményem szerint: vannak nagyon jó sajátosságok, amik kívánatosak. Ilyen az élő testvéri közösség igénylése, gyakorlása. Ilyen a józanság a kegyelmi ajándékok terén. Említhetem a tanítás tisztaságára való törekvést, vagy a valódi megtérésekre való törekvést.

Vannak olyan sajátosságok is, amik nem jók: szeretetlen ítélkezés, a keménység vagy éppen a döntésképtelenség, a megfelelési kényszer. Megemlítendő sajátosságok: erős szentségre törekvés (ez sokszor akár törvényeskedésen keresztül is), nagycsaládok, sok gyermek; próféta-ság, tanítás, kegyelmi ajándékok működése. A karizmatikus mozgalom elutasítása, zene területén nagyfokú zártság. Intés gyakorlása (alkalmanként szeretet nélkül).”

Gál Lajos:

- „A TeSz-ben hallottam ezt a kifejezést először, mint olyat, amit mások használnak velünk kapcsolatosan. Különösen a Frank család tagjainak nem tetszett ez a megnevezés. Az ő céljuk nem az, hogy nevet szerezzenek maguknak, de annak sem örülnek, ha gúnynévvel emlegetik őket. A TeSz-ben ez a megnevezés nem elfogadott. Ezért is vettük fel a Testvéri Szövetség nevet, hogy ezzel kiváltsuk a frankizmus használatát. Számomra ez a mozgalom mindig az Istennel való igazi, szoros kapcsolat elősegítését jelentette. Ezt személyesen éltem át. Sok esetben éri az a vád a mozgalmunkat, hogy törvényeskedik. Ez nem igaz. Van törvénytelenység, van törvény szerintiség és van törvényeskedés. A TeSz Krisztus törvénye szerint él és tanít. Amikor az asszonyok illendően öltözködnek, és eltakarják a testüket, amikor befedik a fejüket, amikor a családok sok gyermeket vállalnak, a testvérek a világi élvezetekben mértékletességre törekszenek, amikor a zenei irányzatban a józanságot követik a rajongással szemben, akkor ezzel és sok más egyébvel is mind bibliai értékek mentén haladnak. Ez alapvetően igaz ránk, természetesen nem száz százalékban.

A nehezebb kérdés az, hogy mindezt milyen módon képviseljük, hirdetjük meg. Számomra is sok esetben volt kérdés az, hogy az általam jónak ítélt igazságokat miként adom át a környezetemnek. Ebben ejtettünk hibákat. A baj nem az volt, amit tettünk és hirdettünk, hanem az, hogy ezt sokszor bölcstelenül, éretlenül és erőszakosan tettük.

Ebben azonban sokat változott a TeSz, az évek alatt Isten sokat faragott bennünket ezen a területen. Emellett mindig meg kell maradnia a Szentírás tanítása melletti határozott, tiszta állásfoglalásunknak, ha tetszik ez másoknak, ha nem.

De szeretettel és szelídséggel sokkal többet lehet tenni másokért, mint az igazság büszke bajnokaiként. A mai világban és egyházban a TeSz-nek prófétai szolgálata van.”

Reflexió:

Nyilvánvalóan feltártuk, hogy maga a „frankizmus” szó egy kisiklott életű baptista lelkipásztor szóhasználatából származik. Sajnos ezt a Diabolosz felhasználta arra, hogy a Baptista Egyházban zavarkeltést érjen el mind a mai napig. Az interjúkból az is kiderül, hogy a mozgalmon belül valóban megjelent az ítélezés, felfuvalkodás, személyi kultusz, keménység, ami sok-sok bölcstelenséggel párosult. De véleményem szerint nem ez volt a domináns, így a baptista gyülekezetekben sok fiatal testvért nemhogy felkaroltak volna, hanem fegyelmezésükkel egyeseket elviselhetetlen nyomás alá helyeztek.

Általában a vezetők érettségén is múlt, hogy ki hogyan tudta kezelni a „frankista” testvéreket. Szebeni Olivér, Balogh Miklós, Pátkai Béla, Kübler János lelkipásztor testvérek példaadó módon tudták beintegrálni őket a baptista közösségükbe, de megemlíthetőek azok a lelkipásztor testvérek is, akik szintén jó együttműködésben voltak velük, mint pl. Lukács Tamás, Pető Albert testvérek.

Máshol viszont megijedve határozott biblikus látásuktól, szentségre való törekvésüktől, sokszor irigységből és féltékenységből vezérelve kapaszkodtak bele a frankista vádakba, és hurcolták meg ezeket a testvéreket.

Ezzel a hozzáállással véleményem szerint sajnos a Baptista Egyház is sok hűségese és megbízható szolgálattevőt veszített el. Ott pedig, ahol kitartottak a testvérek, és nem zárták ki őket, a mozgalom torzulásait is kész voltak letenni a közben hitben is felnövekedő, megérett hívők. Évekkel később az idő is igazolta ezeket a testvéreket, és ma sokan közülük megbecsült presbiterek, vezetők baptista gyülekezetekben.

A frankista gúnynévvel nem tudtak a mai napig azonosulni a mozgalomba résztvevő testvérek. Id. Frank Sándorral sokan a mozgalmon belül egyáltalán nem voltak személyes kapcsolatban, tanítását nem hallották, könyveit nem is olvasták. Ezek után nem csoda, ha értetlenül állnak az előtt, amikor így gúnyolják őket. Olyan ez mintha régi baptista testvéreket kornyistának, meyeristának vagy balogistának neveznék. Ha valaki tud azonosulni a TeSz biblikus látásaival vagy egy-egy mozgalmi tevékenységében részt vesz, azzal miért válik frankistává?

Nyilvánvalóan ahogyan ez már a múltban is megjelent, a frankistázás bizonyos testvérek részéről egy csoport beskatulyázása volt, ráadásul negatív értelemben. És sok hátrányt szenvedett el az, akit egyszer így bélyegeztek meg. Ha már valaki a gyülekezetben házi csoportot szervezett, akkor egyesek azt már az adott gyülekezet vezetősége elleni merényletnek tekintették. Ha ráadásul bizonyosan kiderült az illetőről, hogy esetleg egy TeSz-es alkalmon volt vagy úgynevezett TeSz-es kapcsolata vagy barátja volt, akkor azonnal frankista lett, akit fegyelmezni kell.

Ezt a jelenséget lehet frankfóbiának nevezni, melyet sajnos gerjesztéssel sok baptista gyülekezetben meg lehetett figyelni. Sok józan testvér, aki megismerte a frankista testvérek hitét és életgyakorlatát, fogalmazta meg azt, hogy akkor ilyen értelemben ők is frankisták, noha semmilyen formában nem volt kapcsolatuk a mozgalommal.

Miután a mozgalom tagjai belefáradtak a frankistázásba akkori nem hivatalosan megválasztott vezetők döntöttek arról, hogy ha már nevesíteni akarják magukat, akkor inkább Keresztyén Testvéri Szövetség néven emlegessék őket.

A tipikus frankista vádak jórészt tehát nem állják meg a helyüket. Id. Frank testvért nem tekinti a mozgalom megfellebbezhetetlen tekintélynek. Bár személyét tisztelik, teológiai tanításaival és kegyességi életgyakorlatával nem mindenképp 100%-osan értenek egyet.

Amint az interjúkból is látszik, több kérdésben még a vezetőknek is eltérő a látásuk. Ez mégsem jelenti azt, hogy egymást tisztelve és ajándékaikat értékelve ne tudnának egy közös cél érdekében együtt munkálkodni. Gyermekbetegségként a mozgalomban is megjelent egyes vezetők túlzott tisztelete, mely bizonyos vádaknak alapot szolgáltatott.

A mozgalom irányultságában és szervezeti felépítésében éppen az egyszemélyű vezetés ellen lépett fel mindig is, ezért is nevezik a frankistákat lelkipásztor-ellenes közösségnek, mely szintén nem állja meg a helyét. A TeSz nem ért egyet a lelkipásztori rendszerrel, mert a Biblia csak presbiteri vezetőség intézményrendszeréről ad tudósítást, amit a Baptista Teológia is hasonlóan hirdet.⁹ Mindenki, aki a TeSz állásfoglalását **(lásd melléklet 101. oldalán)** e kapcsán elolvassa, minden elfogultság nélkül megállapíthatja, hogy a TeSz nem lelkipásztor-ellenes, mert bár nem tartja biblikusnak a rendszert, azonban azt, mint a baptista és egyéb gyülekezetek kegyességi gyakorlata, el tudja fogadni. A lelkipásztorokkal kész együttműködni, nekik kettős tiszteletet megadni, amit sok baptista lelkész is meg tud erősíteni.

Természetesen, ha egy lelkipásztor nem biblikusan tanított vagy vezette gyülekezetét, akkor viszont nem féltek ellenük, mint felelősségteljes hívők a biblikus keretek között fellépni. Ezen eseteket forgatták ki sokszor hitéletükben meghasonlott, vagy „hatalmukat” féltő vezetők, akik ahelyett, hogy önkritikát gyakoroltak volna, lelkipásztori státuszuk megsértésére apellálva utasították el az intést.

⁹ Dr. Almási Tibor: *Az újszövetségi gyülekezet struktúrája, működése és vezetése – mai tanulságokkal. In A baptista ekkológiológia alapjai és újkori kihívásai.* BTA, Budapest, 2007. 103-125.

Nagyon fontosnak látom megjegyezni, amit a Szentírás is hangsúlyoz, hogy vezetőnek lenni mindig is nagy felelősség volt. Kiváltképpen Isten népét vezetni nagy felelősség. Ezért is beszél a Biblia vezetőkről, akik egymást segítve és intve munkálkodnak a gyülekezetért. A lelkipásztori intézményt ma a baptista gyülekezetekben szerintem sokan félreértik. A Baptista hitvallás szerint is így van megfogalmazva:

13. A gyülekezet tisztségviselői

Hisszük, hogy az Úr a gyülekezetek tanítására, gondozására lelkipásztorokat, presbitereket és diakónusokat hív el a családi, a társadalmi és a gyülekezeti élet terén feddhetetlen és példamutató gyülekezeti tagok közül.¹ Az elhívást Isten a Szentlélek vezetését kérő és annak engedelmeskedő gyülekezet választása által teszi nyilvánvalóvá.² Az elhívottakat, miután hitükről és elhívásukról vallást tettek, lelkipásztorok és presbiterek kézrátétellel és imádsággal avatják föl a szolgálatra a gyülekezet színe előtt.³

A tisztségviselők a Szentlélek és az Ige tanácsolása, valamint a gyülekezet rendje szerint szolgálnak; a lelkipásztorok és presbiterek elsősorban a lelki munka végzésére, a diakónusok az anyagi ügyek intézésére hivatottak.⁴ Semmiképpen sem uralkodhatnak a rájuk bízott gyülekezeten,⁵ de jó munkájukért, alázatos, hűséges és felelősségteljes szolgálatukért megkülönböztetett tisztelet illeti őket.⁶

10

A gyülekezet tisztségviselői lelkipásztorok, presbiterek és diakónusok. A szellemi vezetésért a lelkipásztorok és a presbiterek a felelősek. Azaz a lelkipásztor és a presbiter azonos értékű. Továbbá többes számról beszél a hitvallás a gyülekezet rendje szerinti szolgákról mind a lelkipásztorság, mind a presbiterség tekintetében, tehát egy ideális gyülekezetben több lelkipásztor és több presbiter vezeti együtt a gyülekezetet.

A mai baptista gyülekezetekben az egyszemélyű lelkipásztori vezetés az általános, amit nem az eredeti baptista hitelvek szerint gyakorlunk. Ha egy lelkipásztor végez a teológián, azzal még nem lesz egyben gyülekezetvezető is.

¹⁰ Magyarországi Baptista Egyház: Baptista Hitvallás, Budapest, 2015. 52. o.

Ha jogosítványom van, az nem azt jelenti, hogy már tudok vezetni, csak azt, hogy kimehetek a forgalomba. A forgalomban fog majd kiderülni, hogy valójában mennyire vagyok jó vezető. Ha egy gyülekezet meghív egy lelkipásztort, akkor fontos, hogy a meghívott pásztor ne egyedül akarja vezetni a gyülekezetet, mert erre amúgy sem lehet alkalmas, hanem a meglévő vezetőkkel együttműködve kell vállalnia a megtisztelő munkát.

De ez igaz a gyülekezet vezetőire is. Mégpedig az, hogy ne kényszerítsék bele a lelkipásztort egy egyszemélyű vezetésbe azzal, hogy a munkát nem vállalják, mert ez előbb- utóbb feszültségekhez fog vezetni, hanem segíteni és támogatni kell, és szeretetben együtt vezetni a lelkipásztorral/lelkipászorokkal a gyülekezetet. Ez a hozzáállás igenis kívánatos a TeSz-es testvéreknek.

Azt is meg kell jegyeznünk azért, hogy a mozgalom részéről voltak olyanok, akik nem adták meg a kettős tiszteletet lelkipászoroknak és baptista vezetőknek, ezzel viszont valóban vétkeztek elsősorban Isten Igéje ellen. Másodsorban ezzel nem a közeledést, hanem a feszültségeket munkálták, továbbá azzal is, amikor túlbuzgóságukban más gyülekezetek életébe és vezetésébe próbáltak jószándékúan beleszólni. Mindannyiunknak meg kell tanulnunk azt, hogy a baptista gyülekezetek önálló és autonóm gyülekezetek, és bár ajánlásokat tehetünk, de egy gyülekezet kegyességi gyakorlatát csakis saját vezetői és annak tagjai határozhatják meg. És ez ráadásul így biblikus.

A fejbekötés gyakorlatát a frankisták nem erdélyi testvérek hatására gyakorolják, mint azt sokan gondolják, hanem az Ige iránti tiszteletből. Már fentebb erről és a gyermekvállalásról írtam, mint pozitív irányelvről, de egyszerűen sajnos rosszul képviselt kegyességi formáról a mozgalmon belül.

A TV, az öltözködés, a zenei stílus gyakorlata terén többnyire józan és szent gyakorlatot követtek a frankisták, amit egyéb baptista és más felekezetben is megfigyelhetünk. A testies hívők ezt mindig is kiforgatták, amit a frankista testvérek sem kerülhettek el, és ezzel csak szaporodtak az ellenük felhozott vádak.

Én ezekkel szemben nem érvelnék, szerintem egy józan hívő számára egyértelmű, hogy mindattól tartózkodnunk kell, ami a világból származik, és semmit sem szabad hagynunk, hogy bálvánnyá váljon az életünkben, legyen az akár egy jó kegyességi gyakorlat. Van szabadságunk józan keretek között használni a modern világ eszközeit: TV, internet, új zenei eszközök, stb.

Végezetül idézném a mellékletben 104. oldalon id. Frank Sándor volt lelkipásztorának és szeretett munkatársának véleményét id. Frank Sándorról és a frankistákról.

A Testvéri Szövetség megalakulása, felépítése, célja és tevékenységei

A Testvéri Szövetség megalakulása ma is sokakban kérdéseket generál: vajon miért volt erre szükség? Ha ezek a testvérek annyira különbnek tartják magukat, akkor miért nem hoznak létre saját egyházat? Miért van szükség alapítványokra, egyesületekre és az egyházon belül? Ezekkel nem csak a megosztást munkálják?

Láthatjuk, ahogyan a Sajó- völgyi ébredés kiterjedt, a fiatalokban spontán jelentkezett az igény a konferenciákra, ahol találkozhatnak egymással és szellemileg épülhetnek. Az első kétnapos konferencia 1988-ban még Sajószentpéteren volt, majd ezt továbbiak követték, később pedig az egyhetes Béthel-táborok is megrendezésre kerültek. A konferenciák és táborok szervezésére indokoltá tette alapítvány(ok), majd később egyesület létrehozását, hogy jogi háttérrel biztosítson az állam felé, és a pénzmozgásokat átláthatóvá tegye.

Ezzel újabb kihívással kellett szembenézni a mozgalom híveinek. Mivel az egyesület és az alapítvány pénzhez, illetve ingatlanhoz jutott, fennállt a veszélye annak, hogy később ezen szervezetek által intézményesülni fog a mozgalom. Így a mozgalom akkori vezetői megpróbálták ez ellen komoly lépéseket tenni. Éppen ennek lett az eredménye sok év után a Testvéri Szövetség létrehozása. A következő interjúk alapján megpróbálom feltárni ennek a szövevényes útnak a folyamatát, majd ezek ismeretében megválaszolni a kérdést: Mi is valójában ma a TeSz?

Interjúk:

-Hogyan szerveződtek az első konferenciák, táborok, mi volt a céljuk?

ifj. Frank Sándor:

- „A Hejcére szervezett első nagyobb gyerektábort az új megtérők mellett még a Dobos rokonságra építettük.

Itt ismerkedtünk meg Viktor Isti bácsiékkal, majd Bojtor Pista bácsiékkal és munkatársaikkal, akik „Betániás-gyökerekkel” rendelkeztek. Kezdetben a Biblia Szövetség tagjaival is volt kapcsolat, de később elzárkóztak tőlünk, mert többen átjöttek hozzánk, bemerítkeztek. A Miskolci Ifjúsági Körrel mindig a város más gyülekezeteiben (6-7 felekezet) voltunk szolgálni, ezt örömmel vették a helyi lelkipásztorok. Kazincbarcikán Jan Palmer nemrég alakult közössége kettévált, és többen beépültek a helyi baptista gyülekezetbe. Az első konferenciát 1988. szeptember 24-én és 25-én Sajószentpéteren Lisztes Tiborral szerveztük.

A találkozókra a központi tanítások mellett fontosnak tartottuk kisebb csoportok kialakítását, ahol mindenki megszólalhatott, valamint azt, hogy a tanítás után legyenek – időnként előre felkért - bizonyágtételek. Vegyes csoportokat hoztunk létre, ahol fiú csoportvezetők voltak, lányokkal, mint segítőkkel. Az idősebbeknek tanácsadó és felvigyázó szerepük volt.

Később már kisebb viták kialakultak Édesapámmal arról, hogyan csináljuk tovább a szervezést, összefogást és koordinálást ezeken a találkozókra. Én kevésbé értettem egyet azzal, hogy csak egy tanító legyen, és hogy csak tanítás legyen, nagyon fontosnak tartottam a sokszínű feldolgozást, bevonást. Ez később nagyon hiányzott más baptista rendezvényeken.”

Molnár István:

- „Az első konferencia 1988. szeptemberében került megszervezésre Sajószentpéteren, melynek oroszlánrészét Sanyi vállalta fel. A szellemi vezetés Sanyi bácsi kezében összpontosult. Fodor János és Kristóf János testvérek szolgálata is mélyen szántottak, és emlékeztetések maradtak többünk számára. Isten Lelke azon az alkalmon különösen kiáradt, és sokaknak jelentett szellemi fordulóponthoz. Éhesek és kevés ismerettel rendelkezők voltunk. Hajtott a vágy, hogy egyre közelebb kerüljünk Megváltónkhöz. Szerettük megélni egymással is az őszinte bűnvalló, vigasztaló közösséget. A táboroknak is hasonló szerepe volt.

Bélapátfalván, Fonyon és Hejcén is a táborok nem hívók megtérését, szabadulását, testvérek megerősödését segítették elő, és a mások felé való együttes szolgálat még inkább összekovácsolta a csapatot.”

Giricz László:

- „Frank Sanyi volt 1993-ban az egyik táborvezető Hejcén. Nem sokkal a megtérésem után maga mellé vett, és szárnysegédjeként dolgoztam mellette (bizonyára már ekkor látta bennem adottságaimat). A táborban körülbelül 60-an voltunk, többségében fiatal egyetemisták, akik közül többen szabadultak okkultizmusból. Nomád körülmények között katonai sátorokban töltöttünk el napokat, de a szerető légkör ezt elfedezte. Ekkor ismertem meg több vezető testvért, akik ajándékaik alapján teljesen mások voltak, de Isten egységes szellemben tudott munkálkodni általuk. Frank Sanyi bácsi, Viktor Isti bácsi, Boda Józsi bácsi, Molnár Pisti. Az alkalmakat evangélizálás, éneklés, szabad légkör és a lelki közösség megélése jellemezte.

Révész Zsolti a templomban tett bizonyoságot miután egyre inkább ostorozni kezdtem magamat. Erre Sanyi bácsi nagy szeretettel helyreigazított, bátorított, lehajlóan segített tanácsokkal. Akkor értettem meg Isten egy tágabb közösségbe fogadott be engem.

1994-ben már Béthel-tábor volt a neve, ahol csoportvezető voltam Berta Pistivel. A szolgálatokat ekkor már felvettük, ebből lett később a kazettamisszió. 1995-ben Telkibányán id. Zimányi József és Bándi Sanyi bácsi szolgálata ragadott meg nagyon. 1996-98 között Billatárón voltak a táborok. 1998-ban már Frank Róberttel táborvezető voltam. Nagyon mély szellemi közösséget és egységet éltünk meg.”

„Emlékszem friss megtérőként ekkor én lehettem harmadikként egy barakkban a testvérekkel, és ámulva hallgattam kettőjük őszinte beszélgetéseit, ami pedig az én lelki életemre volt nagyon jó hatással.” (a szerző)

Frank Róbert:

- „Már a kezdetektől frontembernek számítottam a gyermek- és ifjúsági táborok, valamint az ifjúsági találkozók szervezésében. Az ébredés évei alatt, de azóta is, óriási éhséget kellett csillapítanunk, amikor a széleskörű testvéri közösségben jelentkezett az igény, hogy mind többet legyünk együtt, és a szellemi közösséget gyakorolhassuk. Erre kiváló lehetőséget nyújtottak az egyhetes táborozások, kirándulások, illetve a csendesnapok.”

Bohus András:

- „Szolgáltam a táborokban, konferenciákon korábban is, de aktív szervező 2009-től lettem, amikor a testvérek megválasztottak vezetőnek, és az újjászerveződő Testvéri Szövetség Egyesület elnökének. A cél egyértelműen biblikus ismeretek átadása, az Úrral való közösség erősítése, a testvéri kapcsolatok ápolása, a hitben való erősödés biztosítása.”

Gál Lajos:

- „A Testvéri Szövetség célja mindig is az volt, amit nevében is hordoz. Az Istennel és az egymással való szövetség megerősítése, szorosabbá tétele. Ebben a legtöbb egyház, gyülekezet gyenge. Ennek jó irányú megváltoztatása volt a TeSz zászlójára tűzve mindig is. Nem külön felekezetet létrehozva, hanem szeretve azt, amit az Úr kimunkált másokban, és a hitbeli elődökben.

Ez a felfogás nagyon közel állt hozzám, és 1998-ban már vállaltam a megbízatást, hogy az akkori egy hetes táborban hirdessem az Igét 2-3 alkalommal esténként. Ezt a szolgálatot több további felkérés is követte, majd egy idő múlva helyet kaptam a TeSz vezetőségében is, egyre több ötlettel, szervezésben megnyilvánuló szolgálattal hozzájárulva a közösség fejlődéséhez.

Nem tudom, hogy pontosan mikor lettem tagja a vezetőségnek, mely több alkalommal is változott személyi és szervezeti összetételében, de 2000 körül lehetett. Ekkortól minden évben kivettem a részem a TeSz eseményeinek szervezésében.”

- Hogyan alakultak meg az első szervezetek, mik voltak a céljaik?

ifj. Frank Sándor:

- „1992-ben jött létre a Béthel Alapítvány. Kellett egy jogi személy, hogy tudjunk táborokat bérelni, lapot kiadni. A kuratórium elnöke voltam, és már akkor kiderült, hogy nehezen tudom delegálni a feladatokat. Később a decentralizálás érdekében alakítottuk meg a Bérea Alapítványt, amivel sikerült a Pányoki ingatlan fejlesztését leválasztani rólam, de minden egyéb ügyben túlságosan sok feladat volt, amit nem tudtam átadni másoknak. Egy időben a Béthel Alapítvány kuratóriumának 3-ról 6 főre növelését láttuk megoldásnak, ebbe még Pető Albert lelkipásztor testvért is bevontuk, de a helyzet nem változott, és jóval később az Összefogás Egyesületet (mai TeSz Egyesület) létrehozása eredményezte azt, hogy már nem minden én nálam futott össze.

Molnár István:

- „Mivel táborokat és konferenciákat szerveztünk, újságot adtunk ki (Megújulás), ezért szükség volt egy szervezetre, amely segítségével hivatalosan végezhetjük ezeket a tevékenységeket.

Az első időszakban a Béthel Alapítvány töltötte be ezt a szerepet, és a Bérea Alapítvány (táborhely vásárlása és üzemeltetése), amit később az Összefogás Egyesület (újságkiadás, szociális támogatások, közérdekű munkavégzés, stb...) vett át.

Giricz László:

- „1992-ben jött létre a Béthel Alapítvány, mely az anyagi dolgoknak nyújtott háttérrel. Egy civil (akár alapítványi, akár egyesületi) keret túl merev mozgalomhoz, ezért megalapítottuk az Összefogás Egyesületet 1999.11.14-én, ami a TeSz Egyesület őse volt és különválasztva a TeSz Mozgalmat is néven neveztük. Célunk az volt, hogy míg a szellemi irányítást a mozgalom adja, addig a végrehajtó szerv a meglévő és később létrejövő civil szervezetek: alapítványok és egyesületek legyenek.”

Miért volt ezek után szükség a Testvéri Szövetség megalakulására?

ifj. Frank Sándor:

- „Fontos cél volt a hitéleti gyermekbetegségek, felbukkanó torzulások elleni közös fellépés. Azt is fontosnak tartottuk, hogy ahogy majd telnek az évek, közülünk senki ne emelkedjen ki egészségtelenül. Tapasztaltuk ugyanis, hogy a frissen megtértek és néhány régebbi testvér idővel hajlamossá vált személyi kultuszt kialakítani bizonyos szellemi vezetők (pl. Édesapám, vagy később Barkóczi Sándor, Vadon Sándor lelkipásztor testvérek) felé. Szabadulni akartunk a „frankista” gúnynévtől, mi akartuk definiálni saját magunkat, hogy ne mások mondják meg, hogy kik vagyunk. Számomra nagyon fontos cél volt a decentralizáció, hogy ne legyek annyira mindenért felelős, hogy szét legyenek osztva a feladatok, felelősségek. Tartottunk az intézményesülés (lásd akár saját felekezetünk, vagy rendszerváltó politikai mozgalmak) negatív hatásaitól (pl. hogy a tisztviselők, a forrásokkal rendelkező, esetleg később függetlenített vezetők túlhatalmat hoznak létre, leváltva az eredeti alapítókat, azok szellemiségét).

Így hoztuk létre a TeSz-t bejegyzés nélküli szervezetként, amely közös misszióink és szolgálatunk stratégiai, személyi, szellemi ügyeiben a szellemi vezetést, a valódi döntéshozatalt jelentette, míg az egyesületek, alapítványok a végrehajtásban kiszolgálták ezt.

Célunk az volt, hogy minél több fiatalat vonjunk be először a gyakorlati tennivalókba, majd ha jól szolgálnak, akkor idővel magába a TeSz-be. Induláskor 10-en voltunk, lassan bővítettük, és nem volt tervben, hogy jelentősen bővítsük a létszámát. Ez a konstrukció végre működött, főleg, mivel 2 év múlva kikerültem belőle, és nélkülem jóval nagyobbhat fejlődhetett.”

Molnár István:

- „Nem akartuk összekeverni a mozgalmat a szervezetekkel, mert azokra csak úgy tekintettünk, mint egy szükséges rosszra.

A mozgalmat nem akartuk beleerőltetni szervezeti struktúrákba, hanem szeretnénk volna, és most is szeretnénk, ha a mozgalmunkat a Szentlélek irányíthatná fölösleges kötöttségek nélkül.”

Mik voltak a TeSz kezdeti céljai, főbb tevékenysége?

Giricz László:

- „Már lett említve... Lisztes Tibor elnök, én alelnök, és Török Sándor alkottuk a 3 tagú elnökséget. Rotációba váltottuk egymást, és évenként érkezett a választmányból az új elnökségi tag. Célunk ezzel is az volt, hogy folyamatosan frissüljön a vezetőség, és így elejét vegyük az uralkodásvágnak. Mivel a felfuvalkodás nagy veszély és Isten az Ő dicsőségét másnak nem adja, nem szeretnénk volna ebbe a hibába esni.

A megfelelő világi szabályoknak eleget kellett tennünk, ám erőteljesen törekedtünk arra, hogy minél jobban és biblikusabban vezessünk azzal. Ezért különítettük el a szellemi vezetést a világi döntésektől, pénzügyektől.”

- Miért kapcsolódtál be a Testvéri Szövetség munkájába?

Frank Róbert:

- „Mert Franknak születtem, ezért a frankistákhoz soroltak, és ezzel folyamatosan örömmel azonosultam. Tizenévvvel ezelőtt úgy döntöttünk néhány vezetőtársammal, hogy nem rosszindulatú megromlott hívők fognak bennünket definiálni, hanem önmagunkat fogjuk meghatározni azzal a névvel, hogy Testvéri Szövetség. Ezt a gondolatot lépések is követték, és már egy jó ideje így azonosítanak be bennünket. Ezzel párhuzamosan a Testvéri Szövetség Egyesület is be kellett jegyeztetnünk a bíróságon, mivel anyagiakkal is gazdálkodnunk kell.”

Bohus András:

- „2009-ben, amikor a testvérek felkértek, és megbíztak a Testvéri Szövetség Egyesület vezetésével.”

Gál Lajos:

- „Mert úgy láttam, hogy ez a szolgálat számomra, és mások számára is építő lesz. Ezt az elmúlt 20 év bizonyította is. Maga Isten vezetett ebbe a közösségbe, hogy épüljek és építsek. Eleget teszek elhívásomnak. Itt tudom munkámmal, szolgálatommal a megfelelő módon dicsőíteni Őt, Megváltómat, Krisztust, ami földi életem célja. A TeSz olyan nekem, mint a folyónak a meder. Itt tudok az lenni, akivé Alkotóm tett. Dicsőség legyen Istennek az Ő Fiáért!”

- Hogyan látod a Testvéri Szövetség alapvető céljait?

Frank Róbert:

- „Nagyon fontosnak tartom egyfajta őrállói szerep betöltését, ami egyrészt az evangélium oltalmazásából, másrészt a bibliai konzervatív értékek megőrzéséből áll. Amikor felhígul az evangélium üzenete, és az Isten szeretetének és kegyelmének egyoldalú hangoztatása történik, akkor annak a jelenségnek lehetünk a tanúi, hogy „balga szüzek” születnek. Fontosnak tartjuk, hogy csak bünfelismerés és ítélethirdetés után lehessen kegyelmet hirdetni.

Legalább ilyen fontosnak tartjuk a koinónia, azaz a szellemi közösség súlyát. Sajnos egyre kevésbé ismerős Isten népe között az a szintű testvéri kapcsolat megléte, amikor, ha nem is vagyonszövetség formájában, mint az első gyülekezeteknél tapasztalható volt, de lelki és szellemi vonalon mégis megélése annak, hogy „mindenük köz” volt. Az a valódi testvéri közösség, ahol tudunk egymás örömeiről, fájdalmairól, lehet szintén bűnt vallani, és egymás terhét hordozni az Úr előtt. Talán az ébredési mozgalom legfőbb erényeként lehet említeni az erre való igényt, és ennek megélését.”

Bohus András:

- „Ahogy a nevünk is hordozza, a testvéri közösségben megélni a hívő életet. Igényelni az Úr vezetését a testvéreken keresztül, igényelni a testvéri kontrollt. Segíteni a gyülekezeteket.

Építeni Isten országát az Úrtól kapott ajándékokkal. Előmozdítani, támogatni a lelki – szellemi megújulást, a megtéréseket, a hitben való erősödést.”

- Hogyan tudod összeegyeztetni az egyesületi és gyülekezetvezetői feladataidat?

Bohus András:

- „Lelkileg – szellemileg nem jelent problémát, vagy meghasonlást. Semmi ellentét nincs a kettő között. Jelenleg a gyülekezetvezetői feladataim nagyon sok időt igényelnek, sokkal kevesebb jut az elnöki feladatok ellátására.”

- A TeSz Egyesület elnökeként mik a feladataid?

Bohus András:

- „Az Egyesület képviselte a világi hatóságok felé. A különböző alkalmak jogszabályoknak megfelelő szervezésének biztosítása. Az Egyesület pénzügyi vezetése, az alkalmazott irányába munkáltatói jogkör gyakorlása.”

- Hogyan lettél a TeSz Egyesület fizetett munkatársa, mik a feladataid?

Gál Lajos:

- „A Szeghalmi Munkaügyi Kirendeltség köztisztviselője voltam 15 évig. A munkahely, a nagycsalád, a lelkipásztori szolgálat és a TeSz-ben végzett sokrétű tevékenység kikezdte az idegrendszeremet, és ennek komoly tünetei jeletek meg nálam. Ekkor testvérek kerestek meg azzal, hogy vállalnám-e, ha a TeSz Egyesület fizetett munkatársa lennék. Örömmel tettem, Istentől vettem. 2014 tavasza óta a TeSz Egyesület adminisztrációját, az események szervezését, azokon való szolgálatot végzem. Kifejezetten bátorítottak rá a testvérek, hogy a Szeghalmi Baptista Körzet lelkipásztori teendőit is lássam el, tetszésem szerinti időbeosztásban. Így a TeSz a körzet, ezzel a Baptista Egyház támogatója is lett. Mindemellett sokszor teszek eleget vendég igehirdetői meghívásoknak is.

Havonta egyszer látogatok el közelebbi és távolabbi gyülekezetekhez, szervezetekhez, hogy előadások tartásával, prédikációkkal járuljak hozzá Isten országának építéséhez szélesebb körben is. Több helyre hívnak el, mint aminek eleget tudok tenni. Ez nagyon megtisztelő. Az Úrnak szolgálók, nem embereknek.”

Reflexió:

Láthatjuk, hogy a mozgalom kiszélesedésével szükségessé vált civil szervezet létrehozása. Először a Béthel Alapítványt hívták életre, majd következett a Bérea Alapítvány és az Összefogás Egyesület, mely a szerkezeténél fogva alkalmatlan volt arra, hogy egy több száz főből álló testvériség akaratát képviselje. Az alapítványok, egyesületek, a **kezdeti** TeSz útkeresései voltak, míg végül a mozgalomnak sikerült megtalálnia azt a formát, mely legjobban alkalmazkodik célkitűzéseire.

Így jött létre a Keresztyén Testvéri Szövetség mozgalom, röviden TeSz, mint szellemi vezetést és iránymutatást adó be nem jegyzett vezető testület, amelynek tagsága nem regisztrált, egyedül a választott vezetői „megfoghatóak”, mely jelen pillanatban négy főből áll: Molnár István, Frank Róbert, Bohus András, és Gál Lajos. Jelenleg ők azok a testvérek, akik nevesítve is felelősek a TeSz szellemi irányultságáért, és akik képviselik a mozgalmat.

A vezetők munkáját pár éve tanácsadói jelleggel segíti: Schneider Károly, Kovács István, Bakai László testvérek és jómagam: Elek Sándor. Ők már huzamosabb ideje meglátásaikkal és észrevételeikkel járulnak hozzá a TeSz éves programtervezetének elkészítéséhez, melyek konferenciák, táborok időpontjai, helyszínei és a szolgálattelvők személyi kérdéseit foglalja magába. Ezek mellett a Szövetség újság és a TeSz honlap szellemi felügyeletét is ellátják a vezető testvérek. Ezek után a TeSz éves tanácskozásán a vezetők az éves tervezetet a testvérek elé terjesztik, aki akarja, az javaslataival módosíthatja a tervezetet. A tanácskozás tagsága az évek folyamán alakult ki, ami nem regisztrált, és a megjelentek közül bárki hívhat magával új testvért, ha ő ezt helyesnek látja.

Általában 30-40 fő körül szoktunk összejönni az ország több helyeiről. Ezen kívül a vezetők rendszeresen levelezésben vannak egymással, és döntenek év közben is a mozgalommal kapcsolatos ügyekben.

A Testvéri Szövetség Közhasznú Egyesület már egy hivatalosan bejegyzett szervezet, mely a világi hatóságok felé tartozik elszámolással, jogi és anyagi háttérrel biztosít a TeSz mozgalom rendezvényeinek lebonyolításában. Regisztrált tagsággal rendelkezik, akik felelősséget vállalnak a mozgalom anyagi tisztaságáért az állam előtt.

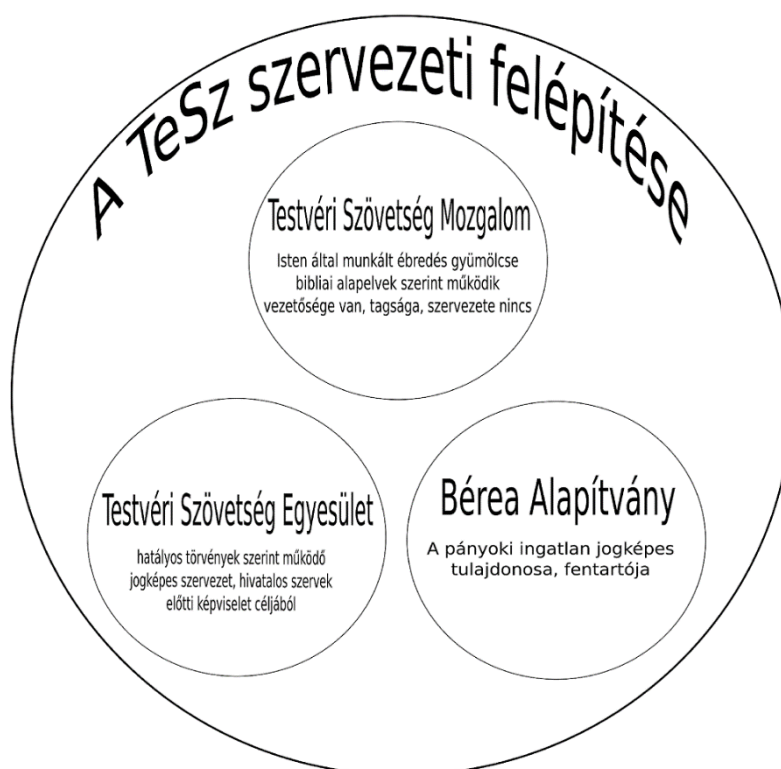
Általános megnevezése a Testvéri Szövetségtől csak az egyesület szóban tér el. Bár egyszerűbb lett volna más néven bejegyezni, erre azért volt mégis szükség, hogy levédjék a Testvéri Szövetség nevét, hisz ezt a nevet előszeretettel használják szélsőséges szervezetek, közösségek is.

Az Egyesület elnöke Bohus András, alelnöke pedig Schneider Károly és Gál Lajos, aki egyetlen fizetett munkása az egyesületnek. Gál testvér a tényleges adminisztrátori munkákat és események szervezését is végzi az Egyesületben. Az Egyesület vezetői és a TeSz vezetői között, továbbá az Egyesület és a TeSz-tanácskozás tagsága között is van átfedés. Ennek az lenne a szerepe, hogy így az Egyesületben a TeSz akarata érvényesüljön. Ezzel próbálják elkerülni a testvérek, hogy egy többszáz fős testvériség fölé ne tudjon egy szervezet fölé nőni. Az Egyesületnek bárki lehet pártoló tagja, aki egyetért az Egyesület céljaival, és befizeti az éves 2000 Ft-os tagdíjat.

Harmadik egységként a TeSz szellemi felügyelet alatt a Bérea Alapítvány működik, melynek vezetőségében Molnár István és Kovács István biztosítja, hogy az Alapítvány a mozgalom céljainak megfelelően működjön. Az Alapítvány elsősorban a pályóki ingatlan kezeléséért felel, melyet testvérek önkéntes adományaiból vettek meg. Szintén testvérek adományaiból, és áldozatos munkájuknak köszönhetően fejlesztenek is mind a mai napig. Ezáltal biztosítanak kedvezményes táborozási feltételeket a TeSz által szervezett és az Egyesület által kivitelezett táborozások alkalmával.

Tehát a testvérek ebben a hármas struktúrában próbálták megőrizni a Sajó-völgyi ébredés mozgalmi jellegét. A TeSz-nek soha nem volt célja, hogy önálló egyházzá alakuljon. Mindig is mozgalomként kívánta tartani a kapcsolatot a Sajó-völgyi ébredés tagjaival és további gyümölcseivel. Mind a vezetőkről, mind a tagokról elmondható, hogy a saját, többségében baptista gyülekezetükben elkötelezett és szolgáló hívek, akik hitüket elsősorban ott élik meg, és fejtik ki hathatósan. Ám továbbra is fontosnak tartják tartani a kapcsolatot a mozgalmon belüli testvérekkel, ami a TeSz által szervezett rendezvényeken valósul meg.

A mozgalom irányába elutasító testvérek sokszor ezt akarják kijátszani, amikor arra kötelezik a testvéreket, pártoló tagokat, hogy válasszanak a gyülekezet vagy a TeSz között. Azt azonban nem akarják megérteni, hogy a testvérek mind a kettőhöz ragaszkodni akarnak. Olyan ez, mintha azt mondanám egy baptista testvérnek, hogy válasszon a baptista gyülekezet és az Alliansz Magyar Evangéliumi Szövetség tagsága között.

11

¹¹ <https://tesz.net/testveri-szovetseg-egyesulet/>

Kritikák és tanulságok

Ebben a fejezetben próbálom feltárni a valós külső és belső kritikákat. A történelem folyamán sosem létezett olyan mozgalom, amely minden területen igaz és feddhetetlen lett volna. Véleményem szerint egy mozgalom erőssége lehet, ha Isten kegyelméből meglátja saját gyengeségeit, elhajlásait, torzulásait. És ha ezen változtatni is tud, akkor az a tartósabb fennállásához fog vezetni. Az interjúban feltett kérdéseimben elsősorban a belső kritikákra fogok kitérni, és később ezek tanulságait fogom elemezni.

Külső kritikák: idézetek Csényi Norbert dolgozatából:

Frank Sándor hívő élete kezdetétől aktív tagja volt a baptista felekezetnek. Erős vezetői attitűddel könnyen befolyással tudott lenni a gyülekezet jelentős részére. Imacsoportot szervezett, amely gyakran házaknál gyűlt össze, így gyakorlatilag a gyülekezeten belül gyülekezetet hozott létre. Más baptista közösségekben is hasonló imaközösségek formálódtak. Néhány baptista lelkipásztor elfogadta tanításait, sőt támogatták is ezeknek a csoportoknak a megszervezésében, ill. vezetésében. Idővel meglehetősen erős és biztos befolyással bírt a Baptista Szövetség gyülekezeteinek jelentős részében. Felnövekvő gyermekeiben is elkötelezett követőkre és munkatársakra talált, akiknek bizonyágtétele nyomán sok egyetemista megtért, s velük tovább erősödtek az imaközösségek.

Frank Sándor szükségesnek látta a megújulási mozgalom szellemi felügyeletét, a fiatal vagy éppen gyengébb hívők vezetését, ennél fogva „papi” szerepet vállalt, aki felelős a szellemek megvizsgálásában, az intésben, a bátorításban, a tanításban. A vezető és követőinek jószándékú törekvései ellenére nem sokkal a mozgalom megindulása után nehézségek adódtak a jól képzett és érett vezetők hiánya miatt. A virágzó frankista mozgalom végére a hanyatlást a fiatalabb nemzedék elbizakodottsága okozta. A hagyományos értelemben vett baptisták ellenállása a radikális frankista tanításokkal szemben szintén útjában álltak a mozgalom további erősödésének.

*A baptista közösségek lelkipásztorai sokszor úgy érezték, hogy elveszítették a befolyásukat, mert a frankista hívők aláásták tekintélyüket. Voltak lelkipásztorok, akik tudomásul vették a tényt, hogy a gyülekezetben belül szakadás van a frankista és a hagyományos baptisták között, de igyekeztek áthidalni a különbözőségeket, és a gyülekezet egészét pásztorolták.*¹²

Frank Sándor írásai

*Frank Sándor írásaiban kategórikus, gondolatai legtöbb esetben ex cathedra állítások. Úgy ír, mint aki az Istentől jövő megkérdőjelezhetetlen abszolút igazságot képviseli. Bár megpróbál releváns információkat összegyűjteni bibliaértelmezésének alátámasztásához, gyakran elemi hibákat vét fejtegetéseiben, és érvelését nehéz követni. Írásai olvasása közben felmerül a kérdés: „Honnan veszi mindezt?”, mivel hiányoznak a lábjegyzetek és a bibliográfia. Bibliai verseket és passzusokat használ bizonyító erejű szöveggént. Úgy tűnik, az a célja, hogy olvasóit meggyőzze arról, hogy közvetlenül Istentől veszi kijelentéseit. Nyilvánvalóan azt írja le, amit le akart írni, és aztán meglehetősen sajátos módon igyekszik alátámasztani saját gondolatait. Megpróbál tudományosnak tünni, de érvelései sekélyesek és kaotikusak.*¹³

Interjúk:

- Milyen kritikákat tudnál megfogalmazni a TeSz-szel kapcsolatban, mit próbáltatok ellene tenni, és miben látod ezek megoldását?

ifj. Frank Sándor:

- „Nem akartunk szembe fordulni Édesapámmal, de voltak dolgok, amikben nem értettünk egyet. Ahogy telt az idő, a felnövekvő testvéreknek, vezetőknek is gond volt ez. Nagy dilemma volt az, hogy hogyan lépünk fel úgy, hogy ne vétkezzünk ellene. Például Apu még az elején szerette volna, ha minden a családban fut össze, és én ezzel nem értettem egyet.

¹² Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 7-13.o.

¹³ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 24.o.

A Bérea Alapítvány és a pányoki ingatlan vásárlása is ilyen eset volt - inkább kihagytuk belőle, nem tudott róla, mint hogy egy esetleges formális elutasítás megrekessze a tervünket. Ezt később sokáig nagyon sérelmezte, de aztán fokozatosan megszerette a tábor.

A frissen megtérteket, fiatalokat - ha szélsőségességet tapasztaltunk náluk -, intettük Apu is, én is. Pl. erdélyi misszióutunk (1989, 50 fő) utáni évben a hargitai táborban közülünk részt vevő frissen megtért, de vezető ambíciójú testvér törvényeskedésbe esett, mellyel szellemileg káoszt okozott. Amikor hazajött, és meghallottuk, hogy mi történt, közösen, határozottan intettük, ő akkor zokogva látta be vétkét. Vagy később egy-két idősebb testvér beavatkozott más hívők magánéletébe (pl. párválasztás) úgy, hogy nem kérték őket erre.

Ők tisztelettel intve lettek, és ebben már munkatársak voltak a fiatalabb vezetők is. Közben kialakult egyes vezető testvérekben az, hogy Isten vezetését másoknak is úgy kell megélniük, ahogyan ők élték meg, mert ha ez nem így van, akkor azokkal a testvérekkel baj van. Ezt soha nem néztem jó szemmel, és sajnos tartósan velünk volt ez a gondolkodás.

Később többünkben megjelent a felfuvalkodás lelkülete, a tévedhetetlenség igénye, nem úgy viszonyultunk egymáshoz, hogy a másikat védenénk vagy emelnénk, hanem inkább megtéríteni akartuk. Én Aput megtéríteni soha nem akartam, de a gyakorlatban nem sikerült az emelése sem. Ő engem lázadónak tekintett, ami nagyon megviselt. A TeSz eredeti célkitűzései jók voltak. Később úgy láttam, hogy egy belső váltás és átalakulás során – már nélkülem, sőt ellenemben - több olyan dolog megerősödhetett, amely ellen korábban együtt küzdöttünk. De Isten ennek ellenére továbbra is gazdagon munkálkodott közöttük, és jóval tovább jutottak.”

Molnár István:

- „A TeSz nem homogén, de mindenki szereti az Urat és az Igét, és próbálja őszinte szívvel szolgálni Őt. Városonként és személyenként kicsit máshogy éljük meg hitünket, másra van szabadsága a testvéreknek.

Csak ha gondolok pl. Miskolcra, vagy Kazincbarcikára vagy Sajószentpéterre. Más sajátosságok vannak, másak a problémák, és így a kritika vagy a torzulás is más. Azt gondolom, hogy a legnagyobb kihívás a fiatalok felé, hogy meddig és milyen formában hagyjuk (közösségenként változó), hogy a Szentlélek munkáljon ki egy-egy lélekben egy adott területen meggyőződést. Ez a Lélek szabadsága. Nagy veszély, hogy amit annak idején bennünk évek alatt munkált ki Isten, azt mi elvárnánk egy féléves megtérttől. Nagyon oda kell erre figyelni.”

Giricz László:

- „A törvényeskedés sajnos megjelent közöttünk, amikor a határozottság egy lelki nyomással, lelki erőszakossággá ment át. Egyes prófétai adottságú testvéreknek túlkapásai jelentek meg, magamat is beleértve. A személyi kultusz megjelenése is sok kárt okozott, itt nemcsak Sanyi bácsira gondolok. A fecsegő „bizonyoságtevőket” igyekeztünk szeretettel leállítani.

Például Lisztes Tibor testvér így tette egy táborunkban: „Kedves Testvér, köszönjük szépen, és szeretetben leállította. Nem kellett nekünk semmit túlszervezni, a Lélek segített nekünk. Sanyi bácsit egyszer nem kellő lelkülettel figyelmeztettem, de rögtön fogadta, azt mondta, hogy igazam van, és kérte, hogy imádkozunk együtt abban a dologban. Igyekeztünk több helyről szolgálót hívni, azaz vendég testvéreket, ezen áldás volt. Szerintem nem volt még egy ilyen kezdeti mozgalom, ami ennyire nyitott lett volna más mozgalmak felé.

Ma szerintem az organizáció, a szervezet működtetése a hangsúlyos, nem pedig a szellemi organizmus, a Szentlélek munkája. A térségi, barátsági, érdekeltségi kapcsolatok erősek egyes helyeken, de a más irányú, a más nézetű testvérekkel tartott közösségi kapcsolatok leépültek. A laikus sokoldalú vezetés helyett klerikus vezetés alakult ki.

Sokszor görcsösen ragaszkodunk bizonyos dolgokhoz, más bizonyos dolgokat pedig nem tudunk elengedni. Megoldást a testvéri kapcsolatok megújulásában, annak gyakorlati megvalósulásában látok.

A vezetés és az irányadás pedig felülről való, több különböző ajándékú testvér Szent Szellem által közösre kimunkált látása alapján kellene, hogy megvalósuljon.”

Frank Róbert:

- „Mindig is komoly veszélyt jelentett, hogy belterjesekké váljunk, és azok felé a testvérek felé, akik másként gyakorolják a hitüket, bezárjunk. Mivel köreinkben az átlagtól nagyobb a bibliaismeret, hajlamosak vagyunk erősebb kritikát gyakorolni másokkal szembe, mint ami építő lenne. Erős közöttünk a tekintélyelvűség, hiszen a Biblia is erre tanít, de köreinkben nehezebben megy megadni azon vezetőknek a tiszteletet, akiknek az életük nem jelent aranyfedezetet a pozíciójukhoz.

Mindezekre egyetlen megoldást látok, ha prioritást az egészséges önkritika élvez mindennel szemben, ha igazán átérezzük a bibliai példázat szerinti „tízezer talentumnyi adósságunk” elengedését, akkor nem fog problémát jelenteni a „száz dénár” felemlegetése.”

Bohus András:

- „A legnagyobb problémát – szép célkitűzés ellenére – a testvéri kapcsolatok megromlásában látom. Döbbenetes azt tapasztalni, amikor testvérek, akik jó kapcsolatban voltak, elkezdik egymást „ledémonozni”, meg „letévelygőzni”, és mindenki a maga igazságában van meggyőződve. Komoly problémák vannak az elvárásokból, a törvényeskedésből (sokszor a kívülvalók kritikája jogos).”

Gál Lajos:

- „A TeSz már a kezdeti években nagyon sokra vitte. Ez Istentől van. De ezzel együtt megjelent a gőg is. Amellett, hogy a testvérek igyekeztek mindig mások javára fordítani Istentől kapott ajándékaikat, és ezért sem alkottak külön felekezetet, nyilvánvaló volt, hogy egyfajta felsőbbrendűségi tudattal jelentek meg a környezetükben. Ez gyermekbetegség.

Emellett a felismert igazságok szükségesnél erőteljesebb, bölcsstelen képvisellete is megjelent. Ezt is orvosolja az Úrral eltöltött idő. A TeSz rendszeresen gyakorol önkritikát, már évek óta. Ez nemcsak vezetőségi körben, de nyilvánosan is elhangzik, és jót tesz a közösségnek. Sokakat bántottunk, sértettünk meg feleslegesen. Ebben sokat változtunk, és megfontoltabbak, érettebbek lettünk. Id. Frank Sándor testvér személyének a túlértékelése is hiba volt kezdetben, de ez megváltozott, amikor ő Izraelbe költözött. A helyét nem egy személy, hanem egy arra alkalmas vezetőség vette át. Ez mindenképpen jó irányú fejlődés.

Amit napjainkra nézve tudnék megfogalmazni, az az Istentől való erősebb függés hiánya. Növekednünk kell az Úrral való kapcsolatban, a Szent Szellem ajándékaiban és vezetésében. Orvosolni ezt egyéni és közösségi imádkozással lehet.”

- Mi az oka annak, hogy bizonyos vezető személyek kikerültek a mozgalomból?

Molnár István:

- „Részben személyes ellentétek, részben látásbeli változások, részben nem helyesen kezelt élethelyzetek, reagálások okozták több testvér időszakos vagy végleges lemorzsolódását. De voltak benne óemberi, megtúrt bűnök, gyarlóságok is.”

- Hogyan indult Szentesen a Megújulási Kör?

Giricz László:

- „Elkezdtem Szentesen keresztény közösségeket látogatni, akik többre vágytak, azokkal beszélgetések alakultak ki. Török Sándorral még a kocsmába is elkísértük az érdeklődőket. Majd parkokban, játszótéri bérházak előtti padokon történt beszélgetések után az egyik házban a leendő apósom behívott minket, hogy folytassuk bent a beszélgetést. Így egy házi közösség jött létre, elkezdtek a kazetta- és könyvterjesztő missziót a helyi piacon.

Kellett ezek után egy felekezeti nevet találni. Akkor még létezett a Megújulás újság, így lett Szentesi Megújulási Kör a nevünk. Több evangéliumi vezető segített minket. Későbbi feleségem és barátai, illetve anyósom tértek meg, majd ezt követték további megtérések. 1997-től Kübler János baptista lelkipásztor karolt fel bennünket, aki szintén sokat segített bennünket, így lettünk baptisták, és ekkor alakult meg a Szentesi Baptista Gyülekezet.”

- Mi az oka annak, hogy a Szentesi Baptista Gyülekezet több tagja is kikerült a mozgalomból?

Giricz László:

- „Ezt elsősorban tőlük kellene megkérdezni. Tény, hogy Török Sanyival összekülönböztünk néhány dolog miatt, ami sok feszültség forrása lett sajnos a gyülekezetben is. Sajnos sok hibát követtem el több testvér ellen, amit azóta is nagyon bánok. Isten nagyon szépen tudott köztünk munkálkodni, de a vége az akkori szakasznak borús lett. Azóta azonban lehetőség szerint rendeztük az egymás közötti feszültségeket, és ma már újra együtt munkálkodunk.”

- Hogyan indult a Megújulás újság, és hogyan lett vége?

ifj. Frank Sándor:

- „Évek óta érlelődött bennem egy periodikus kiadvány, gyűjtöttem az anyagokat (pl. Vetés és aratás c. folyóirat bizonyos aktuálisabb cikkei), de nehéz volt elképzelni, hogy Édesapám belemenjen egy ilyenbe. Aztán egyszer Ő mondta nekem, hogy olyan jó lenne, ha körlevélben oszthatná meg még többekkel Isten munkáját. Elé tártam addigi terveimet, rábólintott, így született meg az újság.

Mások bizonyágtételeit legépelttem, szerkesztettem, más helyekről is átvettem cikkeket. 8 évig igyekeztem szerkeszteni, de nagyon egyedül voltam benne, nem sikerült másokat is bevonni, működő szerkesztőséget kialakítani. Kezdetben Édesapám cikkeiben elfogadta a megjegyzéseimet, korrekciós javaslataimat, ez kapcsolatunk romlásakor leépült, majd teljesen megszűnt.

Amikor a TeSz néhány meghatározó tagja kérte a félreállásomat, az újságot is megszüntettem”

- Mi az oka annak, hogy kikerültél a mozgalomból?

ifj. Frank Sándor:

- „Vezető testvérek kértek arra, hogy álljak félre: Robi öcsém, Molnár István, Giricz László, Gál Lajos. Tartós anyagi problémáim voltak, vállalt feladataimat (pl. az újság rendszeres megjelenése) nem teljesítettem, elfogadhatatlan volt számukra Édesapámmal leépülő kapcsolatam, nem értettek vele egyet, hogy az Istentől való vezettetést nem úgy igénylem, mint ahogy helyesnek látták, hiányolták a családomban betöltendő papi szerepemet, és több olyan terület is volt, ahol megbotránkoztak bennem testvérek (pl. nagyobb létszám előtt önként megvallott bukásom).

Ellehetetlenültem, és ehhez sajnos sokat hozzájárultam gyengeségeimmel. Kértek arra, hogy rendezzem a dolgaimat Édesapámmal (Ő ekkor már Izraelben élt, és nem láttam, hogy mit tudnék felé rendezni), többet foglalkozzam a családommal, és hagyjam abba a távolabbi gyülekezet látogatását (Tiszalúcon laktunk, ott nem volt rendszeres alkalom), maradjak ki a TeSz-es vezetésből. Engedelmeskedtem a testvéreknek, többet nem mentem sehova. Ekkor alakult ki életem addigi legsúlyosabb, évekig tartó válsága.”

- Látsz-e arra esélyt, hogy ennek a mozgalomnak valamikor is újra aktív tagja legyél? Milyen elhivatásban állsz jelenleg?

ifj. Frank Sándor:

- „Kognitív funkcióim (memória, időkezelés, stressz tűrés...) erősen épülnek le, tehát egyre jobban gyengülök. De kategorikusan nem zárkózom el, ha hívnak valahova, bár ambícióim már nincsenek. Magányos vagyok, nagyon gyenge a kapcsolatam Isten népével, a formális tagságok nem vonzanak.

Isten kegyelmére vagyok utalva, és szeretnék úgy megöregedni, hogy az Ő nevére lehetőleg ne hozzak szégyent. Ha valaki tanácsot kér, és van mit mondani, akkor szívesen állok rendelkezésére. Ebben többször is tapasztalom Uram segítségét.”

- Mi az oka annak, hogy pár éve látványosan visszavonultál, és nem vagy aktív tagja a mozgalomnak? Látsz-e arra esélyt, hogy ennek a mozgalomnak valamikor is újra aktív tagja legyél?

Giricz László:

- „A saját gyengeségeim mellett a mozgalom eredeti irányától, szellemiségétől való eltérés. Ha az irány változik, a vezetők megújulnak, és a sérelmek meggyógyultak.”

- Milyen elhivatásban állsz jelenleg?

Giricz László:

- „Igyekszem tenni, amire Isten erőt ad, ahol most vagyok családomban és helyi kis szellemi otthonomban, az Új Bárányban.”

- Édesapád elhivatását hogyan tudnád összefoglalni? Mi valósult meg ebből? Kíváncsok -e az ő életének vége?

ifj. Frank Sándor:

- „A Trianon utáni el nem ismert baptista vonal mai képviselője volt (ahogy követői is). Kornya Mihályhoz és Meyer Henrikhez hasonlóan a megtérés (és megújulás) volt üzenetének a középpontjában, és megalkuvás nélkül lépett fel az intézményesült egyház visszasságai ellen. Az eredendő baptista értékeket képviselte. Felavatás és formális megbízás nélkül is pásztori (lelkigondozói), presbiteri, tanítói, prófétai, őrállói, papi szolgálatot végzett. Nem véletlenül voltak rá feltékenyek egyes hivatásosok.

Meghatározó volt munkabírása (fizikai és szellemi egyaránt), a nagy család vállalása (és példa értékű ellátása testi-lelki-szellemi értelemben), a zsidóság iránti szimpátiája, nyitottsága a kegyelmi ajándékok felé. Testvérekhez való viszonyulásában az 1945-48 közötti eredeti alliansz szemlélet jellemezte (nem az egyházak, hanem a hívő emberek együttműködése).

Gyengesége volt, hogy nem volt szellemi kontrollja, aki inthette volna. Sokszor igazságtalanul vádolták meg, pl. zsidó patriarchális szellemi vezetőként tüntették fel. A kazincbarcikai szakadást is az ő nevéhez kapcsolták, aki állítólag Izraelből igazgatta a szálakat. Ezek alaptalanok, nem is volt rálátása a napi ügyekre. Magába fordulása és lelki leépülése miatt tekintélye ekkor már hanyatlóban volt, semmi ráhatása nem volt az ügyekre. Elmagányosodása felgyorsította lelki és testi leépülését. Így vállalta végül a gondozását Robi öcsém Berettyóújfaluban.”

Frank Róbert:

- „Édesapám szolgálatát az Ezékiel 3,17 ígéverssel lehetne összefoglalni: „Embernek fia, őrállóul adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben!” Elsődlegesen Isten népe felé, a gyülekezet felé volt elhívása, de a Sajó- völgyi ébredés évei alatt komoly szerepet játszott sokak megtérésében, újjászületésében.

Széleskörű szolgálata látványosan felekezeti volt, melyet nagyon plasztikusan kísérték a különféle kegyelmi ajándékok. Ezek közül talán látványosabban a szellemek megvizsgálásának az ajándékát, a tanítói, ill. a prófétai ajándékokat lehetett felismerni. Komolyan vette az Úr Jézus tanítását, mely szerint, ha a földbe esett gabonamag el nem hal, egymaga marad, de ha elhal, sok gyümölcsöt terem. Fizikálisan is látványos volt, ahogy letette az életét, csak ha a 16 gyermekre gondolunk, akiket tisztességgel, istenfélelemben neveltek föl. Túl ezen "elhalt gabonamag" élete sok száz látható gyümölcsöt termett, ha csak a Testvéri Szövetség körének és holdudvarának testvériségére tekintünk, de sokkal szélesebb körben is.

A János apostol levelében megfogalmazott hasonlattal élve az Úr Jézus megismerésében szellemi atyává ért, és ha azt a szellemi örökséget vesszük számba, amit az utódokra hagyott, mindenféleképpen követendő a hite.

Élete végét nézve sokrétűen kíváncsi az elköltözése. Testileg nem szenvedett, bár voltak súlyos demenciális problémái. Lehetőségem volt napi szinten testközelből szemlélni földi életének utolsó heteit, hónapjait, és a döntő megállapításom ezzel kapcsolatban, hogy hálás beteg volt, mindent megköszönt, soha nem követelőzött, várta az Úr Jézussal való találkozást, és bárki rámosolygott - ismerős, vagy idegen - mindig viszonzta a mosolyát. Csendesen, észrevétlenül hívta magához a Teremtője, nyugodtan elaludt.”

- Frank Sanyi bácsi elhivatását, hogyan tudnád összefoglalni? Mi valósult meg ebből, Kíváncsi-e az ő élete vége?

Molnár István:

- „Azt láttam meg az évek alatt, hogy minden példaértékű testvér szolgálatának volt egy-két kulcsüzenete. Sanyi bácsié szerintem ez volt: „Térjete meg, tagadjátok meg magatokat, és vegyétek fel kereszteteket!” Hogy mi valósult meg ebből, arról a megtértek nagy száma tanúskodik. És hogy milyen a kíváncsi vég? Ha elvégezte munkáját és békességgel, várva az Urat költözött el, az egy szép befejezés.”

¹⁴ Szebeni Olivér: A Kiskunság hívői, Budapest 2019. 272. o.

Reflexió:

A külső kritikákra:

Az id. Frank Sándor által létrejött imacsoportok mindig az adott lelkipásztor és vezetők együttműködésével jöttek létre, és soha nem az adott gyülekezet ellen, hanem a gyülekezetért. Mindig azok, jelentek meg ezeken az alkalmakon, akik az akkori átlagos kegyességi gyakorlattól többre vágytak. Az ébredés által létrejött imaközösségek felett Frank testvér nem tudott, és nem is akart szellemi felügyeletet gyakorolni. Bár tény és való igaz, hogy ezen imacsoportok vezető tagjai közül némelyek folyamodtak lelki tanácsért Frank testvérhez, ez azonban közel sem feltételezi azt, hogy ezeket a személyes beszélgetéseket ő arra használta volna, hogy más gyülekezetek lelki gyakorlatába beleszóljon.

Valóban megfigyelhető volt az ébredés után egyfajta visszaesés, melynek oka a felfuvalkodás és a világgal való kacérkodás, megalkuvás lehetett. Ám a kitartóaknak és a visszatérőknek, valamint az újabb csatlakozóknak köszönhetően a mozgalmon nem lett úrrá a hanyatlás, hanem egy lassú átalakulás vette kezdetét. Így a mozgalom létszámában és letisztultságában is tovább növekedett.

Véleményem szerint hibát követ el, aki id. Frank Sándor írásait laikusnak és sekélyesnek, valamint kaotikusnak minősíti. Nincsen annál nagyobb hivatkozási alap, mint amikor valaki a Szentírásra hivatkozik. Természetesen ebből az is kiolvasható, hogy ezzel a mű írója egyfajta tévedhetetlenséget vindikál magának, ám véleményem szerint ennek a megítélése attól is függhet, hogyan tekintünk az adott testvérré.

A magyar baptista gyakorlatban éppen arra van példa, hogy Isten egyszerű „laikus”, azaz teológailag nem szakképzett embereket használt sokak megtérésében: Kornya Mihály, Hobble János, Nagy Károly, Hajas Miklós, Frank Sándor, akik mivel nem voltak járatosak teológiai művekben, ezért nyilván egyszerűségükben „CSAK” a Bibliára tudtak hivatkozni.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy írásaiban nincsenek emberi túlkapások, teológiai „bukfencek”, de általánosságban lekezelni és becsmélni nem helytálló.

Továbbá egyetértve Csényi Norberttel: *„Legtöbb esetben a megújulási mozgalmak túlreagálják a hiányosságokat, jelzik az intézményes egyházban fennálló problémákat és hiányosságokat. Ha az egyház anélkül próbálja meg felszámolni ezeket a mozgalmakat, hogy figyelmet fordít rájuk, a hasznos és szükségszerű önvizsgálat lehetőségétől fosztja meg magát. Minden esetben szükséges a dialógus a kritikákat megfogalmazó és a kritizált fél között, mert csak az értelmes kommunikáció hozhat pozitív változásokat. A hagyományos baptisták passzív hozzáállása így egy olyan mozgalmat igyekszik mellőzni, amely az eklézsia folyamatos megújulását szolgálhatná.”*¹⁵

*„Bár sok pozitív példa van a baptista gyülekezetek között, a nem hatékony gyülekezeti élet aggasztó jelei fel-felbukkanak a Baptista Szövetségen belül. Eltorzított, túlhangsúlyozott nézetek a megtérési tapasztalatok, a hívők megigazulása és megszentelődése terén. A kiégett szolgálattevők száma sokszorozódik, mivel gyakran úgy érzik, hogy emberfeletti pásztori szerepkörbe kényszerülnek ahhoz, hogy fenntarthassák tekintélyüket a laikusok között. Ezek a szolgálattevők sokszor magányosak, és nem tudnak felnőni gyülekezetük elvárásaihoz. Vannak olyan nagylétszámú nagyvárosi gyülekezetek, amelyek autentikus történelmi gyülekezetekként interpretálják magukat, de mégis hiányzik köztük a tagok közösségi érzése. A teológiai kérdések modernista megközelítése megromlott kapcsolatot eredményez a hívők és keresztyén vezetők között, akiket befolyásol az egyházpolitika, és nem megfelelően élnek hatalmukkal. Ezek a hiányosságok jelzik, hogy égető szükség van hiteles, hatékony, gyógyulást munkáló és befogadó baptista közösségekre.”*¹⁶

¹⁵ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 16.o.

¹⁶ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 21-22.o.

„Míg a frankisták hangsúlyozzák a radikális megtérés, a látható életváltás fontosságát, a hagyományos baptistáknak el kell ismerniük, hogy bár teológiájukban valóban elvárás a megtérés, a gyülekezeti tagság meglétéhez, sajnos nem ritka, hogy a baptista közösségek saját családjaik gyermekeinek toborzásával érik el a létszámbeli növekedést. Félő, hogy ily módon a baptizmus értékei devalválódnak, és névleges keresztyénekből álló gyülekezetek formálódnak.”

„Tanításaik nyilvánvaló furcsaságai ellenére a frankisták megelégedettek, a nők kiteljesedett életet élnek háziasszonyként, édesanyaként, a férfiak pedig megelégedést találnak a nagycsaládból adódó, gyakran felettébb való terhek hordozásában, a felelősségvállalásban.”¹⁷

Reflexió:

A belső kritikákra:

Személyesen nagyon hálás vagyok, hogy a vezető testvérek készek voltak hibáikat is belátva és gyengeségeiket is kiadva vállalni az interjút. Ez már önmagában pozitív és előremutató. Továbbá jelzi azt, hogy a mozgalom régi és jelenlegi vezetői magukkal is önkritikusak, és számukra legfontosabb az, hogy Uruknek kedvesen éljenek, és a rájuk bízottak pedig hitben erősödjenek.

Az is kiderült, hogy az évek folyamán a mozgalmon belül kialakult torzulásokkal igyekeztek szembeszállni. Nyilvánvaló nehézséget jelentett a mozgalmon belül a tekintéllyel bíró testvérek megfelelő kezelése. Egyesek a személyi kultusz kísértésébe estek, míg mások szabad véleményük elhallgatásával, a szolgaság kötelékével kötötték magukat gúzsba. A szeretetlen ítélkezés a testvéri kapcsolatok további lazulásához vezetett.

A külsős testvérek szolgálatának mellőzése pedig a belterjesség csapdájába sodorta a mozgalmat.

¹⁷ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 29-31.o.

Óriási kihívást jelentett a testvéri kör számára, hogy hogyan fogadjanak úgy új testvéreket, hogy saját biblikus értékrendjük közben ne sérüljön. Valóban isteni bölcsesség kell ahhoz, hogy ki-ki meglássa azt, hogy sokszor a testvéri kapcsolat többet ér, mint a saját látásuk igazolása. Meg kellett tanulniuk újra elengedni bizonyos dolgokat, hogy testvéri kapcsolataik az Úrban megmaradjanak.

Ha követtek is el hibákat, márpedig ez a jövőben is így lesz, meg kell tanulniuk újból és újból megbocsátani és bizalmat szavazni testvéreiknek. Tisztelniük és segíteniük kell az idősebb, valamint a meggyengült testvéreket, akik sokat munkálkodtak azon, hogy ők most lelkileg erősek és hitben épek legyenek.

Fontos, hogy eredeti céljaiktól ne térjenek el, és elsősorban saját őrhelyükön, azaz gyülekezetükben legyenek meghatározó emberek. Ha túlmisztifikálják a mozgalmat, és akár mindenek felé emelik, azzal nemcsak magunknak ártanak, hanem a mozgalomnak és saját gyülekezetünknek is. A mozgalom tagjainak meg kell tanulniuk helyén kezelni a dolgokat.

A mozgalom jelene és jövője

A Testvéri Szövetség mozgalom jelenleg is nagyon sokrétű munkát végez. Elsősorban nyári táborokat szervez saját táborhelyén, Pányokon, amit a Bérea Alapítvány üzemeltet. A táborok szervezését a TeSz vezetése végzi az TeSz Egyesületen keresztül. Az építőtáborok alkalmával idősebb testvérek és fiatalok önkéntes munkával és adományokkal fejlesztik, építik a tábort, ahol mindig is hangsúly volt fektetve a munka mellett a szellemi közösség gyakorlására is. Idén három ifjúsági tábor kerül megszervezésre 12-16 éves, 16-20 éves, és 20-30 éves korosztályok számára. Ezen felül 30 év felettieknek csendes hét, míg a családosok számára három családos tábor lesz megszervezve. A fiatalok számára ősszel kétnapos konferencia ad lehetőséget az újbóli találkozásra, ahol a tavalyi résztvevők alapján kb. 200 főre számíthatnak. Tavasszal a férfi és a női csendesnap alkalmi kínálhatnak lehetőséget arra, hogy aktuális témákban osszák meg kérdéseiket, tanácsaikat, hitbeli megtapasztalásaikat, esetleg harcaikat az idősebbek, melyet ősszel egy országos csendesnap megtartásával fognak majd lezárni. Mindezek mellett a mozgalom negyedévenként kiadja a Szövetség újságát, és üzemelteti a TeSz honlapját, ami www.tesz.net oldalon érhető el. Figyelemmel kísérik a nehezebb sorsú családokat, testvéreket, és szociális támogatással igyekeznek segíteni a mozgalmon belüli rászorulókat.

Testvéri Szövetség		
Eseménynaptár 2019		
Dátum	Esemény	Helyszín
2019.01.26.	TeSz Egyesület közgyűlése	Vésztő
2019.02.09.	TeSz tanácskozás	Berettyóújfalu
2019.03.02.	Tábori Fórum	Szolnok
2019.03.30.	Férfi csendesnap	Derecske
2019.04.27.	Női csendesnap	Nyíregyháza, Mandabokor
2019.05.01-05.	Építőtábor (nem csak fiataloknak)	Pányok
2019.05.10-12.	Nagyon nagy családok anyukáik találkozója	Hajdúszoboszló
2019.06.30-07.06.	Családok I. tábor	Pányok
2019.07.07-07.13.	Családok II. tábor	Pányok
2019.07.14-07.20.	Ifjúsági II. tábor (16-20 év)	Pányok
2019.07.21-07.27.	Ifi Plusz tábor (20-30 év)	Pányok
2019.07.28-08.03.	Családok III. tábor	Pányok
2019.08.04-08.10.	Ifjúsági I. tábor (12-16 év)	Pányok
2019.08.11-08.17.	Csendes hét (25 év felettiek)	Pányok
2018.09.07.	Tábori Fórum	Sajószentpéter
2019.10.05.	Országos csendesnap	Vésztő
2019.10.26-27.	Ifjúsági csendesnapok	Berettyóújfalu

Alkalmairól részletesebben a www.tesz.net honlapon tájékozódhat

18

¹⁸ <https://drive.google.com/file/d/1rMcE1gUE2WY71XtmU7bQDUeGyE7eQ6qa/view>

Interjúk:

- Hogyan indult a Szövetség újság, mik voltak az alapvető célok? Miért ez lett a neve?

Giricz László:

- „A Megújulás folyóirat munkálataiba Sanyi engem bevont, és nagyon jó mentorálása után tőle tanultam meg az alapvető fogásokat. Nekem nagyon sokat jelentett az újság, és amikor 1997-ben megszűnt, nagyon hiányzott.

Úgy láttam, hogy akkoriban már elkezdtek lazulni a testvéri kapcsolatok, és az újság folytatásával ezt próbáltuk megakadályozni. 2000-ben indítottam újra, és Szövetség újság lett a neve, melynek eredetét az első szám hátulján közöltük le. A név eredetét az első szám végén megtalálod.” (Lásd melléklet 108. oldalán)¹⁹

- Hogy látod a Szövetség újság alapvető céljait, mint főszerkesztő?

Gál Lajos:

- „A friss és frissítő szellemi tartalom biztosítása az alapvető cél. Emellett hírt adni magunkról a távolabb élő testvérinknek is, olyanoknak, akik nem tartoznak szorosan a mozgalomhoz. Természetesen sok más sajtótermék is jól szolgálja ezt a célt, de mi is szeretnénk volna megszólaltatni azt a hangot, amit Isten nekünk adott.”

- Mi a biblikus látásod a fejbekötéssel kapcsolatban? Mi van azokkal, akik nem kötik a fejüket?

Frank Róbert:

- „Hívő testvéri kapcsolataimban ez a látható „hatalmi jel” mindig sokadrangú volt. Ha valakik gyakorolták, az számomra még csak egy olyan beazonosítást jelentett, hogy kb. milyen felekezeti körből lehetnek ezek a testvérnők. Hogy mennyire helyes a motivációjuk, különösebben nem jelentett kérdést előttem.

¹⁹ Szövetség Evangéliumi folyóirat 1. évfolyam 1. szám 2003. I. negyedév 12. o.

Én magam abban nőttem föl, hogy természetesnek vettem, hogy ha valaki komolyan veszi a Szentírást, akkor asszony létére beköti a fejét, amikor imádkozik. Szomorú jelenséggént tekintettem a gyülekezetek demokratizálódására, amikor is a Szentírás tekintélyét a korszellem felülírta a hívők között. Számomra a fejbekötés ugyanolyan szükségszerű szimbólum, mint a bemelegítés, az úrvacsora, a gyermekbemutató, vagy éppen az, amikor valaki letérdel az Úr előtt imádság közben. Az évek során megtanultam, hogy ne vonjak le messzemenő következtetéseket, ha valakit fedetlen fővel látok imádkozni.”

- Hogyan látod a lelkipásztori rendszert?

Frank Róbert:

- „Talán nincs olyan dolog, ami annyi kárt okozott volna globálisan az újszövetségi gyülekezetek működésében, mint az úgynevezett klérus és laikusok különválasztása. A Szentírás a gyülekezetek presbitéri vezetéről tanít, és ebbe a mintába nem fér bele az általánossá vált lelkipásztori rendszer. Mindezek ellenére tudomásul vettem, hogy Isten egy ilyen közegbe helyezett el, és nem feladatom a rendszer ellen lázítani. Napjaink gyülekezeti folyamatai egyre erőteljesebben igazolják, hogy egy mesterségesen fenntartott papi rendszer idejélműlttá vált, és szükségszerűen vissza kell térni a bibliai alapokhoz.”

Bohus András:

- „A Szentírásban nem látok olyan pozíciót, hogy lelkipásztor. A gyülekezetet érett férfitestvérek (presbiterek, diakónusok) vezetik. Nincs olyan, hogy valaki egymaga illetékes szellemi kérdésekben. Viszont azt is látni kell, hogy a mai gyakorlatban a gyülekezetek nem tudnak működni lelkipásztori vezetés nélkül. Ehhez alkalmazkodni kell. A jó az, ha ebben a helyzetben a lelkipásztor első az egyenlők közül.”

- Hogyan lettél a Szeghalmi Baptista Körzet lelkipásztora? Hogyan látod a lelkipásztori rendszert?

Gál Lajos:

- „A lelkipásztori rendszer nem Istentől való, akadálya az Ő munkájának. Azonban tiszteletben kell tartanom azon testvéreim meggyőződését, akik közé az Úr elhívott. A feleségemmel hónapokig imádkoztunk ezért, hogy hol a gyülekezeti helyünk.

A Szeghalmi Baptista Gyülekezetet jelölte ki a számunkra. Itt először igehirdető lettem, aztán gyülekezetvezető, majd presbiter. Végül kérték a testvérek, hogy vállaljam el a lelkipásztori tisztséget. Ezt nem akartam a fenti meggyőződésem miatt, de végül megértettem, hogy többet használok a közösségnek, ha engedek, és vállalom azokat a kereteket, melyet az a gyülekezet és felekezet, ahová tartozok, felállított.

Ezért egy jobb cél érdekében vállalnom kellett a kevésbé jót. Mivel nem szándékozom más gyülekezetbe menni, itt van a saját házam, és nem az egyháztól kapom a fizetésem, hanem munka mellett végzem ezt a szolgálatot, ezért a klasszikus lelkipásztorságról alkotott felfogás és az én nézeteim jól megférnek egymás mellett itt Szeghalmon.

Amint már fentebb egyenesen fogalmaztam, akadályozza Isten munkáját. A Bibliában presbiteri rendszer működik, olyanokkal, akiket Isten maga hív el, és állít szolgálatba. Ehhez nincs szükség felsőbb egyházi megbízatásra, szervezetre. Az Úr helyi gyülekezetekben akarja látni az Ő népét, melyeket Tőle választott férfiak közössége kell, hogy vezessen. Ezen gyülekezeteken belül és ezek között erős közösségi kapcsolat kell, hogy legyen. De ez vagy Isten Szellemétől fakad, vagy nem ér semmit. Mégis, Isten szereti a lelkipásztor testvéreket is, a hivatalos egyházakat is. Munkáját akadályozhatják emberi elképzelések, de szeretetét és kegyelmét nem. Így tudom elfogadni azokat, akik ezen a területen más látáson vannak. Számomra ez nem gond.”

- Hogyan lettél a Miskolci Belvárosi Baptista Gyülekezet vezetője?

Molnár István:

- „Mivel frankistának számítottam, közel négy évig nem merítették be, bár az senki előtt nem volt kétséges, hogy újjászületett hívő vagyok.

De nemcsak engem, hanem a többi beskatulyázott testvéremet sem. Majd a lelkipásztorváltás után ez a vágyunk végre teljesülhetett. A következő évek a gyülekezet konszolidációs korszaka volt. A gyülekezeti tagok közötti feszültség egyre oldódott, és megtanultunk kulturáltan vitázni, szeretni egymást, és nem ellenségnek tekinteni, ha valakinek más véleménye van. Ezen sokat kellett dolgozni. Megtanultuk egymást becsülni, és elfogadni nézeteikkel, gyengeségeikkel együtt. Egy cél kötött össze, dolgozzunk a gyülekezet testi-lelki jólétén, fejlődésén. Ezt elismerve kb. 8-10 év elteltével megválasztottak elöljárónak.

Újabb kb. 10 év eltelte után lemondott az akkori gyülekezetvezető és a többi elöljáró engem javasolt gyülekezetvezetőnek, amit a gyülekezet választása is megerősített több cikluson keresztül. Szeretem a rámbízottakat, és sokat szolgálok feléjük kifejezve azt, hogy fontosak nekem. Egyszer a főpásztor számadásra hív majd, hogy béres voltam-e vagy pásztor. Nem kis felelősség.”

- Milyen elhivatásban állsz jelenleg?

Molnár István:

- „Gyülekezetvezető presbiterként a rám bízottak pásztorlása és tanítása az elsődleges feladatom. Ugyanakkor nagyon fontos számomra, hogy jó irányban haladjon a TeSz, és a Bérea Alapítvány táborhelye egyre jobban betölthesse feladatát.”

- Mi a látásod a biblikus gyermekvállalással kapcsolatban?

Frank Róbert:

- „Ha arra gondolsz, hogy helyeslem-e, akkor teljes mértékben. Ha viszont a kérdésed arra vonatkozik, hogy mit tartok biblikusnak, akkor Jákób feleségeit hozom példaként. Leánál és Ráhehnél, Bilhánál és Zilpánál egyaránt azt látjuk, hogy még életkoruknál fogva ugyan termékenynek bizonyultak, és szerettek volna is gyermeket, Isten mégis időszakosan megnyitotta, ill. bezárta a méhüket.

Ez ma sincs másként. Kegyelemnek tartom, ha egy hívő a családtervezést ki meri engedni a kezéből, és isteni hatáskörbe utalja. Természetesen mivel ez egy házaspár döntése, itt is igaz az ige: „Járhatnak-é ketten egy úton, ha meg nem egyeztek?” Meggyőződése, hogy akik nem „védekeznek” Isten akarata ellen, azok sokrétűbben és gazdagabban fogják megtapasztalni a családból fakadó isteni áldásokat.”

Bohus András:

- „Korábban úgy gondoltam, ahogy láttam: a helyes az, ha a hívő házaspár a védekezéssel nem foglalkozik, fogadják a gyermekeket úgy és annyit, ahogy adatik. Később saját életünk tapasztalatai, és a rengeteg rossz példa hatására is ezt átgondoltam. Azt mondom, hogy hívőként, a hit kell, hogy vezessen ebben a kérdésben. Ez azonban nem egy kontrol nélküli kiszolgáltatást jelent (persze, ha valakinek erre van vezetése, akkor legyen így), hanem azt, hogy ha az Úr bátorít a gyermek vállalására, akkor nem vagyunk engedetlenek irányába.”

Gál Lajos:

- „Isten sehol nem írja elő, hogy a gyermekeket olyan számban kell fogadni, ahogy az az általa alkotott természet szerinti lehető legmagasabb. Ezzel szemben a gyermekeket Isten áldásként adja. Akinek kell ez az áldás, az megragadja, akinek nem, az nem ragadja meg. Ebben szabadságot kaptunk, hitünk mértéke szerint.

Sokszor nem a gyermekvállalással, hanem a gyermekneveléssel, a házasságokkal, a családok szellemi légkörével van gond. Ez utóbbi területeken van lemaradásunk. De a mai egyházakban általános anyagi jellegű ellenvetések a gyermekvállalással kapcsolatban a világ szerintiek és nélkülözik a hitet. Szerintem egy gyermek megszülése és felnevelése nagyobb gyümölcse a hitnek, mint egy halott feltámasztása, vagy egy beteg meggyógyítása.

A látványos dolgok mindig népszerűbbek voltak a hívők között, mint a kényelmetlenek. De Isten szereti a gyermekeket és a vállalásukhoz megfelelő szellemi tőkével rendelkező, önfeláldozó szülőket.

Örömet lelem a feleségemben és a 11 gyermekemben. Pénzem nem sok van, de ehhez elsősorban nem az kell.

- Te mit tudnál javasolni, hogy a mai fiatalok ne kövessék el atyáik hibáit?

ifj. Frank Sándor:

- „Ne hajoljanak meg sztárok előtt, gyengeségeikkel együtt is tiszteljék az idősebbeket, becsüljék meg azokat is, akikkel nem mindenben értenek egyet, vagy perifériára kerültek. Bátran menjenek más közösségekbe (pl. táborokba) is, hogy máshonnan is merítsenek, és azt hasznosítsák saját közösségükben.

Utasítsák el azt, hogy mi mindent jól tudunk. Fogadják el azt, hogy vannak olyan - akár jó dolgok is -, amiknek meg kell szűnniük, hogy helyén új dolgok jöjjenek létre (pl. FIFA). Kerüljék azt, hogy túl hamar vezetőkké váljanak.”

Molnár István:

- „ Szeressék egymást, maradjanak közösségben, és éljék meg a Lélek szabadságát.”

Giricz László:

- „Pátkai Béla bácsi, mentoráló lelkipásztorom szavait hadd idézzem: „Az okos ember tanul a saját hibáiból, a bölcs a máséiból is.” Hozzá szoktam tenni főleg a gyerekeknek, fiataloknak: ehhez a bölcsességhez nem kell megöregedni! A más gondolkodásával, meg a gyengével való együttérzés és együttműködés.

Az időseknek pedig azt tudom mondani, ha látják a fiatalok hibáit, akkor ők is tudjanak olyan kegyelemmel a fiatalok felé fordulni, ahogyan Isten mi felénk is fordult akkoriban.

Ma nehezebb dolguk van a fiataloknak, ezt látni kell! Vajon kitől láthattak volna alázatot: „Sajnos tőlünk nem sokat!” Nagyon kell, hogy érezzék is meg, hogy szeretjük őket!”

Frank Róbert:

- „A Szentírás tanítása szerint a megmaradás a sok tanácsos által van. Ha a fiatalok igénylik a szellemileg és életkoruknál fogva érettebb testvérek tanácsát, és megfogadják azokat, akkor nagy eséllyel nem fognak abba a hibába esni, amibe Roboám király, aki a forrófejű korosztályára hallgatott.

Legyenek igényesek fiataljaink arra, hogy ne csupán személyes isteni vezettetésre építsenek, ne próbálják egyénileg alkalmazni a Szentírás útmutatásait, hanem gyakorolják az alázatot, amikor tapasztaltabbak véleményét is meghallgatják.”

Bohus András:

- „Legyenek sokkal nyitottabbak egymás iránt, sokkal elfogadóbbak. Ne legyenek belterjesek.”

Gál Lajos:

- „Szerintem a mai fiatalokat nem fenyegeti az, amit mi rosszul tettünk. Nekik más gyengéik vannak. A tanácsom az, hogy jobban szakadjanak el a világtól, többet olvassák a Bibliát, buzgóbban imádkozzanak, és ragadjanak meg minden lehetőséget a közösség gyakorlására, különben benyeli őket a világ.”

- Van-e a TeSz-nek jövője? Milyen alternatívákat tudsz elképzelni?

ifj. Frank Sándor:

- „Elindult egy önkritikus tisztázódási folyamat, ami önmagában biztató, de még hosszú út van hátra. Öröndetes, hogy a korábbi generációs szakadék megszűnt, egyre több fiatal szolgálattevő is van köztük. A vezetők jó lenne, ha tudnának együtt sírni, és testvéri jobbot nyújtva segítenék egymást. Nagyon nehéz azt megtanulni, hogy a másikat – főleg hibái esetén – ne lefelé húzzuk, hanem emeljük. Ugyanakkor a jelenlegi TeSz ébredési gyümölcsei Isten kegyelméből sok elrontott dolog után is jóval gazdagabbak, mint volt 20 évvel ezelőtt.

Ám nagyon fontos, hogy a pozitív örökségeket tudja-e tovább vinni (mindent megvizsgálva, feltárva) és a torzulásoktól tud-e elhatárolódni a következő generáció. A fiatalok motorjai lehetnek ennek a folyamatnak, ha a tiszta Ige iránti ragaszkodásuk megmarad, és ebből maga a Baptista Egyház is és más felekezetek is sokat profitálhatnak. Az ítéletet hagyjuk Istenre, és mi válasszuk inkább a közbenjárást!”

Molnár István:

- „Ha tudjuk egymást szeretni, épülésére vagyunk egymásnak, örömmel keressük egymás társaságát, és mindezt az Úr vezetése alatt, akkor mindenképp van. Nincsenek bennem alternatívák. Meglátva a hibákat, megerősödve a jó gyakorlatokban folyamatosan fejlődni kell.”

Giricz László:

- „Isten tudja csak, hogy megújul vagy tovább merevedik, működik a szervezet.”

Frank Róbert:

- „Egyértelműen van. Olyan időket élünk, amikor a keresztyén gyülekezetekben is egyre jobban felüti a fejét az Igének „csűrése-csavarása”, az élménykeresztyénség, a sikerevangélium, azaz a hitetés. Ilyen időkben fokozott jelentőséggel bír, ha vannak olyan keresztyén mozgalmak, csoportok, vagy közösségek, ahol prioritást élvez a bibliakonzervatív látásmód. Akkor, amikor a különböző keresztyén felekezetekben tömegek élnek át identitászavart, isteni „leszállópálya” lehet a Testvéri Szövetség bibliai értékrendje, mely meggyőződésem, hogy nem újkeletű, hanem az ősi ösvények biztonságával bír.”

Bohus András:

- „Egyelőre úgy látszik, hogy van „utánpótlás”. Vannak fiatalok, akik igénylik a közösséget, igénylik az „atyák” útmutatását. Ki kell nevelődnie azoknak, akik a helyünkbe fognak lépni, és viszik tovább az Úr ügyét.”

Gál Lajos:

- „A TeSz múltja pünkösdig nyúlik vissza, jövője a mennyei Jeruzsálemig tart. Mint földi szervezet, mindenképpen van létjogosultsága addig, míg Isten népe egészen meg nem újul. Amikor ez megtörténik, és az igazi egyház hófehérben várja mennyei vőlegényét, a TeSz-re nem lesz szükség, mint ahogy a sószórót is elteszi a háziasszony, ha már elég sós a leves. Remélem, hogy ebben az értelemben a TeSz mihamarabb elveszíti létjogosultságát. Az addigi folytatáshoz mindenféle alternatívát el tudok képzelni. Nincs határozott jövőképem, jövőm van.”

- Mostanában egyesek szoktak „gálizmusról” beszélni, szerinted mi lehet ennek az alapja? Mi a véleményed erről a kérdéstről?

Gál Lajos:

- „A kifejezés annyira nem tetszik nekem, mint a frankista kifejezés a Frankoknak. Megszületésének oka az, hogy nagyon sok és látványos szolgálatom van, amit vállalok is. Nem foglalkozok azzal, ha félretesznek, és azzal sem, ha előtérbe állítanak. Az Ige hirdetőjét sokszor ünneplik, mások magányosak, valamikor pedig gyalázzák őket. Mindehhez már hozzászóltam, megtanultam kezelni. Irigykedők, féltékenyek, befolyásomat sokallók kitalálták ezt a kifejezést. Ám tegyék. Miért érzem mégis nyugodtnak magamat efelől? Egyrészt, mert nagyon jó és erős testvéri közösség vesz körül. Arra alkalmas férfiak bátorítanak és intenek. Nem engednek elcsüggedni, de felfuvalkodni sem. Ez a jó értelemben vett egymásra figyelés sok vitával és nagy szeretettel jár, ami a TeSz erőssége.

Másrészt az én Uram sokat farag, változtat, ítél, ver, szeret és áld. Az Ő kezében vagyok, nem emberektől függök. Ő hívott el, Ő ajándékozott meg, Ő vette el bűneimet, Ő használ és Ő üdvözít. Övé a dicsőség is, enyém pedig orcám pirulása.”

Reflexió:

A mozgalomnak Isten kegyelméből volt múltja, van jelene, és a mozgalom hívei és hite szerint Istentől származó további jövője is lesz. Sajnos megfigyelhető, hogy a mozgalomban sokan megerőtlenültek, részben maguknak köszönhetően, részben pedig a testvéri kapcsolatok lazulása miatt. Nyilvánvalóan követtek el hibákat, amikor segítségnyújtás helyett keményen intették a testvéreket. Helye van az intésnek, ha helye van a közösség gyakorlásának is. Azt is látniuk kellett, hogy sokkal könnyebb intést fogadni, ha a testvér, akkor is mellettük áll, amikor nem az ő elképzelése szerint fognak alakulni a dolgok.

Isten még hibáik ellenére sem mondott le róluk, és kegyelmét folyamatosan árasztotta a mozgalomra. A kimaradók és lemorzsolódók helyett mindig újak jöttek, és a közösségi alkalmak, konferenciák látogatottsága is folyamatosan emelkedik.

Úgy gondolom, az értelmesek nem ütköznek meg a mozgalomra jellemző bibliai gyakorlatokon, mint fejbekötés, konzervatív zenei stílus, királyi papság elvének hangoztatása. Vélhetően tanultak a múltban elkövetett hibákból, és bibliai látásukat kellő szelídséggel képviselik. Mivel köreikben fontos szerepet tölt be a gyülekezethez tartozás, fokozottan szükséges, hogy ott az egységen munkálkodjanak, és az adott gyülekezet szervezeti felépítését tiszteletben tartva igazodjanak ahhoz. (pl. a lelkipásztori rendszer kérdésében). Mivel ez a baptista körökben bevált gyakorlat, akkor ezt tudomásul kell venniük.

A fejbekötés gyakorlatáról már fentebb említés tettem, itt fontos, hogy ne agitáljanak, hanem csendben gyakorolják meggyőződésüket. Úgy gondolom, ha szelíden és nem erőszakosan tudják képviselni, és gyakorolni biblikus látásmódjukat, akkor sokkal hamarabb tudnak előnyös változásokat elérni saját gyülekezeteikben is, melyre nagyon szép példát adtak testvérek a miskolci gyülekezetben.

id. Frank Sándor sok kritikát kapott életében. Nyilván nem volt tökéletes ember, ugyanakkor irányultsága és Isten iránti hűsége követendő példa minden hívő számára. Ha őszintén megvizsgáljuk életét, akkor gyengeségei mellett is elmondhatjuk, hogy élete kíváncsú és Krisztusra mutató volt.

Csak csendben tegyük fel a kérdést magunknak, hogy mi hány embert vezettünk a Krisztushoz, vagy hányan újultak meg munkálkodásunk által... Ha a mozgalom tagjai az idősebb testvéreket nem tanulják meg tisztelni, és értékeiket megbecsülni, hogyan várják el, hogy majd őket tisztelni fogják. És itt nemcsak a TeSz-ben munkálkodott és szolgáló testvérekre gondolok, hanem baptista körökben évtizedeken át hűségben megmaradt hitben erős atyákra is. Most pedig engedtessek meg, hogy mint elkötelezett tagja a Testvéri Szövetségnek kissé személyesebb hangvételben folytassam gondolataimat:

Természetesen a múltban elszenvedett sérelmek miatt közösségünkben is, és bennem is bizonytalanság és előítélet húzódott meg a baptista testvérek irányába. Az évek folyamán ez az én életemben változott, és örömmel tapasztaltam, hogy igen sok jó és komoly testvér található a baptista közösségen belül, akik jórészt velünk azonos bibliai értékeket vallanak. Ha eddig nem becsültük eléggé baptista testvéreinket, akkor meg kell tanulnunk, mert enélkül mi leszünk szegényebbek és belterjesek.

Amikor Isten a Baptista Teológiára vezetett, akkor nagyon meglepődtem. Sohasem gondoltam volna, hogy egyszer ide fogok kerülni. Őszintén megvallom, hogy fenntartásaim voltak. Ma már szégyellem ezeket az érzéseket, elsősorban Isten előtt, mert elhamarkodottan alkottam róluk ítéletet úgy, hogy valójában nem is ismertem őket. Meglepetésemre nagyon élveztem az előadásokat, és a testvérek tiszta biblikus tanításait, mely többségében egyezett az én szerény teológiai és bibliai látásommal.

A tanulmányaim alatt Isten megerősített abban, hogy a TeSz mozgalom bibliai látása igen közel van a Baptista Teológián oktatott bibliai alapelvekhez.

Továbbá megállapítható, hogy a TeSz mozgalom által képviselt értékek igenis beleférnek a Baptista Teológia által képviselt bibliai szemléletébe, és ennél fogva a Baptista Hitvallásba.

Tehát a teológia és a mozgalom tanítása között valós ellentétet nem találtam, ezért is tudom jó szívvel ajánlani minden TeSz-es testvérnek, hogy ha hite mellé szeretne tudományt ragasztani, akkor menjen a Baptista Teológiára. Az ellentét kiéleződését inkább a Baptista Egyház kapcsán látom, amit majd a következő fejezetben szeretnék bővebben kifejteni.

Érdekes módon nagyobb megtorpanást a TeSz életében a fiatalok buzgóságában láttam. Sok fiatal felnövekedve csalódott szülei és a gyülekezeti tagok életében, mivel a gyakorlatban mást láttak, mint amit ezek a testvérek hirdettek.

Az ifjúsági táborokban elégük lett abból, hogy újra meg újra a megtérés és újjászületés szükségességéről kellett hallaniuk. Ráadásul a többségük nem önszántából érkezett, hanem szülei küldték „megtérni” őket.

Ezekben az években egyre nehezebb volt táborokat szervezni számukra. Igyekeztünk megérteni őket, és kevesebb igével, tanítással „traktálni” őket, nagyobb szabadságot adva nekik a sportra és a játékra. Arra törekedtünk, hogyha már úgyis Pányokra kell jönniük, akkor legalább érezzék jól magukat. Az Isteni igazságokat csak csepegtettük beléjük, nehogy érzékeny lelkük besokalljon a sok kegyes tanítástól.

Érdekes módon azt tapasztaltuk, hogy a fiatalok egyre több szabadságra vágytak, és semmi sem volt elég. Már azon kezdtünk gondolkodni, hogy nem szervezünk táborokat, mert nincs rá igény.

Gál Lajos testvéremmel sokat álltunk ezügyben az Úr előtt. Azt kaptuk a szívünkben, hogy nem igazodunk többé a fiatalok igényeihez, hanem ők igazodjanak Isten Igéjéhez. Elhatároztuk, hogy ismét erővel fogunk a megtérésről, újjászületésről beszélni, tanításokat, szemináriumokat fogunk tartani, azokat a fiatalokat részesítve előnybe, akik erre vágnak.

Akik más módon akarják magukat jól érezni, azok menjenek más táborokba. Pányokra az jöjjön, aki meg akar térni és meg akar újulni. Elhatároztuk 2014-ben, hogy ha nem lesz meg a negyven jelentkező, akkor lefűjjük a tábort. Éppen meglelt abban az évben a létszám. Csak olyan fiatalok voltak, akik készek voltak a tábori rendet betartani, és igényük volt az igaz tanításokra, a szellemi közösségre.

A következő években Isten újra kiárasztotta Lelkét, és a fiatalok kezdtek megtérni, és megújulni a táborainkban. Újra kaptuk Istentől az „Aggeus”-i próféciaát: „E naptól megáldalak... sőt hozzá azt az ígéretet is, hogy a második ház dicsősége nagyobb lesz, mint az elsőé. Ma is látjuk ezt a próféciaát beteljesedni, hisz annyira megnövekedett az érdeklődés, hogy idén már három ifi tábort kell szerveznünk.

Az külön örömet és reményt ad számunkra, hogy egyre több fiatal áll be a szolgálatba, nemcsak otthon az anyagyülekezetében, hanem a tábori szolgálatokba is, mint táborvezetés, csoportvezetés, zenei szolgálat, gondnokság, és egyéb területeken.

Egyetemistáink körében hasonló ifikörök kezdenek kialakulni, mint annak idején szüleik életében. Hiszem, hogy képesek lesznek tanulni hibáinkból, és Isten eszközei lehetnek velünk együtt egy újabb ébredésnek, amiből maga a Baptista Egyház is sokat profitálhat majd.

Általuk is tudja végezni Isten közösségünkben az Ő népének megújulását, amely kihat az atyákra és a környezetükben minden hívő testvérre. Miközben Isten közöttünk munkálkodik, rátalálunk hasonló lelkületű testvérekre mind baptista, mind metodista, mind nazarénus, mind református, mind más-más evangéliumi közösségekben is.

A mozgalom helye a Baptista Egyházon belül

Ahhoz, hogy lássuk a mozgalom helyét a Baptista Egyházon belül szükséges, hogy megértsük azokat a folyamatokat, amelyeken a Baptista Egyház ment át kényszeredetten a szocializmusban, valamint látnunk kell a baptista vallásosság sajátos jegyeit is.

Megkérdőjelezhetetlen tény, hogy a szocializmus 40 éve nemcsak létszámában csökkentette a Baptista Egyházat, hanem a kezdeti lelki értékei is komolyan devalválódtak. Ennek egyik előidézője volt, hogy a presbiterek által vezetett gyülekezetek lelkipásztor által vezetett közösségekké váltak. Laikus nem hirdethetett Igét, csak engedéllyel rendelkező lelkipásztorok, azok, akiknek egy részük az akkori Állami Egyházügyi Hivatal által elfogadott ember volt.²⁰

Ebben az időben a gyülekezetek elsősorban szellemi sorvadáson mentek keresztül, ahol a kezdeti lelkes aktív missziós mozgalmi jelleg egyfajta kultúrbaptizmussá alakult át. A laikusok által végzett igei szolgálatok, a bizonyoságtételek is visszaszorultak, és helyettük, versmondás, énekkarok, zenekarok, ifjúsági egyletek fiú-leány körök alakultak. Ezzel önmagában nem is lett volna baj, ám nem fektettek kellő hangsúlyt a személyes bűnismeretre, bűnbánatra, igaz megtérést követő újjászületésre a Lélek által, ahogy azt Kovács Géza testvér említi tanulmányában.²¹

A karriervágy megvalósítása, és az elvilágiasodás tovább munkálta a baptista gyülekezetek szellemi felhígulását. Sokan megelégedtek a kialakult kultúrbaptizmus kegyességének gyakorlatával. Az akkori egyházvezetők, lelkipásztorok megalkuvása tovább gyorsította a szellemi hanyatlást.²²

Ám mindig is voltak az egyházon belül olyanok, akik nem alkudtak meg, és biblikus hitükhöz ragaszkodva a megújulás zászlóhordozóivá válhattak.

²⁰ Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. Kovács Géza: A Magyarországi Baptizmus Trianontól a Rendszerváltásig (1920-1989) 108-109.o.

²¹ Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. 113. o.

²² Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. 114. o.

A Kádár-rendszerrel megalkuvó és ellaposodó hagyományos baptista vonalra több egyházon belüli kegyességi irányzat próbált megoldást keresni. A történeti előzmények után fontos megértenünk tehát, hogy mit is takart a baptista vallásosság. A baptisták önmagukról nem mint egyházzal, hierarhizált szervezetről gondolkodnak. Nincs központi tanító hivataluk, hanem fontosnak látják a gyülekezetek önállóságának kihangsúlyozását.

A gyülekezetek önkéntes alapon fennálló szövetségi rendszerben vannak, egyfajta mozgalmi jelleggel. Ahol kiemelt szerepe van a Szentíráshoz való ragaszkodásnak, a krisztocentrikus igehirdetésnek, a bemelegítésnek. Aktív szociális érzékenység és missziós tudat jellemzi a közösségeket. A baptista sajátosságához tartozik még a vallási és lelkiismereti szabadság hirdetése, valamint vallják az egyház és állam szétválasztásának szükségét is.²³

A magyarországi kezdeti baptista vallásosságra specializáltan jellemző volt, hogy akik mindig is többre vágytak, és nem a szekularizációt választották, ők rendszeresen magánházaknál gyűltek össze. Az így kialakuló házi csoportokból később gyülekezetszerű közösségek váltak. Így ez a kegyességi forma összekapcsolódott a kezdeti vallásossággal.²⁴A diktatúra évtizedeiben tehát a hagyományos kultúrbaptizmusra reagálásként új kegyességi irányzatok jöttek létre, melynek egyik irányzata a frankizmus volt.

Ez az irányzat fundamentális bibliai alapokon munkálta az ébredést abban az egyházban, mely korábban évtizedekig képviselte az ébredést az ország több száz településén. A másik irányzat a karizmatikus mozgalom volt, de az általuk képviselt kegyességi forma kevésbé nyugodott baptista tradíciókon, mint a frankistáké. Márcsak azért is, mert a tengerentúli gyökereik által képviselt kegyességi formák: érzelmességtől, a táncból és ekstázis keresésétől az üdvösség feltételeként hirdetett ajándékoktól az akkori baptisták számára elhordozhatatlan kereteket biztosított.

²³ Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. László Gábor – ifj. László Gábor: A Magyarországi Baptista Vallásosság 189-190. o.

²⁴ Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. László Gábor – ifj. László Gábor: A Magyarországi Baptista Vallásosság 191. o.

Így elkerülhetetlen volt, hogy mindhárom irányzat, azaz a hagyományos baptisták, a frankisták, és a karizmatikusok konfliktusba keveredtek egymással, és keveredik a rendszerváltástól fogva egészen napjainkig egymással. Ugyanakkor az is elmondható, hogy mindhárom irányzathoz tartoznak kevésbé sikeres és virágzó gyülekezetek is.²⁵

Összességében a frankista megújulási mozgalom szükségszerűen került konfliktusba a hagyományos kultúrbaptizmust valló tradicionális baptista vallásosság kegyességi gyakorlatával.

A mozgalmon belül megtért fiatalok többre vágytak a meglévő egyesületeknél és valódi bűnbánó, szellemi közösséget szerettek volna gyakorolni, ám mivel ezt a gyülekezet által felkínált leány-fiú körök nem biztosították, így önszerveződő ifjúsági és házi imacsoportokat alakítottak. Versek helyett bizonyágtételekkel szolgáltak, és a bibliaórákon bátran kérdőjelezték meg egyszer-egyszer a lelkipásztorok gondolatait is.

A fentebb említett jelenségeket egyesek félreértelmezték, sok hagyományos baptista testvér nem értette, hogy miért kell „gyülekezetet” (házi csoportokat) alakítani a gyülekezetben. Meggyőződésükké vált, hogy a frankisták magukat felsőbbrendűeknek tartják, hisz a versmondás és a gyülekezet által képviselt iránymutatás, az ott adott szellemi eledel nem volt elég a frankista testvéreknek.

Ezt még tetézte a fejkendő viselésének gyakorlata és a televíziótól való tartózkodás, mely a mozgalmon belül a szentségre való törekvésként jelent meg. És bár valóban voltak torzulások ezen gyakorlatok alkalmazásában, de nem ez volt az általános a mozgalmon belül. A már említett pásztorok közül többen felismerték a frankisták pozitív lelki gyakorlatait, és bölcsen be tudták őket integrálni a baptista közösségekbe, ahol az adott gyülekezet megújulási munkálataiban vehettek részt.

²⁵ Bereczki Lajos – Kovács József „aki hisz és megkeresztelkedik...” A baptisták élete. László Gábor – ifj. László Gábor: A Magyarországi Baptista Vallásosság 200-202. o.

A mai napig megfigyelhető a Baptista Egyház berkein belül, hogy több felavatott presbiter, lelkipásztor, elkötelezett gyülekezeti tag gyökerei a frankista mozgalomhoz kötődnek.

Ám ahol ebben elutasítók voltak a vezetők, ott a már negatív jelzőként importált frankista névvel a tévelygők csoportjába sorolták a testvéreket. Ebből további konfliktusok fakadtak, amelyek több esetben olyan méreteket öltöttek, hogy gyülekezetek szakadásához vezettek.

A karizmatikus irányzat és a frankisták közötti ellentét szinte azonnal nyilvánvalóvá vált. A frankisták bár vallották a karizmák működését, de a rajongói vonal túlkapásai ellen mindig határozottan felléptek, illetve a világias könnyed zenei irányzatokkal, és az érzelgős lelkülettel nem tudtak közösséget vállalni. Érdekes módon míg a Baptista Egyházban a már fentebb említett baptista alapoktól sokkal jobban eltérő irányzat elfogadottá vált, addig a frankistáknak nevezett közösség és jogutódja a TeSz, egyesek részéről folytatott gyűlöletkampánynak köszönhetően a mai napig nem vált elismertté a baptista vezetés körében.

Így a mérsékelt karizmatikus vonal sokkal hamarabb elismertté és elfogadottá vált a hagyományos baptista gyülekezetekben a TeSz-esekkel szembeni konfliktusok száma azonban nemhogy csökkent volna, hanem még tovább nőtt. Ennek látható gyümölcse a 2009-ben az akkori egyházvezetés által kiküldött e-mail, **(Lásd mellékelt 109. oldalán)** ²⁶ hogy a TeSz-es rendezvényeknek ne adjanak otthont baptista gyülekezetek. Ezen ismeretek alapján két nagyobb konfliktus vált ismertté: a Kazincbarcikai és Berettyóújfalui Baptista Gyülekezet szakadása. A közelmúltban történt még a Békéscsabai Baptista Gyülekezeti szakadás is, amikre majd a reflexiómban szeretnék kitérni.

²⁶ Baptista Levéltár

Interjúk

- Miben látod az okát a kazincbarcikai gyülekezet szakadásának? Hogyan lehetne orvosolni a kialakult sérelmeket?

Molnár István:

- „Voltak korábbi feszültségek, amik a lelkipásztorhíváskor fel lettek nagyítva egyes vezetők által, azért, hogy okot találjanak a kizárásra, mert minden áron meg akarták hívni azt a lelkipásztort (aki pár év múlva elment egy másik gyülekezetbe). Akiket kizártak, azok viszont nem akarták megválasztani, mert már megválasztása előtt is ellenséges volt. Mivel a fő hangadók már nincsenek jelen, folyamatos párbeszéddel begyógyulhatnak a sebek. Ez a folyamat már el is kezdődött.”

- Hogyan alakult meg a Filadelfia Baptista Gyülekezet Berettyóújfaluban?

Frank Róbert:

- „Feleségemmel együtt a helyi gyülekezetben sokrétű szolgálatot végezve álltunk az őrhelyünkön. Hitéletünk intimitásába némelyek avatatlanul betekintést nyertek, és rosszindulatukat fegyverré kovácsolva egy koncepciós fegyelmi eljárás következtében kizártak bennünket a helyi gyülekezetből. Azon testvérek, akik a színfalak mögé láttak, és helytelenítették az egész ellenünk megnyilvánuló rágalomhadjáratot és országos lejáratókampányt, velünk tartottak. Így jött létre az először misszióállomásként, majd később Filadelfia Baptista Gyülekezetként számon tartott baptista közösség.”

- Milyen a kapcsolatotok a helyi baptista gyülekezettel?

Frank Róbert:

- „Kizárásunk után 6 év telt el, míg eljutottak oda, hogy hivatalosan elismerték a gyülekezetünk létjogosultságát. Tavaly ünnepeltük gyülekezetünk fennállásának 10 éves jubileumát, de mindmáig egyoldalú a kapcsolatépítés, ami részünkről aktív.

Nem emlékszem olyan baptista temetésre, amin ne képviseltük volna a gyülekezetünket, de az is szemléletes, hogy a 9 évvel ezelőtt összedőlt imaházuk újjáépítésére az elsők között igyekeztünk lehetőségeinkhez mérten segítséget nyújtani. Ott voltunk az új imaház alapkövetésénél, mint ahogy az átadásán is.

Mindezek dacára éveken át hiába invitáltuk őket a különböző rendezvényeinkre, egy-két családtól eltekintve passzívak maradtak. Az ott lévő testvérek egy csekély részénél tapasztalunk elfogadást, közeledést a személyes kapcsolatainkban, de az, hogy gyülekezeti szinten együtt tudjunk működni, még várat magára.”

- Valós-e még a feszültség a Baptista Egyház és a TeSz mozgalom között? Ha van, hogyan látod ennek megoldását?

Molnár István_

- „Mivel minimális a kommunikáció, az érintkezési felület, így kisebb a feszültség is. Gyülekezetek kiváltak, vagy új jött létre, illetve bizonyos helyeken TeSz-es vezetőség lett, így lecsökkent a feszültség. Illetve ha épp nincs, aki szítsa a tüzet, akkor az elalszik. Mivel kialakult egy patt helyzet, amibe mindkét fél belenyugodott, nincs igazi igény a változtatásra.”

Frank Róbert:

- „Időszakosan érzékelhető, de nem meghatározó. Jó lenne, ha kölcsönösen felismernénk az egymásra utaltságunkat, és felértékelődhetnének azok a területek, ahol közösen húzhatunk egy irányba.”

Bohus András:

- „Nem tudom megmondani. Én személyesen nem érzek ilyet, nem is tapasztalok. De biztos, hogy a régi problémák nincsenek megnyugtató módon lezárva. Talán elaludt az ügy.”

Gál Lajos:

- „A feszültség most felszín alatt van, de megvan. A megoldás az lesz, amikor a Baptista Egyház és a TeSz is megújul. Az egyház kikerül abból a bibliai alapot nélkülöző szervezetből, langyosságból, világiasságból, szellemiségből, amelyben most él. A TeSz-nek is szüksége van egy szellemi megújulásra, mert fenyegeti az, hogy a só elveszíti ízét.

Hiszem, hogy mozgalmunkat Isten széles körben fogja használni megújításra, miután maga is megújul. Akkor egy nagyon jó közösség fog kialakulni TeSz-es és nem TeSz-es között. Igazán szeretni és keresni fogjuk egymást, nem érdekel minket, hogy milyen háttérből érkezünk, mert már csak egy lesz a fontos. Hála az Úrnak, hogy ennek jó nyomai, előjelei már most is szépen kirajzolódnak. Ezt kell erősíteni.”

Reflexió:

A kazincbarcikai szakadás:

Miután sok éven át nem történt meg a megbékélés a baptista közösség és a frankisták között, utóbbiakat 2002-ben több helyi gyülekezetből kizárták. Egy évvel a kizárás után tagságukat a Szövetség helyreállította azzal a kikötéssel, hogy a frankisták csak egy meghatározott imaházban gyűlhetnek össze, amelyet korábban a „frankista régió” központjának tekintettek. Így gyakorlatilag elszigetelődtek a hagyományos baptista gyülekezetektől. A kritikus összeütközésre 2001-ben került sor, amikor a végzős teológusok egyike a főleg frankistákból álló kazincbarcikai gyülekezet pásztori szolgálatát vállalta el. Megpróbálta orvosolni a gyülekezeten belüli megosztottságot. Nyíltan felvette a harcot a „szektás kirekesztés” ellen, ahogyan sok hagyományos baptista a frankistákat címkézte. A gyülekezet két táborra szakadt. A leendő lelkipásztor egyéves gyakornoksága után a frankista gyülekezeti tagok a lelkipásztor ellen szavaztak. Így mivel nem kapta meg a kellő támogatást, a frankistákat vádolta a gyülekezet másik része, amiért a végzős teológus nem lehetett a gyülekezet leendő lelkipásztora.

*A lelkipásztor és a gyülekezet vénei nem törődtek bele a szavazás eredményébe, egy gyülekezeti tanácskozás alkalmával kizárták a frankistákat. Miután a frankisták megértették, hogy kizárásuk baptista egyháztagságuk elvesztését is jelentette, vizsgálatot kértek az ügyben. A Szövetség vezetői felismerték, hogy közbe kell lépniük a jövőbeni zavargások elkerülése végett. A Szövetségi Tanács kijelölt egy vizsgálóbizottságot, hogy kivizsgálja a konfliktust. Néhány hónappal később a bizottság megállapította, hogy a frankisták kizárása illegális volt, tehát helyre kell állítani a tagságukat. Végül a Szövetségi Tanács kettéosztotta a kazincbarcikai gyülekezetet, a frankistákat a gyülekezet elhagyására kérték. Ettől kezdve önállóan gyűltek össze. A régió frankista hívóinek képviselőtét a Szövetség felé egy, a nézeteikkel azonosulni tudó baptista lelkipásztor látta el. Jelenleg a Szövetség tagjai, az egyik baptista imaházat használják.*²⁷

*Amikor a hagyományos értelemben vett baptisták a frankistákat jellemzik, egyúttal önmagukat is értékeli. A frankizmust nem lehet vizsgálni a szélesebb magyar baptista közösségek objektív vizsgálata nélkül, hiszen a frankizmus a baptista közösségeken belül jött létre, és a konfliktusok ellenére a mozgalom része az egyháznak. Az a tény, hogy a frankistákat rehabilitálták, szintén azt bizonyítja, hogy sok baptista túlságosan drasztikusnak találta a helyi gyülekezet vezetőinek reakcióját.*²⁸

A kazincbarcikai esetben világosan láthatjuk, amikor egy gyülekezet nem egységes egy lelkipásztor hívásában. Ilyen esetben nem szabad erőltetni a meghívást. Ez független attól, hogy éppen milyen összetételű a gyülekezet. Mivel ebben a gyülekezetben a frankisták létszáma magas volt, így könnyebb volt az ő nyakukba varrni a szakadás okát. Természetesen ezek után a hírek már nem teljesen objektíven jutottak el különböző baptista gyülekezetekbe és a „frankfóbia” tovább terjedt.

²⁷ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 7-13.o.

²⁸ Csényi Norbert: Frankism in Hungary: Church within the Church? Szakdolgozat (Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005). 14.o.

Azzal a váddal, hogy a szakadást maga Frank Sanyi bácsi vezényelte Izraelből, már egyenesen rágalom. Hisz ekkor már egészsége is erősen romlott, és csak nagyon kevés magyarországi testvérrel tartott levelező kapcsolatot. Istennek legyen hála a kapcsolat a testvérek között napjainkban már rendezés alatt van.

A berettyóújfalui szakadás:

Mint a Berettyóújfalui Baptista Gyülekezet volt tagja először is mély fájdalommal kell leszögezmem, hogy meggyőződésem, nem Isten akarata volt a szakadás, mely gyülekezetünkben sajnos megtörtént.

Mégis meg kell tanulnunk szembenézni a ténnyel, és a tanulságokat le kell vonni, mégpedig azzal a reménységgel, hogy akik Isten szeretik, azoknak minden a javukra van. Azt is el kell, hogy mondjam, hogy ezt a témát először kerülni akartam, hisz kétségtelenül megvádolható vagyok az elfogultsággal, és teljes objektív képet csak a másik oldal meghallgatásával nyerhetünk ebben a témában. Témavezetőm kérésére és javaslatára vállaltam, hogy mégis megírom, ahogyan én láttam, fokozottan figyelve a tárgyilagosságra és a hitelességre. Igyekeztem tehát alázattal és tisztelettel tekinteni anyagyülekezetemre, ahol ma is sok szeretett és tisztelt testvért tartok számon.

1998-ban id. Bereczki Lajos bizonyágtételének hatására indultam meg a hitéletben. Ezek után ismerkedtem meg a helyi gyülekezettel és az akkoriban induló házi csoportjával, melynek egyik vezetője Frank Róbert testvér volt. Az imacsoport hatására bekerítkeztem, majd csatlakoztam a város baptista gyülekezetéhez. Később lettem figyelmes arra, hogy a gyülekezetben engem némelyek frankistának neveztek. Ennek legfőbb oka az volt, hogy mi a meglévő gyülekezeti alkalmak mellett keddenként összejártunk imádkozni különböző házaknál.

Az évek folyamán nyilvánvalóvá vált, hogy némely testvérek ennek nem örültek, és egyre több már fentebb említett rágalommal illettek bennünket. Ennek ellenére lelkipásztorunk és a vezetőség egyre több rendszeres szolgálatba vont be bennünket, énekkari, zenekari, imaórai és prédikátori szolgálatokkal bíztak meg, mindazok ellenére, hogy előttük is ismerté váltak a különböző látásbeli különbségek. Mélyen a felszín alatt azért fel-feltörtek egy-egy gyülekezeti tanácskozás alkalmával ezek az ellentétek. De Lukács János testvér és az akkori vezetés nem vitte kenyértörésre ezeket a látásbeli különbségeket.

Rendkívüli megtapasztalás volt számunkra, hogy amikor lelkipásztorunk Amerikába utazott a gyülekezeti összetartás és közös együttműködés éveken át olyan egységet munkált közöttünk, amely előtte és utána sem volt tapasztalható. Az új lelkipásztor Papp Dániel megválasztásában is egységes volt a gyülekezet.

Megválasztása után nem sokkal bizonyos testvérek munkálkodása következtében újra megjelent a frankistázás. Sajnálatos módon Frank Róbertné személyes titkosított elektronikus naplója egy testvérnő és így többek birtokába került, amely fegyvert adott a kezükbe a frankistákkal való leszámolásra.

Ezen személyes napló többségében testvérnőnk harcait tartalmazta és persze néhány gyülekezeti tag jellemzését is, ahogy az személyes életével kapcsolatba került. Ezen negatív bejegyzések kivonatosan osztogatva lettek, és ezzel kitört a botrány a gyülekezetben. Frankné Katika testvérnő szinte az utolsók közt értesült arról, hogy mindenki az ő személyes naplóját olvassa. Azonnal törölte a blogját, de már a kikerült oldalak az interneten sajnos elvégezték a gyülekezetben a bomlasztó munkát.

Ezek után zárták ki a gyülekezetből testvéreinket, majd kértek bennünket, hogy a kizárt testvérekkel ne tartsuk a kapcsolatot. Mi már akkor jeleztük, hogy ezt nem tudjuk vállalni, hisz tíz éve járunk össze és ez nem lesz ezek után sem másként. Sajnos gyülekezetünkben tovább forrtak az indulatok és félve attól, hogy mi leszünk a következők a sorban, és ezzel elveszíthetjük a baptista tagságunkat, átkértük hivatalosan a tagságunkat a Szeghalmi Baptista Gyülekezetbe.

Ezt elfogadva a helyi gyülekezet vezetősége elengedett bennünket, és így hoztuk létre Gál Lajos lelkipásztor és a szeghalmi testvérek támogatásával, 7 fővel a Berettyóújfalui Filadelfia Baptista Misszióállomást, mely mára Istennek legyen hála már a körzet legnagyobb gyülekezetévé nőtte ki magát a maga 29 tagjával. Később egyre több testvér keresett meg bennünket vagy a Frank házaspárt azzal, hogy bocsánatot kérjen, hogy részese volt a szakadásnak és a kizárásnak, köztük maga Papp Dániel lelkipásztor testvér is. Az évek folyamán Gál Lajos testvér és Papp Dániel testvér közbenjárásának köszönhetően a két gyülekezet hivatalosan is rendezte egymással kapcsolatát és megtörtént a kölcsönös elismerés is.

Bár fájdalmas, ami történt, az számomra mégis örömdolog, hogy a közös bibliai és baptista hitelvek mentén a két gyülekezet újra fel tudta venni a párbeszédet egymással. Hiszem, hogy a jövőben még inkább testvéri jobbot nyújtva egymásnak, tudjuk városunk jólétét munkálni Isten szerinti módon.

A Békéscsabai Baptista Gyülekezetben történt legutóbbi szakadás:

A Békéscsabai Baptista Gyülekezetben évekig többségében egy TeSz-es vezetésű elöljáróság élvezte a gyülekezet támogatását. A frankistázás mondhatjuk csak kis mértékben volt jelen. Egy idő után a gyülekezet többségének bizalma megrendült a helyi lelkipásztor személyében, akit egy bizalmatlansági szavazás után eltávolítottak tisztségéből.

A TeSz-es vezetők az eltávolítással egyetértettek, de annak módjával és eljárásával nem. Ezek után a gyülekezetben törvényszerűen megjelent a frankistázás, és a TeSz ellenes vádak, melyek annyira elviselhetetlenné váltak, hogy a TeSz-es vezetők és családjaik kiváltak a volt lelkipásztorukkal és más tagokkal együtt a gyülekezetből. Ma Békéscsabai Reménység Baptista Gyülekezet néven gyakorolják hitüket a városban. Úgy gondolom, hogy minden józanul gondolkodó testvér tudatában van annak, hogy ezt a szakadást megint nem a TeSz idézte elő. Sajnos ezzel sokan a tények ellenére sem értenek egyet.

Látok megoldást az egyházvezetés és a TeSz között kialakult feszültségre. Kölcsönösen keresni kell a párbeszédet, hasonlóképpen, ahogyan megoldódott a feszültség az egyházvezetés, a hagyományos és a mérsékelt karizmatikus baptista testvérek között. A Békehírnök cikk alapján: *"Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk"* (Zsid 10,24) 2006-04-30. Békehírnök 2006/18. szám.²⁹ ez jó példa lehetne a párbeszédre és a megegyezésre. Hisz a közös baptista hitvallás és a baptista vallásosság értékeinek azonos tisztelete összeköt bennünket. Sőt véleményem szerint a baptista vallásosság történelmi és teológiai kapcsolódása sokkal jobban jelen van a TeSz-es értékekben, mint a már említett baptista karizmatikus irányzatban.

Noha megindult a párbeszéd az egyházvezetés és a TeSz vezetői között sajnos ez a közeledés zátonyra futott, melynek egyik oka az lehetett, hogy nem mindig tudták a tárgyaló felek higgadtan és kellő objektivitással kezelni a problémát. Továbbá az adott megbeszélés jegyzőkönyvvezetője egy köztudottan TeSz ellenes testvér volt, akinek a jegyzőkönyvét a Tesz akkori vezetői nem tudták elfogadni. Valamint a megengedő józan testvéri szeretet mellett inkább az emberi érzelmek kaptak szerepet, melyek nem tudták orvosolni a helyzetet, melyet tovább bonyolított a berettyóújfalui szakadás kapcsán indított fegyelmi eljárás Gál Lajos testvér ellen.

Azt is meg kell említenem, hogy bár a baptista szabályzat szerint a kezdeti hét tag tagsági átigazolása teljes mértékben szabályszerűen történt, Gál testvér ennek következtében is fegyelmi eljárás alá lett helyezve. Később kérték tőle, hogy legyen közvetítője a két gyülekezet közötti rendezésnek.

Gál testvér ennek eleget tett, és a két gyülekezet hivatalosan rendezte egymással nézeteltéréseit. Továbbá a Körösvidéki Missziókerület egyik legdinamikusabban fejlődő körzet lelkipásztoraként hűségesen végzi munkáját, mely a kerületben is tiszteletet vált ki a testvérekben.

²⁹ "Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk" (Zsid 10,24) 2006-04-30. Békehírnök 2006/18. szám

Ennek a munkának elismeréseként lett póttaggá megválasztva a Kerületi Tanácsba, amit a legutóbbi kerületi gyűlés szavazással erősített meg. Ezek után érthetetlen körzetünk számára a Gál testvérrel szemben fenntartott fegyelmi eljárás, illetve az, hogy mindez idáig miért nem zárult le. Úgy gondolom, hogy ez a máig nem tisztázott eset tovább mélyítette az egyházvezetés és a TeSz között kialakult konfliktust.

Véleményem szerint az Országos Tanács nyilatkozata elhamarkodott volt, és az erre való reagálás szintén Gál testvértől, amikor felelősségre lett kérve a berettyóújfalui események kapcsán, melynek következtében az egyeztető eljárás és testvéri párbeszéd megszakadt. Azonban irányadók lehetnek Gál testvér szavai, melyben felülbírálja korábbi kijelentését:

GÁL LAJOS VÁLASZA AZ ORSZÁGOS FEGYELMI TANÁCS HATÁROZATÁRA

Az Országos Tanács által személyemet és szolgálatomat illetően felállított Fegyelmi Tanács 2014.07.10-én hozott határozatára a következő választ adom.

Az első pontban foglaltakra

A korábbi években tanúsított magatartásommal, szavaimmal nem akartam senkit megsérteni, megbántani. Sajnálom, ha a viták hevében ilyenre sor került, nem ez volt a szándékom. Megvallom, hogy sokszor voltam elkeseredett, csalódott és ezek az érzések szűlték másokat megbántó szavaimat, tetteimet.

Az Országos Tanács 2009.február 14-én hozott határozatát minősítő „istentelen” kifejezésemet visszavonom, helyette a következő nyilatkozatot fogalmazom meg:

Az Országos Tanács határozata nem megfelelően átgondolt és nem célravezető. Ismerve a Testvéri Szövetséget és a Magyarországi Baptista Egyház Vezetőségével való viszonyát, úgy gondolom, hogy ez a döntés és döntéshozatali mód inkább elmélyíti az ellentétet, mint orvosolná azt. Egy harminc éves problémát nem szabad ilyen döntéssel rövidre zárni, mert olyan következmények felszínre kerülését rejti magában, melyek hosszú távon tovább rontják a helyzetet. Ma már tudom, hogy az én „istentelen” jelzőm sem a megoldás irányába mutatott, ezért is választom inkább azt a módot, hogy a józan párbeszéd útján adjak hangot véleményemnek és tiszteletet tanúsítsak azok iránt, akikkel nem értek egyet.

30

A Testvéri Szövetség mozgalom baptista tagjairól elmondhatjuk, hogy tudnak azonosulni a baptista értékekkel. A Baptista Szövetség hitvallását elfogadják és a baptista vallásgyakorlatot is. Véleményem szerint, ha a karizmatikus baptista testvérek elfogadást nyertek a baptista egyházvezetés előtt, akkor a TeSz még inkább elfogadást kell nyerjen, hisz értékrendjében és kegyességi gyakorlatában inkább hordozza az eredeti baptista hitelveket.

³⁰ Gál Lajos levele az Országos Fegyelmi Tanácshoz 2014. 08.06.

Összegzés

Egyháztörténeti szempontból megállapíthatjuk, hogy a ma Testvéri Szövetségnek nevezett mozgalom a Magyarországi Baptista Egyházba egyedülálló módon megjelenő kegyességi irányzat. Gyökerei a Sajó- völgyi ébredés idejére nyúlnak vissza. Kezdetekben meghatározó volt id. Frank Sándor és ifj. Frank Sándor a mozgalom indulásában. Id. Frank testvér elsősorban, mint szellemi vezető a mozgalom alaptanításait határozta meg, míg ifj. Frank Sándor a szervezésben és a mozgalom összefogásában nyújtott kiemelkedő szerepet. Később az ő nyomdokaiban újabb vezetők álltak a mozgalom élére.

Bár a mozgalom mindig is nyitott volt más felekezetek testvérei felé tagjai többségében, mégis tradicionális illetve újabb felfogású karizmatikus baptista gyülekezetekben gyakorolják hitüket. Ennek következtében érthető, hogy a hitük megélése kapcsán körülöttük észlelhető feszültségek elsősorban baptista gyülekezetekben alakultak ki. A baptista gyülekezetekben a mai napig nem egyértelmű a megítélésük. Egyesek szeretik és tisztelik a TeSz-es testvéreket, és szolgatársként kezelik őket, míg mások megosztó, tévelygő közösségként viszonyulnak hozzájuk, akiktől tartózkodni kell.

Megállapíthatjuk azt is, hogy az utóbbi látásmód kialakulásában igen nagy szerepe volt annak, hogy némelyek az igazságot elferdítve hamis képet festettek a frankista testvérekről, mások pedig nem jártak utána kellő alaposággal a tényeknek és látásukat mások véleménye alapján fogalmazták meg a frankizmussal kapcsolatban. Természetesen tovább bonyolította a helyzetet, hogy a mozgalmon belül is voltak testvérek, akik különféle rágalmaknak valós alapot szolgáltatottak, hogy aztán sokan ezen az optikán keresztül vonjon le messzemenő következtetéseket a testvériségről.

A tényeket számba véve megállapíthatjuk, hogy a Sajó- völgyi ébredés nem emberek által létrehozott közösség volt, hanem Isten drága munkája, melynek nyomán sok fiatal nyert Krisztusban új és szabad életet.

Sok jórészt baptista, de más felekezetben hitüket megélő testvérek mondhatják el azt, hogy valamikor ebből a közösségből indultak, melyre szellemi szülőszobaként tekintenek.

Az ébredés idején rendkívüli őszinteség, bűn iránti gyűlölet, egyenesség és az egymás iránti hajlandóság jellemezte a fiatalokat. Buzgóságuknak köszönhetően egyre jobban kiszélesedett a mozgalom, és elsősorban baptista gyülekezetekben váltak ismertté a frankista testvérek. Egyes lelkipásztorok és gyülekezeti vezetők féltékenyen nézték a gyülekezeteikben formálódó frankista közösségeket, és ellenségesen léptek fel ellenük.

Gyengeségeiket felnagyítva, illetve nem orvosolva azt (törvényeskedés, személyi kultusz, felfuvalkodásra való hajlam) harcolni kezdték ellenük. Ezzel sokszor megosztásba és szakadásba vezették gyülekezeteiket, míg máshol a vezetők testvéri jobbot nyújtva ügyesen integrálták be őket a baptista közösségekbe, ahol a többségük megbecsült és tisztelt vezetővé válhatott.

Az idők folyamán ez a mozgalom sem kerülhette el a lassú leépülést. Némely testvérek korábbi szellemi értékeiket felhagyva világiassá váltak, és elgyengülve visszatértek régi életük bűnös útjára. Mások rajongó mozgalmak áldozataivá válva, eltérve a kezdeti alapoktól más karizmatikusnak való közösségekben gyakorolják hitüket. Egyes részek pedig a frankista nézetekben megcsontosodva a belterjesség és a törvényeskedés hálójában szenvednek.

De Isten kegyelméből voltak, és ma is vannak testvérek a mozgalmon belül, akik bár tisztelik gyökereiket, mégis kellő önkritikával rendelkezve képesek folyamatosan felülvizsgálni a hibás lépéseiket, és képesek azon változni, formálódni Krisztus keze alatt. Ma ezt az utat próbálja járni a TeSz jelenlegi vezetősége és irányító testülete. Ennek köszönhetően a mozgalom egy újabb lassú megújulási folyamaton megy át, és kijelenthetjük, hogy nem csökkent, hanem növekedett a mozgalom regisztrált és nem regisztrált szimpatizánsainak a száma. Örömteljes hír, hogy napjainkban legfőbb motorjaivá a közösségen belül megújult fiatalok kezdenek válni.

Azt is megállapíthatjuk, hogy a mozgalom soha nem kívánt független egyházzá válni. Tagjainak többsége meglehetősen él és szolgál adott felekezetében és gyülekezetében. De kívánja tartani a mozgalomban megismert testvérekkel a testvéri kapcsolatot, amit a konferenciák és táborok látogatása alkalmával tud megvalósítani. A mozgalom vezetőinek és tagjainak többsége missziós tevékenységét elsősorban adott gyülekezetében éli meg.

Az fentebb említett okok miatt kialakult feszültségek a mozgalom és baptista egyházvezetés között mindenféleképpen rendezésre várnak. Bár baptista körökben kialakult egyfajta frankista-TeSz-es fóbia, ugyanez nem mondható el a mozgalmon belül. Nem létezik baptista fóbia, sőt többségében tisztelet és elfogadás van az eredeti baptista hitelvek és vallásosság irányában a mozgalom részéről. A mozgalom nem igényel minden áron legitimitást a Baptista Egyház részéről, hisz enélkül is jó lelkiismerettel és tevékenyen gyakorolja munkáját még a Baptista Egyházon belül is. De kész a félreértéseket tisztázni, és a kialakult feszültségeket orvosolni, ha erre lehetőséget kap.

A mozgalom tagjainak tehát legfőbb célja saját gyülekezetükben Isten népének megújításán munkálkodni. Ezen kívül a testvéri kör keretein belül felelősséget érez a mozgalom tagjai iránt is.

Továbbra is jellemző a testvériségre a szentség iránti törekvés, és az atyafiakhoz való hajlandóság. A kiskorúságból kinőve sokkal toleránsabb azokkal a testvérekkel, akik hitüket másképpen élik meg. Kész együttműködni a Szentírás alapjain bármely hitvaló evangéliumi közösséggel.

Talán egyedülálló abban, hogy a mozgalmon belül nincsenek generációs feszültségek. Az ifjak többségükben készek elfogadni idősebb testvérek irányítását, és átvenni a közös szolgálatok terhét, akár konferenciák, táborok szervezése vagy újság, honlap szerkesztése.

A mozgalom, mint ahogyan fentebb is láthattuk, nem hiba nélküli, éppen ezért nyitottá kell válnia más közösségek felé, hogy a belterjesség csapdáit elkerülve egészségesen tudjon növekedni.

Amennyiben a mozgalom jelenleg aktív tagjai tudnak tanulni a múlt hibáiból, és készek továbbra is változásra, helyes önértékelésre, akkor bizonyára Istentől rendelt jövőjük is lesz.

Mivel többségük a magyarországi baptista gyülekezetekben éli meg hitét, ezért törvényszerűen egymásra fog találni hasonló megújulásra törekvő testvérekkel, akikkel együtt munkálkodva akár a baptista felekezet megújulásában is részt vehet. Ám ennek legfőbb feltétele, hogy elsősorban önmaga törekedjen a megújulásra, és szentségben várja Urunk megjelenését a felhőkben.

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, Amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőisége megjelenését; Aki önmagát adta mi értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt. Ezeket szóljad, és ints és feddj teljes méltósággal; senki téged meg ne vessen.” Tit 2:11-15

„Ti azért bátorosok legyetek, kezeiteket le ne eresszétek, mert a ti munkátoknak jutalma van.” 2Krón 15:7

Bibliográfia

BERECZKI LAJOS – KOVÁCS JÓZSEF: „*aki hisz és megkeresztelkedik...*” *A Baptisták Élete. Történelmi szemelvények, jellegzetességek, jeles képviselők.* Kiadó: Magyarországi Baptista Egyház Magyar Baptisták Világszövetsége. Budapest, 2017.

BÉKEHÍRNÖK: "Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk" (Zsid 10,24). 2006/18. szám

BROADBENT, EDMUND HAMER: *Zarándok Gyülekezet.* Primo Evangélium Kiadó. 1990.

CSÉNYI NORBERT: *Frankism in Hungary: Church within the Church?* Szakdolgozat Budapest Baptista Teológiai Akadémia, 2005.

DR. ALMÁSI TIBOR: *Az újszövetségi gyülekezet struktúrája, működése és vezetése – mai tanulságokkal. In A baptista ekkleziológia alapjai és újkori kihívásai.* BTA, Budapest, 2007.

FRANK SÁNDOR: *Búcsú Babilontól.* Kiadó: Fréla Bt. Tiszalúc, 2000.

FRANK SÁNDOR: *Halljad Izrael!* Magánkiadás. Sajószentpéter, 1996.

GÁL LAJOS: *levele az Országos Fegyelmi Tanácshoz.* 2014. 08.06.

MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ: *Baptista Hitvallás.* Budapest 2015.

PARDI FÉLIX: *A Fejkendő...egy elfelejtett keresztyén gyakorlat a modern időkben.* Theologos Kiadó. 2017.

https://www.youtube.com/watch?v=xcXCZJQbtQA&list=PLTwKxW3vpw8qVB_YbbLL60Nlfd6mg6Mwh 2019.04.01.

SZEBENI OLIVÉR: *A Kiskunság hívői.* Szerzői kiadás. Budapest, 2019.

SZÖVETSÉG EVANGÉLIUMI FOLYÓIRAT: *1. évfolyam 1. szám.* 2003. I. negyedév

SZÖVETSÉG EVANGÉLIUMI FOLYÓIRAT: *1. évfolyam 3. szám.* 2003. III. negyedév

<https://tesz.net/testveri-szovetseg-egyesulet/> 2019.04.01.

(A TeSz eseménynaptára...)

<https://drive.google.com/file/d/1rMcE1gUE2WY71XtmU7bQDUeGyE7eQ6qa/view> 2019.04.01.

Mellékletek

Történetek a Sajó- völgyi ébredés kezdetéből (1988-89)

„Amikor főiskolás lettem, nagyon vágytam arra, hogy találjak hívő embereket, akikkel közösségben lehetek. Az egyetemen találtam, de a zeneművészeti főiskolán, ahol én tanultam, nem volt senki. Legalábbis szeptemberben. A tanév végén már 6 emberrel tudtunk együtt imádkozni rendszeresen. Ezek közül kettő megtérésében eszközként használhatott az Úr. Márciusban indult a Miskolci Ifjúsági Kör, és igyekeztem hívogatni, akikben csak egy kicsi nyitottságot is érzékeltem, aki meghallgatta a bizonyágtételemet. Többen is eljöttek, és ők is hívtak másokat.

Gy volt az egyik ilyen lány. Tudtam, hogy református, de láttam, hogy nincs új élete, személyesen még nem találkozott Krisztussal. Egy alkalommal indítatást éreztem, hogy feltegyek neki egy kérdést: Mit gondolsz, mi Isten véleménye a házasság előtti testi kapcsolatáról? Hebegett-habogott, hogy a Biblia ezt nem nézi jó szemmel, de a mai világban ezt már nem lehet szó szerint venni. Innen hamar eljutottunk a Biblia tekintélyéhez, ihletettségéhez, Isten igazságához, Krisztus megváltó halálához. Gy egy idő után kényelmetlenül érezte magát, és „menekült” előlem egy busz után. Bár nem vagyok jó futó, lett volna más dolgom is, mégis utána eredtem. Hazáig kísértem, ott még egy jó darabig beszéltem az odafelvalókról, majd szólt az Úr, hogy most már befejezhetem. Elköszöntem, és magára hagytam. Ő bement a szobájába, leborult Isten elé, és egy 3 órás tusában igazán átadta életét Istennek.

Az a fiú, akivel Gy együttjárt, elkísérte az ifjúsági körbe is. A lányok beszélgettek Gy-vel, a fiúk pedig a barátjával. Ezekben a négy szemközti beszélgetésekben megértette az evangéliumot, és kész volt átadni az életét Krisztusnak. Gy megtéréséről másnap beszámolt a testvéreknek. Ezek után az egyik hívő fiú elbeszélgetett és imádkozott a barátjával.

Vele is megtörtént a csoda: Isten gyermeke lett! Amikor legközelebb találkoztak, mint újjászületett hívő emberek, felismerve kapcsolatuk tisztátalanságát, szakítottak. Aztán évekkel később Isten mégis egymásnak adta őket, és összeházasodtak.”

„Volt az évfolyamon egy lány, aki nagyon nem volt szimpatikus nekem. Ő viszont ragaszkodott hozzám, kereste a társaságomat. Szégyelltem magam, hogy hívő létemre nem tudom őt szeretni. Elkezdtem érte imádkozni, és közben folyton bizonyosságot tettem. Ő mindig udvariasan meghallgatott, de soha nem reagált. A tanév vége felé jártunk, amikor nekiszegeztem a kérdést: Annyi sok csodás átélésemről beszéltem neked hónapok óta, de fogalmam sincs, hogy te ezekről mit gondolsz? Meglepett a válasza: ma megyek gyónni, és a jövő héten lesz az elsőáldozásom. Délután hatra ment gyónni, mi pedig néhány diáktársammal az ifjúsági alkalomra. Ahogy véget ért a mi összejövetelünk, siettem abba a buszmegállóba, ahol reméltem, hogy összefuthatok még aznap este vele. Nem beszélünk meg semmit, mobiltelefon még akkor nem létezett, egyedül az Úrhoz fordulhattam, hogy adja meg a találkozást. És bár ő egy másik megállóban szállt fel a buszra, meglátott engem és leszállt. Sétáltunk a májusi miskolci éjszakában, egymást kísérgettük haza, de sehogy sem akartunk kifogyni a szóból. Majd javasoltam, hogy imádkozzunk. Hiszen ő megvallotta a bűneit, igazán szabadon és tisztán, Isten akarata szerint akart élni, de a katolikus pap nem tudott neki semmit mondani sem a megtérésről, sem az újjászületésről. Ezt elétártam, és imádságban kérte az Úr Jézust, hogy költözzön a szívébe, legyen élete Ura. Boldogan mondtam ámen-t!”

„A következő tanévben egy első éves jogász lány bukkant fel közöttünk. Nagyon aktív volt a beszélgetésben, de szavai leleplezték, hogy bár sokat tud Istenről, nincs élő kapcsolatban Vele. Az alkalmat vezető testvér (Frank Sanyi bácsi) nekem szegezte a kérdést: Mit gondolsz, van-e új élete ennek a kislánynak? Ránéztem a lányra, és mondtam, hogy még nincsen. Tudtam, hogy ezzel nem loptam be magam a szívébe, de őszinteség jellemezte a közösségünket.

A leányzó természetesen nagyon szívére vette, másnap felkereste Sanyi bácsit és számon kérte, hogy merészelte megkérdőjelezni az ő hitét. Egy hosszas beszélgetés után a lány felismerte hamis vallásosságát, és sírva kérte bűnei bocsánatát. Nagyon jó barátnők lettünk és vagyunk a mai napig.”

„Az egyetemi kollégiumban az egyik fiúszobában szellemet idéztek. Az előbb emlegetett jogász lány figyelmeztette őket, hogy veszélyes dologba keveredtek, és forduljanak Isten felé. Kinevették. Aznap este furcsa dolgok történtek ezekkel a srácokkal. Éjjel arra ébredtek, hogy füsttel van tele a szoba. Gyorsan kiszellőztettek, majd újra lefeküdtek. Nem sokkal később ismét felébredtek. Az történt, hogy az áramforráshoz NEM csatlakoztatott rádió kigyulladt. A tüzet eloltották, de azon az éjszakán már nem tudtak aludni a félelemtől. Reggel szaladtak a hívó társaikhoz, hogy mi lehetett ez. Este pedig mindnyájan ott ültek a bibliaórán, ahol az egyik egyetemista testvér az okkultizmusról beszélt.”

„Az egyik gépész fiú néhány „ifiköri” beszélgetés után megtért. Kollégiumban lakott, de hétvégére várta haza a 250 km-re lakó felesége és fél éves kislánya. A fiatalasszony édesapja pártember volt. Ahogy N beszámolt otthon megtéréséről, nem fogadták szívesen a megváltozott családtagot. Néhány hónappal később az ifjú férj és apa arra ment haza, hogy a bőröndje a ház előtt, és fel is út, le is út. Nagyon szerette a feleségét és a kislányát, de az Urat jobban. Nem tagadta meg Őt - ez lett volna a visszafogadásának feltétele. Végül kb. fél évvel később újra egyesülhetett a család. A felesége 20 évvel később – látva férje hitét, Istenhez való ragaszkodását – szintén az Úr útjára lépett.”

(Molnárné Mónika, Miskolc)

A TESTVÉRI SZÖVETSÉG ÁLLÁSFOGLALÁSA A LELKIPÁSZTORSÁGRÓL

2007. január

A lelkipásztorsággal és a Testvéri Szövetség lelkipásztorságról alkotott véleményével kapcsolatban sok helytelen nézet látott napvilágot. Ezért a Testvéri Szövetség az alábbi állásfoglalást teszi közzé.

A lelkipásztor a Bibliában

A kifejezés A „lelkipásztor” kifejezést nem találjuk meg a Szentírásban. A pásztor szónak azonban olyan jelentésével, amikor emberek vezetéséről van szó, igen. Ez a megnevezés tehát a hétköznapi életből vett képes kifejezés, melyet évszázadokon át mindenki világosan értett, és érthet ma is.

Az Ószövetségben Az Ószövetségben négyféle személyt jelöl a pásztor kifejezés: 1- Isten (Jer 31,10) 2- a jövőbeni Messiás (Ez 37,24) 3- a népnek Istentől kijelölt vezetői (Ézs 63,11) 4- az istentelen vezetők (Zak 11,17) Emberre vonatkozóan a pásztor nem egy külön rendet jelöl, hanem a papok, próféták, politikai vezetők gyűjtőneveként szerepel.

Az Újszövetségben: Az újszövetségi iratok kétféle jelentésben tárják elénk a pásztorot. 1- Jézus Krisztus, mint Főpásztor (Jn 10,11 ; Zsid 13,10) 2- a szolgálattevők egyik csoportja (Ef 4,11) Témánk szempontjából most a második kör kilétének felfedése a fontos. Ahhoz, hogy ezt megtehessük, a pásztorok tevékenységét kell áttekintenünk: a legeltetést, őrzést, gondviselést.

Ezekkel három helyen találkozunk az Újszövetségben: 1- Pétert kéri a feltámadott Jézus, hogy legeltesse és őrizze bárányait (Jn 21,15-17)

2- Pál kéri az efézusi véneket, hogy viseljenek gondot a nyájra, melyben a Szentlélek bízta meg őket az egyház legeltetésével. (Csel 20,28) 3- Péter kéri presbitertársait, hogy legeltessék az Istennek közöttük lévő nyáját. (I Pt 5,1-3)

Biblikus felépítés Az Biblia alapján el kell válasszuk egymástól a tisztséget (rangot), a szolgálatot (feladatot) és a kegyelmi ajándékot (karizmát). A **tisztség** lehet presbiter (jelentése: idősebb, vénebb), vagy diakónus (jelentése: felszolgáló, szolgál). Kizárólag férfiak. Ők alkotják a gyülekezet vezetését, emberi oldalról. A presbiterek vezetnek, a diakónusok szolgálják a gyülekezetet, de mindketten Jézus Krisztus rabszolgái. Nem csupán kegyelmi ajándékaik alapján történik az avatásuk, az Újszövetség minden kétséget kizáróan írja körül a tisztségek betöltésének erkölcsi feltételeit is. A **szolgálat** az a terület, melyben a megfelelő kegyelmi ajándékokkal rendelkező, Istentől, valamint a gyülekezettől megbízott testvér munkálkodik az egyházban (pl: apostol, tanító, próféta, evangélista, pásztor). A szolgálatra rendelt férfitestvérek a gyülekezet előljárói, akiknek soraiból kerülnek ki a vezetők. A **kegyelmi ajándék** az az Istentől adott rendkívüli képesség, melyet Ő tetszése szerinti elosztásban és mértékben ad személyesen minden egyes hívő férfinak és nőnek, népének hasznára.

A megbízott szolgálattevők kimagasló és kiteljesedő kegyelmi ajándékaik által töltik be szolgálatukat, melyet bizonyos esetekben a munkára teljes időben felszabadított, fizetett lelki-munkásként látnak el.

Pásztori szolgálat az Újszövetségben Az Újszövetségben Isten presbitereket bíz meg pásztori szolgálattal. Az egyház egészének átfogó pásztorlása az apostolok feladata, akik különleges szolgálattal megbízott és sok lelki ajándékkal megáldott presbiterek. Az első apostolok emberi oldalról történő megbízását Jézus Krisztus végezte. Az apostolok látogatják és ismerik a gyülekezeteket, az egész egyházat táplálják Igével és irányt mutatnak szellemi dolgokban. Egy helyi gyülekezet életében a presbitérium feladata ennek ellátása. A presbiterek, lelki ajándékaiknak megfelelően különféle szolgálatokat töltenek be. Ezek közül egy a pásztorlás szolgálata, melyet olyan előjárók végeznek, akik személyenként ismerik a gyülekezet tagjait, lelkigondoznak, látogatnak, de a gyülekezet egészét is képesek Isten Igéjével táplálni és nekik szellemi dolgokban irányt mutatni.

A lelkipásztorság intézménye a Biblia tükrében

A lelkipásztor a gyülekezet élén Egy-két kisebb létszámú felekezettől eltekintve, **a mai gyülekezetek élén úgynevezett lelkipásztorok állnak** világszerte, több-kevesebb joggal felruházva. Ők a gyülekezetek elsőszámú vezetői, a gyülekezeti tanácskozások elnökei, felekezeti összejöveteleken a gyülekezet képviselői. Ők az igehirdetés kizárólagos, vagy domináns szolgálattevői. Tanítanak, prófétálnak, evangélizálnak, pásztorolnak, pénzügyeket tartanak kézben, szervezeti kérdésekkel foglalkoznak. A Szentírás nem ismer ilyen egy személyben kimagasló és ilyen sok mindenhez értő vezetőt a gyülekezetben. Az újszövetségi gyülekezeteket mindig az Istentől kiválasztott, a már korábban elfogadott vezetők által kinevezett és a helyi közösség által megválasztott presbiterek közössége vezette. Mindenki a kegyelmi ajándékának megfelelő szolgálatban állt.

A lelkipásztor képesítése A lelkipásztorok általában **teológiai tanulmányok** elvégzése után állhatnak szolgálatba. Ezek a tanulmányok alapvetően igen hasznosak, mégis a világi tudományok sorába igyekező felzárkózni, könnyen károkat szenvedhetnek művelőiktől és károkat okozhatnak hallgatóikban. A hasznos rész eredményeinek elismerése mellett világosan áll előttünk a Bibliában, hogy Jézus Krisztus szolgálói sohasem emberi képességeik, vagy képesítéseik szerint nyerték el hivatalukat, hanem Isten elhívása és tanítása alapján. Ilyen szolgálatnak a betöltéséhez teológiai végzettség a Szentírásban sehol sem feltétel, noha kezdettől fogva voltak Istennek tanult szolgálói, akiknek képzése és szolgálata mindenkor igen hasznos.

A lelkipásztor vándorlása A lelkipásztorok legtöbbször pár év elteltével **új szolgálati helyre kerülnek**. Ez történhet áthelyezéssel, a szolgálat önkéntes leadásával, vagy anyagi, erkölcsi kényszerből. Az első gyülekezetek olyan férfiakat állítottak szolgálatba és bíztak meg tisztséggel, akik helyben laktak, a gyülekezetet kezdettől fogva ismerték és évtizedekig látták el szolgálatukat. Olyan ismeretekkel bírtak a helyi közösségről, mellyel senki más nem rendelkezett, és melyek nélkülözhetetlenek voltak szolgálatuk elvégzéséhez.

Az adott települést Istentől rendelt őrhelyüknek tekintették, amit csak Isten parancsára, vagy engedélyével hagytak el. A mai lelkipásztorok vándorlása az Újszövetség egyetlen szolgálati területén sem figyelhető meg, még az apostolok utazásai is egészen más formában történtek és egészen más tartalommal voltak telve.

Helyes viszonyulás a lelkipásztorsághoz

Helyes viszonyulás a lelkipásztorhoz A lelkipásztori intézménnyel szembeni nézet nem lelkipásztor-ellenesség. Magukat a megtért és újjászületett lelkipásztorokat testvéreinknek és szolgatársainknak tartjuk, akik iránt kettős tisztelettel tartozunk viseltetni, és feladatunk törekedni a velük való közösségre, együttműködésre, továbbá erre buzdítani másokat is.

Helyes viszonyulás az intézményhez Magát a fennálló rendszert több tekintetben sem tarthatjuk biblikusnak, de elfogadjuk, mint otthont adó gyülekezeteink évszázados gyakorlatát. A lelkipásztorság intézményére úgy tekintünk, mint az ószövetségi királyság intézményére. Az Úr eredeti akarata nem ez volt, de a nép emberi indokait Isten elhordozta, a benne rejlő veszélyekre népét intette, a királyokat pedig megáldotta. Ezek közül egynek, egy szíve szerint valónak tett ígéreteket Isten, akitől származik a mi Urunk, **Jézus Krisztus**, Akinek legyen dicsőség most és mindörökké!

**id. Frank Sándor volt lelkipásztorának és szeretett munkatársának
véleménye id. Frank Sándorról és a frankistákról:**

Frank Sándorról

A Kiskunság hívői (Budapest, 2019) kiadású könyvem 111-ik oldalán egy lábjegyzetben említem egyik közös utazásunkat Dédestapolcsányba, 1978. május 30-án. Talán csak alkalmanként járt 4-5 idősebb asszony a gyülekezetünkbe.

Ők tudtak az érkezésünkről, szívesen fogadtak minket és felvilágosítottak egykori prédikátoruk, Sárkány Zoltán halálesetéről. Furcsálltuk, hogy ezt még a saját testvére, Sárkány Győző, miskolci őskeresztyén prédikátor sem tudta. A könyv 272. oldalán az akkor tompai – Dobos Ilona – menyasszonyával készült műtermi felvételének másolatát találjuk. Mindketten megajándékoztak minket ezzel a felvétellel, s bár a kapott kép elveszett, Dobos Imre testvértől, Ilonka fivérértől kaptam meg azt, amit a könyvbe beszerkesztettünk.

Már ennyiből is látjuk, hogy életünknek egy adott szakaszában pályánk közel hozott minket egymáshoz. Amikor Kazincbarcikára meghívtak a húszfőnyi, de nagyon szépen fejlődő gyülekezetünk tagjai közé visszavették Frankékat, és ezzel meghitt, prédikátor és gyülekezeti tagjához méltó kapcsolat formálódott közöttünk. Határozottan mondhatom, hogy a fiatalasszony és mi közöttünk semmiféle versengés, torzsalkodás, netalán tiszteletlenség nem volt, de mint a közös utazás fentebbi esete is szemlélteti, Frank testvér a hatalmas körzetbe új evangéliumi színezetet vitt. Én akkor másodállásban, mint műszaki fordító, a Miskolci Egyetem keretében szervezett munkakörömnél fogva, ő az egykori Borsodi Vegyi Művek tisztviselőjeként eleinte ritkábban, később egyre intenzívebben együtt dolgoztunk a gyülekezet missziói életében. Egyik nevezetes esemény volt egy hetes evangélizáció virágvasárnaptól húsvétig, Sajószentpéteren. Két különös dolog történt a kölcsönös szolgálataink keretében: Egyik „megmagyarázhatatlan” esemény: Egy volt ÁVH-s katona egyre gyakoribb imaházba járása után a nyilvános összetörése, imádsága, könnyes szavai, Isten bocsánataért. Aznap Júdásról szólt az igehirdetés.

A másik a nagybátyja, aki szintén Frank (szerk.: Papp) családi nevet viselt, hónapokig járt a gyülekezetbe, amiért Sándor testvér nagyon boldog volt, és telve volt a legjobb reménységgel. Mások is érintve voltak az Ige által, a gyülekezetben, és a fiataljai közül megtértek, bemerítkeztek. Mások a távolabbi körzeti állomásról visszatértek az elhagyott gyülekezetünkbe. Évtizedes törekvők újabban döntöttek Jézus Krisztus mellett. Akkoriban lehetővé vált nekem, hogy egy Dacia személygépkocsit vegyek, amivel magammal vittem Frank Sándor testvért, egy közbeeső szórványba letettem, tovább utaztam, majd visszafelé újra felvettem és hazahoztam Kazincbarcikára, vagy Sajószentpéterre. A régebbi hívők között megértés fogadta őt. Híre ment evangéliumi töltetű igehirdetéseinek, így jutott távolabbiakkal kapcsolatba, Kopasz Jenővel, erdélyi ébredési igehirdetőkkal. Látogatásokat tett, ritkábban be is számolt egy-egy utazásáról és áldásairól. Része volt helyben a Szabadkeresztény Gyülekezet megalakulásában. Akadtak, akik arra hívták fel a figyelmemet, hogy Frank testvér nagyon keményen ostromozta a gyülekezetet, egyes személyeket felelősségre vont, megdorgált. Mások viszont ellenkezőleg, igazat adtak neki. Törésre sehol nem került sor a körzetünkben. Inkább fejlődtek a gyülekezeti kapcsolatok, mígnem én a Kispesti Gyülekezet meghívását kaptam meg, elköltöztem és levelezésre szorítkozott a kapcsolatunk. Elhidegülésről azonban szó sem volt. Frank testvér talán apai ágon zsidó származású volt, ezt nyilvánvalóvá tette, és elmondva megtérése történetét, Gerő Sándor volt teológiai tanárjára és rákospalotai prédikátorára hivatkozott. Tisztelte és becsülte Gerő testvért, aki őt bibliai keresztségben részesítette. Bár sérelmei is voltak addigra több gyülekezetünkől és egyes gyülekezeteken ellentétek lobbantak ki.

Engem szívesen felkértek éves ifjúsági konferenciákra, így Égerszögre, és Pányokra. Ha jól emlékszem Telkibányára egyszer büntető-nevelő intézetből 16 év körüli fiúkat hoztak ki, talán tízet. Egy 16 éves lányt, aki háborogva vette tudomásul, hogy átöltöztetik bokáig érő szoknyába, eltiltják a cigarettázástól. A fiúk viselkedése botrányos volt egy-két napig. Eleivel úgy tűnt, hogy Frankék munkatársai között lévő pedagógusok, tanárjelöltek mindezt szótlánul tűrik.

Ám szerda estére fordulat állt be, a renitens fiatalokkal intenzíven foglalkoztak, Bibliával a kezükben. Elképesztő nyugalommal, biztonsággal, hittel beszélünk velük, a pedagógusokkal, tanárjelöltekkel, és a kamaszokkal. Mi szakrális nyelven, ők, ahogy megszokták, úgy beszéltek. A nőtestvérek a cigarettás lánnyal foglalkoztak. Valahonnan egy felnőtt, de közvetlenül az utcáról a csoporthoz szegődő 25 év körül nő is, és mások, az ötven körüli jelenlévőből, a hét derekán vallást tettek.

Fogadta a csoport, hogy Jézus Krisztust követi, és a botrányos viselkedéstől tartózkodik. Mindennek leírhatatlan volt a hatása mindenkire. A látottak bennem mély érzelmeket váltottak ki. A mai napig sem kívánom bírálgatni Frank Sándort, Dobos Ilonát, a többi fiatal pedagógust, és az értük akár éjfélig imádkozó csoportot. Én ébredési mozgalomnak, áldott evangélizációnak, nem „Frankizmusnak” és „Frankistáknak”, hanem hívő testvéreknek nevezem őket. Lehet, hogy ebben befolyásoltak engem a körülmények, vagy az alaptulajdonságom. Nem elsősorban mások életét bírálgom, inkább saját magamét. Viszont méltányolom a hajlandóságot a megújulásra. Amikor Kispestre kerültem, ha ritkán is, de volt köztünk levélváltás. Közölték a kis ötödrét folyóiratukban a cikkeskéimet. Ha valaki tőlem segítséget kért közülük, akkor ellenszolgáltatás nélkül kapott is.

Frank testvér egyszer azzal állt eléem, hogy azt a kijelentést kapta, hogy költözzön Izraelbe... tehát kitelepültek. Az utolsó magyarországi tartózkodásuk napját nálam, és Ócsán, Fodor János testvérnél is megjelentek. Azokban a napokban mondta nekünk Ilonka, a felesége, hogy gyermekségétől feleségemet, mint hívő asszonyt példaképének tekintette. Izraelből is kaptunk tőlük levelet.

Amikor nyugalomba vonultam, jóval 70-ik életévem fölött, megírta nekem egyik fiuk halálát. A Szövetség Pátkai Béla testvért kérte föl, hogy képviselje őket, mert ők baptisták szeretnének maradni. Tőlem kértek tanácsot, hogy ezt biztosítva látom-e? Erről Pátkai testvér nem tudott, közülük is talán csak egy-két ember.

Úgy éreztem, hogy megrendült irántam a bizalma, mióta Amerikában doktori címet szereztem, mintha kissé elhidegült volna a Testvéri Szövetséggel is a kapcsolatom. Nem firtattam ezt, járatam a kis lapot, épültem belőle. Nem állítom, hogy valaha is „frankista” lettem volna! – Bár „frankofóbiába” sem estem. Nagyon örültem Balog Miklós testvér nyilatkozatának: „Miskolcon többé Frank-ügy nem lesz!” Most, hogy egyházunk és az újabb hullám szövetségesei között elsimulni látszanak a hullámok, hálás vagyok az Úrnak, hogy ezt megérhettem. Él állítólag Izraelben egy Messiás-hívő zsidó gyülekezet, aminek idős magyar orvos vezetője van, ő helyezte el Izraelben Frank Sándor testvér földi maradványait. A temetésén magyarul és ivrit nyelven beszéltek. Hiszem, hogy Frank testvér igazi lényét az utolsó napon feltámasztja az Úr, és ő – Jób szavaival – „teste nélkül” látja meg az Istent (Jób 19,26).

Szebeni Olivér

SZÖVETSÉG ÉS MEGÚJULÁS

Megújulás – nagy jelentéstartalommal bír ez a szó. Az egyik legfontosabb dolog a hívő ember életében, melyre naponként szükség van, mely kívánatos minden gyülekezetben, minden Krisztus-követő számára felekezeti határok nélkül.

Megújulás – volt a neve annak az újságnak, mely igyekezett ezt képviselni, munkálni. Sokan sajátjuknak tekintették e lapot, akkor is, ha nem tartoztak esetleg közvetve sem a '80-as évek végi „Miskolci Ifikör”-ben indult ébredés munkásai, gyümölcsei közé – akik a folyóiratot készítették. Sőt talán nem is ismertek közülük senkit, de igényelték azt a szellemi táplálékot, evangéliumi „ízt”, melyet hordozott. Aztán egyszer csak nem jelent meg több szám. Abbamaradt, mint ahogy sok hívő életében a szellemi megújulás is. Hiányzott, de a figyelmet, erőt más fontos és sürgős dolgok kötötték le, halaszthatatlan teendők, elkerülhetetlen terhek. Ezzel párhuzamosan elindult a törvényszerű leépülés is. Néhányan felismerték ezt, próbálták megakadályozni, összefogni az értékek megőrzése, a (M) megújulás, a közösség leépülésének megakadályozására. Elhatározták, hogy egyfajta szövetséget alkotnak, melyben együtt vállalják mindezt. Szövetség – Isten népének a megújulásaért. Szövetség – szorosabb közösség azokkal, akik vágyanak az Istennel való mélyebb kapcsolatra, Neki való engedelmességre. Szövetsége azoknak, akik tudatában vannak annak, hogy magukban gyengék a Sátán ereje és romboló hatalma ellen. Csak a drága vérén szerzett Új Szövetség Fejedelme, a mi Urunk Jézus Krisztus által, s egymással összefogva lehet a harcot felvenni. Szövetség, nem a tökéleteseké, hanem a megszentelődésre törekvőké. Szövetség – ez lett a lap neve, mert kifejezi szándékunkat és törekvésünket. Szeretnénk a (M) megújulás útján haladni, ha helyettesíteni nem is tudjuk. Csak közösen vállalkozhatunk erre. Csak együtt képviselhetjük ezeket a szellemi értékeket, s ez ma már talán konzervativizmusnak is tűnhet. Szeretnénk vállalni ezt a Bibliakonzervatív szemléletet! „Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül, a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus” (1 Kor 3:11) Giricz László

Magyarországi Baptista Egyház

1068 Budapest, Benczúr utca 31.

Tel.: 352-99-93; 343-06-18; Fax: 352-97-07; E-mail: baptist@baptist.hu

WWW.BAPTIST.HU

Az Országos Tanács 2009. február 14-i ülésén számot vetett azokkal a tapasztalatokkal, észrevételekkel, amelyek az elmúlt hónapokban a TESZ-ként ismert egyesület és a hozzá kötődő kegyességi (lelkiségi) irányzattal kapcsolatban érkeztek hozzánk.

Gyülekezeteinkben számos olyan testvér él, akik ehhez az irányzathoz tartozóként ismertek, de integrálódva a helyi gyülekezetekhez közösségünk aktív, hasznos és példaadó tagjai.

Ugyanakkor sajnálattal tapasztaljuk, hogy eme irányzat számos képviselője részéről éles, bántó és nagyon egyoldalú kritika éri lelkipásztorainkat, gyülekezeteinket, megosztva a testvérek egységét, rombolva a közösség lelki életét.

Az Országos Tanács felelőssége, hogy a Baptista közösség minden gyülekezetéért felelősséget vállalva ellen álljon minden olyan törekvésnek, amely a bibliai alapelvektől eltér, vagy - egyoldalúan értelmezve bibliai kérdéseket - magát a többiek fölé emelve, a közösség tőlük kegyességi szokásaiban különböző tagjai fölött pálcát tör, és őket saját képére igyekszik átformálni.

Mindezek alapján – nem feledve a jó szándékot és a sok tekintetben támogatható törekvéseket sem, de mérlegre téve a súlyos feszültségeket is – az Országos Tanács arra az elhatározásra jutott, hogy a TESZ-szel – tekintettel az újra és újra fellángoló vitákra – a jövőben nem tud és nem akar együttműködni, sem rendezvényeinek helyet adni.

Tisztelettel kérünk minden testvérünket, hogy ki-ki tegye magát mérlegre az alábbi ige alapján:

„A nekem adatott kegyelem által mondom tehát közöttek mindenkinek: ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint. Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai.” Róm. 12.3-5

JELENTKEZÉS: WWW.TESZ.NET - JÚN. 15-IG

2019. aug. 4-10

PÁNYOKI IFI TÁBOR

12-16 év

"Mennyei alapvetés"

Táborvezetők: Elek Sándor, Frank Ádám

Részvételi díjak családonként:

1 fő: 16.000 Ft
2 fő: 13.000 Ft/fő
3 fő: 10.000 Ft/fő

Kapcsolat: eleksani@gmail.com, +36/20 295 4542

Ifjúsági Hét Hetirend				Pányok 2019. augusztus 04-10.			
Mennyei alapvetés...							
"Mert más fundamentomot senki nem vehet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus." 1 Kó 3:11							
Időpont	Vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
7.00 - 7.30	ÉRKEZÉS	HARMATAHÍTAT					
7.30 - 8.00		Frank Ádám	Vándor Péter	Szilágyi Tamás	Storozinszki Tibor	Dósa Tamás	Mihály Gábor
8.00 - 8.45		Ébresztő - Rendrakás - Tisztálkodás Egyéni bibliaolvasás					
9.00 - 9.45	REGISZTRÁLÁS SZÁLLÁSHELYEK ELFOGLALÁSA	REGGELI					
	Alapvetés...						Táborzáró
	Milyen alapokon nyugszi az életed?	Az alapos megtérés	Valóságos újjászületés...	Vizbe avagy Szellembe való bemerítés?	Szellemi növekedés (fiacskák, ifjak, atyák...)		
	Elek Sándor	Frank Róbert	Frank Ádám	Molnár István	Elek Sándor		
10.00 - 11.00	TÁBORNYITÓ eligazítás, versenykiírások, ismerkedés Elek Sándor	BESZÉLJÜK MEG! (Az előadás megbeszélése kiscsoportokban)			KIRÁNDULÁS	BESZÉLJÜK MEG!	CSOMAGOLÁS
11.00 - 13.00		BAJNOKSÁGOK (Sport)				BAJNOKSÁGOK	
13.30 - 14.30		EBÉD Pihenés (munkatársi megbeszélés)	EBÉD				
14.30 - 17.00		FAKULTATÍV PROGRAMOK Vetélkedők, szemináriumok, szakkörök				FAKULTATÍV PROGRAMOK	
17.00 - 19.00	HAZAUTAZÁS	BAJNOKSÁGOK (Sport)			BAJNOKSÁGOK		
19.00 - 20.00		VACSORA tisztaolvasás					
20.00 - 21.30		(Igehirdetés, biztonyságtételek, éneklés)					
21.30 - 22.30	Gál Lajos	Gál Lajos	Tomka János	Gál Lajos	Elek Sándor	Máté András	
	Éjszakai akadályverseny					Táborfűz	
22.30	Tisztálkodás-készülődés lefekvéshez						
Lámpaoltás							

Bizonyoságtétel

„Sándor! Hogyha így folytatod az életedet, elkárhozol!”

Nem hívó családban nevelkedtem. Így Istenről és a Bibliáról nem sokat halottam. Szüleim elváltak, én édesanyjammal és mostoha apámmal éltem együtt. Mivel a szüleim életében az alkohol fogyasztása szinte mindennapos volt, egyre romlottak a körülményeink, testileg és lelkileg egyaránt. Volt eset, hogy mostoha apám a konyhakéssel kergette minket. Nagyon sokszor egyedül éreztem magam. Nem volt igazán senki, akivel megoszthattam volna problémáimat.

Egyik karácsonyi ünnepen például elmentek ott-onról (szüleim éppen itales állapotban voltak). Az utcán begyűjtöttem késő esti gondolataimba merülve, és sóvárogva figyeltem a házánál a fénycépet arra gondolva, hogy másoknak biztos boldogságban telnek az ünnepek. Ilyenkor szívem mélyén még jobban éreztem azt az ürességet, amely sokszor kínozott. Nagyon fájdalmas volt látni, hogyan teszi tönkre az ital azokat, akiket legjobban szeretek.

Próbáltam a szívem mélyén lévő Őrt kitölteni, egy ideig pótolta is a tévé, zene, sport, kung-fu, jóga. Ám egyik sem oldotta meg az én problémáimat, amelyek fokozódtak, rémálmaim és félelmeim voltak. Otthon is egyre erőszakosabb, követelőzőbb lettem. Előfordult, hogy szüleimet indulatomban megütöttem.

Mint minden fiatalnak, nekem is voltak vágyaim. Gondoltam énekesként vagy színészként, esetleg sportolásként vagy kung-fu mesterként még sokra vihetoem. Valami csak összajón nemem is az életben! De igazán egyelőre sem volt reális esélyem. Sokszor megfordult a fejemben, hogy mi az élet értelme, miért élek a földön. A szüleimnél láttam életet nem szerettem volna élni, de azt láttam is, hogy az emberek nagy része boldogtalanságban és képmutatásban él. Miután láttam életet

csodjét, az öngyilkosság gondolata is megfordult a fejemben.

Amikor már nem bírtam tovább, a természetbe menekültem és nagyokat sétáltam. Ekkor azt vettem észre magamon, hogy békesség és nyugalom tölt el. Ahogy figyeltem a természetet, úgy tudatosult bennem, hogy ez mind Isten alkotása. Többször előfordult, hogy lefekvés előtt imádkoztam Istenhez, hogy ne kárhozzak el.

Majd 17 éves koromban kórházba kerültem, ahol olyan műtéten estem át, amely megalázott. Teljesen legyengített, még menni is alig tudtam. Az addigi életem romokban hevert. Mellettem egy idős hívó bácsi feködt, aki beszélt nekem Jézus Krisztusról, mint személyes Megváltójáról. Vele imádkoztam először hangosan valami olyasmit, hogy „Űr Jézus segíts nekem megteremni”.

De ő imádsága nagyon megmaradt bennem, nem betanult imádság volt, hanem beszélgetett Istenrel. Igérttem neki, hogy majd elmegek a Baptista Ismázháza. Karácsony volt ekkor, és a kórházba a Református Egyháztól jött egy fiatal lelkész istentiszteletet tartani, ami nagyon tetszett. A kórházi kezelés után elbocsátam Lajos bácsitól azt ígérve, hogy meglátom, és azt mondtam neki, hogy húsz százalek hogy katolikus, negyven százalek hogy református, negyven százalek hogy baptista leszek. Arra is ígéretet tettem, hogy írok neki.

Amikor azonban hazaérkeztem, minderről hamar megfeledkeztem, újra a bűnös életemet folytattam tovább. A műtetem után nemsokára meghalt a nagypapám, és amikor a temetésen ott álltam, belém hasított az a tudat, hogy ha én lennék a koporsóban, bűneim miatt az örök kárhozatra kerülök. Ekkor már kerestem a megterés útját. Ugyanaz a lelkész vezette a gyűszentistiszteletet, akivel már a kórházban megismerkedtem.

Meghívtam beszélgetni a lakásárá, és elfogadtam a meghívást. Nagyon hamar összebarátkoztunk. Ahhoz hogy megkereszteljen, és hogy lekonfirmálhassak, konfirmáció előkészültre kellett járnom, ahol bibliai ismeretekre tettem szert. Ennek birtokában megkeresztelkedtem, és

Rákérdeztem a 15 éves fiára, aki eddig csendben figyelte a beszélgetést. Tömondattal válaszolt. Újabb kérdés, újabb tömondat. A harmadik kérdés után feladva szégyenlősségét így szólt: *„Najó, akkor elmondom.”* Elmondta. Szívet gyönyörködtető, tömör bizonyoságtétel volt, valódi, csendes megtérés, két héttel azelőtt történt. Nagy örömmel hallgattuk. Ebédhez hívtak, de mondtam a gyönyört, ténleg erő hajó, tíz éves kislánynak, hogy nem üssza, meg, neki is be kell számolnia mi történt vele.

A finom ebédet követően nem is maradt el a kérdés: *„A te szívedben mi történt?”* Döntést Hangzott a meglepően bátor válasz. Nem kellett győzködni, monda magától, hogy egy héttel ezelőtt beszélgetett az egyhetes hívó bátyjával, és ennek hatására ő is kérte bánei bocsánatát és az örök életet. Úgy vettem észre, meg is kapta, addigi nagy örömtünk tovább fokozódott. Három hónap alatt mind a három gyermek Isten gyermeke lett Doboséknál! És meglelt a csempő hang is az imádházból! Ez a keiny volt az, aki fehéttel nélküli bizalommal imádkozott.

Délután megtelt az imaház a meghívottakkal. Katona Béla helyi lelképíszorral odamentünk a szóséhez, mellettük Adrienn ül fehér ruhában. Az lge hirdetésében sokat segítettek a nap eseményei. Abban erősített az Űr, hogy egy-egy szolgálomatt előtt szellemileg legyen felkészült és akkor mindenképen az Ű életet aó szavát tudom hirdetni, akármennyire is tudtam felkészülni más oldalról. De azért készultem így is. Mír az ebéd mondatai után éreztem, hogy Isten megadja, ami kértünk tőle. Végig nagy figyelemmel hallgattam a gyülekezet, legodadobban a tíz éves leány, kinyitott nyakkal, tágira nyílt szemekkel.

A 2Thessz1:11-12alapján beszéltem. Azzal kezdtem, hogy a világ sötétségben veszleget, és nem tud ebből semmikeppen sem kijönni, mert egyedül Jézus Krisztus a világ Világossága és *„nincsen senkiben másban ltvesség mert nem is adottak emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megartanunk.”* Majd rátertem arra, hogy Isten milyen munkát végez el az őveiben és

mindegyik után kívántam Adriennek, hogy váljék olyanná. Meltökká teszi őket a szolgálata, mert az a mi hivatásunk ebben a világban, hogy Neki szolgáljunk.

Vannak hívők, akik nem méltóak a szolgálata, nem is végezhetik, mert Isten nem méltatja őket arra. De akik tiszta szívből kérik, azokat méltökká teszi. Azután Urunk betölt minket a jóban való teljes gyönyörűséggel és ez a jó az Ű Fia. Majd betölt minket a hitnek munkájával, mert a hit cselekedetek nélkül halott. Akiben mindezek megvannak, abban megdicsőül Jézus Krisztus neve. Nem az az elsődleges, hogy rajtuk keresztül dicsőüljön meg, hanem, hogy bennünk. Ha bennünk dicsőséges, dicsőséges lesz általunk is. Végül mi is megdicsőülünk őbenne, és ez akkor lesz teljes, amikor így szól: *„Jertek, én Átyámmal áldottat, örököljétek ez országot, a mely számotokra készített a világ megalapítása óta.”* Mindez az Ű kegyelméből van.

Az lgehirdetés után következett Adrienn bizonyoságtétele, majd bemerítése. Az első hallgatni volt öröm, a második látni. Amikor átlőtték, számunkra lehetőseé nyílt az éneklés, bizonyoságtétele. Tízzenegynégy mellé csatlakozott Kovács István és Dobos Beáta jegyespárosa. Czinege Kálmán és Kiss Beáta megterés történetét mondák el, mindkettő előtt és után énekeltek. Megtiszteltetésnek és Istenlőt valónak tartottam, hogy miután átlőttözve visszatért, Adrienn én is imádkozhattam kézzelreállva a lelképíszorral együtt.

Ezután jötték a köszöntések, melyek közül hármat emelek ki. Az első az édesapáé. Mihályé. Megható volt hallgatni, ahogyan dicsőítetn azt a múlt fájdalmas eseményeire, majd úgy köszöntötte őt a jelen, mint testvérét, akivel együtt immár hívő családot alkothatnak. A következő, akit megemlítek, a nagymama, Adrienn Édesanyjának, Marikának az Anyukája. Ō arról beszélt, hogy eddig tusakodva imádkoztam a megterésért, most pedig örülök neki. (Milyen csodálatos is lehet évtizedes imáruhár után meglatni egy napon a gyümölcsöt!) Végül ide sorolok még egy némit a köszöntés monordók közül, akinek a nevét nem tudom, de, hogy az Űre, azt igen.

Alázatosan meghajolt miután kiment és

Beszámoló

Dobos Adrienn bemerítése (Tompá, 2002. 11. 03. vasárnap)

2002. november 3-án hajnalban két autóval indultunk útnak Tompára, a Duna-Tisza Köze déli településére 11-en, mind Isten gyermekei. Dobos Adrienn bemerítésére voltunk hivatalosan. Kis közösségünk összetétele igen vegyes volt, sok helyről érkezünk: Debrecenből, Berettyóújfaluból, Vésztől, Okányról, Pécskádánból, Füzesgyarmatról, Szegehalomról, Kőrostarcsáról, Békésről és Békéscsábáról.

Útközben tartalmas beszélgetéssel töltöttük az időt, hiszen a legjobban régen láttuk egymást, összegyűlt a mondanivaló. Olyanok is voltak, akik most ismerkedtek meg.

Kellő időben érkezünk meg a régen jobb időkét láttam, most azonban 10-nél nem sokkal több rendszeres látogatást befogadó imádházba - így az első gyülekezeti tagokat énekszóval fogadtuk.

Az imárai buzdított Tomka János testvér végzte. Személyes példán keresztül tette érthetővé az Ű Jézus Pálus íránt tanúsított magartartását. Aki nem magát védte szorongatott helyzetében sem, hanem az igazságról tett bizonyoságot.

Arra nézve kaptunk útmutatást ez által, hogy ha nehéz helyzetbe kerülünk emberekkal szemben, akkor ne a magamagterítés, ne a félelem legyen úrná rajtuk, hanem használjuk ki a helyzetet az élet igazának hirdetésére. Isten azért enged meg számunkra kézenfekvő helyzeteket is, hogy azokban olyan emberek felé is bizonyoságot teheszünk, akikkel egyelőre nem is találkoznánk.

A buzdítást követő imádságok általában ösztönk, hitből fakadóak voltak. Az egyik imádság azonban különösen is tisztán csengett, szívemet melengette, örvendeztetett. Egy kislánnyól eredt és igen kíváncsivá tett, hogy ki is lehet az.

Imárai után Frank Róbert testvér hirderte Isten Igjét a Fil 3:12-18alapján. Beszélt arról, hogy mi az, aminek neki kell dölnünk, mi az, aminek nem. Mi, amit hátunk mögé kell

vetnünk, mi az, amit nem.

Sokan azt gondolják, hogy búneiket, gyengeségeiket, hiányosságait el kell fedelnük és annak neki dölni, amiben eredményeket értek el, amiben Isten megáldotta őket. De ez nem helyes, mert öntetséghöz vezet. Isten úgy távol vetette tőlünk a mi búneinket, mint amilyen távol van a napkelet a napnyugattól. Nem is kell, hogy azok vádoljanak bennünket. Azonban előtűnik kell legyenek intő jelként, figyelmeztetésként. Látnunk kell azt is, hogy milyen haszontalanok és méltatlanok vagyunk. Nem szabad enől megelégedkeznünk. De eredményeink, sikeres szolgálatainkról annál inkább. Azt az Űr végzte, nem én. Nem tarthatom számon saját sikeremkért.

Akik így állazák meg magukat és így dicsőitnek meg Isten nevét, azok alkalmasak arra, hogy mások számára példaképek legyenek. Olyan hívőknek kell lennünk, akik elmondhatják: *„Jegyetek az én követőim, miként én is a Krisztus.”* Ha valaki ezt nem tudja elmondani, annak a hívő életével baj van.

Mindkét szolgálaton keresztül szólhatott Isten azokhoz, akik igényelték meghallani az Ű hangját. Robi szolgálatát is közös imádkozás követte, és ismét megszólal a kislányhang, szellemében is tisztán, mint a friss forrásvíz. Az események azonban feledtetek velem, hogy utána járjak annak, hogy ki tudja gyermek léteire ilyen hittel megszólítani a Mindenható.

Ebédelni két csoportban mentünk. A nagyobb csoport Dobos Mihály testvérekhez ment, ebben voltam én is. Amíg az ebéd az asztalra került, beszélgettünk a házakkal. Egyre érdekesebb a téma, egyre építőbb a beszélgetés. Megkérdeztük Adrienn, hogyan éli a hívők életét. Megtudtuk, hogy Isten vezeti, naponta kap eligazítást, segítséget. Édesapja elárulta, olykor könnyezve fájjala, nem megy úgy a hitből való élet, ahogy elképzelte. Vigasztaltuk: nem az a baj, ha magunkból ábrándulunk ki, hanem ha Krisztusból. Amit áttel ezzel kapcsolatban, az a keresztény ember fájdalmas, de természetes küzdelme önmaga ellen. Folytatódott a beszélgetés Mihállyal. Egyszer csak elkaptam egy fél mondatot. A családító említi, hogy most már a kisebb gyermekek is az Űrál járnak.

lekonfirmáltam.

Így lett egy vallásom, és azt hittem ezzel minden el van rendezve, de nem így volt, még mindig bűneimben éltem. Istennel személyes kapcsolatom nem volt. Sőt, még mikor a templomba mentem, azt is megnezttem, hogy nem lát-e éppen valaki. Az osztályban sem beszéltem Krisztusról, féltem hogy megvetnek, kiözösítetnek. Hálás vagyok Istennek, hogy nem hagyott sokáig a vallásosság vakságában. Nem a reformátusokat akarom ezzel hibáztatni, hanem magamat, mert hit nélkül, bűneimhez ragaszkodva akartam üdvözülni.

A kórházban megismert bácsi írt a baptista fiataloknak, hogy látogassanak meg. Érdelkelt, ő hogy mi történt azóta velem. (Később tudtam meg, hogy feleségével együtt imádkoztak értem többször is). Meglátogatott három hívó a gyülekezetből, akikkel beszélgettünk Istenről, a Bibliáról, megtérésről. Megkérdezték, hogy meg vannak-e bocsátva a bűneim. Én erre nem tudtam válaszolni. Azt is kérdezték, újja vagyok-e születve, de erre sem tudtam mit felelni. Még sok mindenről beszélgettünk, amikor az egyik testvér azt mondta: *„Sándor! Hogyha így folytatod az életedet, elkárhozol!”*

Teljesen a szívemig hatolt ez a mondat, és azonnal lehallott rólam a vallásos lepel. Kemény volt ez a beszéd, de mellette ott volt a mentő kegyelem, amelyet megragadhattam. Ekkor értettem meg, hogy Isten engem mennyire szeret, és hogy számomra is van kegyelem. Ez után a beszélgetés után imádkoztunk. Ők imádkoztak először, és én megint azt éreztem szavaikat hallva, amit a kórházban Lajos bácsi imádságánál. Ezek az imádságok személyesek, élők!

Amikor én kerültem sorra, csak sirtam, hogy én így nem tudok imádkozni, és csak nyögődcseletem valamit. De a testvérek biztattak, higgyem el, Istennek az ilyen első nyögődcsele, de őszinte imádságok is tetszenek. Másnap is előttek, hoztak egy áhítatos könyvet, és beszélgettünk egy keveset. Ez a két beszélgetés forgott bennem, míg egy este nem bírtam már tovább, leborultam az ágyam mellé, és elkezdtem megvallani Istennek a bűneimet, tisztáztam életemet, szüleim ellen elkövetett

engedetlenségeimet... Ahogy soroltam Istennek, úgy könnyebbült meg a szívem, és töltött el Isten békessége. Áéltam azt, amit az Ű Jézus mondott: *„Boldogok azok, akik sírnak, mert ők megigazsáztatnak.”*

Anyára boldog voltam, hogy úgy éreztem, az egész világ a szívébe ért volna. Ekkor már könnyebb volt megbocsátanom mindenkinnek, bocsánatot kérnem azoktól, akiket megbántottam. Ettől a naptól kezdve az életem megváltozott, ami addig érték volt a szememben, az kár és szemét lett a Jézus Krisztus ismeretéről. Az Ű segítségével tudtam bűneimlőt is megszabadulni. Bár a Sátán egyből megfácolta az egészét, és azzal próbált elhitetni, hogy semmi nem igaz az egészéből. Ekkor Isten elé borultam, és megkérdeztem Tőle, hogyan lát engem.

Ő Észáás könyvéből válaszolt nekem: *„Örvendezvén örvendezek az Űrban, örüljön lelkek az én Istenemben; mert az üdönök ruháival áldoztatott fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, a ki pap módon ékít fel magát, és mint menyasszony, a ki felrakja ékségeit.”* (És 6:11:10)

Újra békesség és öröm töltötte meg a szívemet. Azóta az a saórnjó, tires érzést nem éreztem a szívémben. Később kimunkálta bennem Isten, hogy a bemerítés neki való engedetlenség kérdése, épp ezért nagyon szükséges. Jézus Krisztus így tanította a tanítványait amikor a földön járt, hogy ekképpen cselekedjenek.

Azóta a Berettyóújfalui Baptista Gyülekezetnek vagyok tagja. Most már tudom, hogyha meghalok, nem kell a kárhozatra mennem, mert Jézus Krisztus minden bűnömöt eltörölte és az Ű helyettes váltsága révén, nyitva van számomra a menny.

Ennek már több mint öt éve, és azóta is valom, hogy jó az Űrrel együtt járni. Igaz az ének, hogy évről - évre dicsőbb az élet Istennél!

A Szentírás szavaival bátorítalak kedves olvasó: *„Mindaz aki segítségül hívja az Űr nevét, az megtartatik.”* Élj ezzel a lehetőséggel!

Elek Sándor, Berettyóújfalui

Hozzájáruló nyilatkozat szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott
Név: Göriz László
Anyja neve: Göriz Eszter
Születési hely, idő: Szentes, 1973.04.25.
Lakcíme: 6640 Csongrád, Nap u. 6.

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét **Elek Sándor Attila** a Baptista Teológiai Akadémia mesterszakos hallgatója, **A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése** című szakdolgozatában felhasználja.

Kelt: Csongrád, 2019. ápr. 11.

alírási

Hozzájáruló nyilatkozat szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott
Név: FRANK EÖBERT
Anyja neve: DOBOS ILONA
Születési hely, idő: BUDAPEST 1970. 11. 13.
Lakcíme: 4100 Beregcsai József Ködör u. 4.

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét **Elek Sándor Attila** a Baptista Teológiai Akadémia mesterszakos hallgatója, **A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése** című szakdolgozatában felhasználja.

Kelt: Beregcsai, 2019. 04. 02.

alírási

Hozzájáruló nyilatkozat szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott
Név: Góll Lajos
Anyja neve: Kiss Mária Erzsébet
Születési hely, idő: Békéscsaba, 1973. 06. 17.
Lakcíme: 5530 Szeged, Török u. 18/1

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét **Elek Sándor Attila** a Baptista Teológiai Akadémia mesterszakos hallgatója, **A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése** című szakdolgozatában felhasználja.

Kelt: 2019. 03. 30.

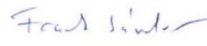

alírási

HOZZÁJÁRULÓ NYILATKOZAT
szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott
Név: **Frank Sándor**
Anyja neve: **Dobos Ilona**
Születési hely, idő: **Budapest, 1967.05.20.**
Lakcíme: **1086 Budapest, Dankó u. 32.**

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét **Elek Sándor Attila** a Baptista Teológiai Akadémia mester szakos hallgatója, **A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése** című szakdolgozatában felhasználja.

Budapest, 2019. április 15.

Hozzájáruló nyilatkozat szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott

Név: HOLNÁR ISTVÁN

Anyja neve: IMOLA ERZSEBET

Születési hely, idő: MISKOLC 1962.01.08.

Lakcíme: 3529 MISKOLC PETNEHAZY u. 12. 3/2

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét Elek Sándor Attila a Baptista Teológiai Akadémia mesterszakos hallgatója, A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése című szakdolgozatában felhasználja.

Kelt: Miskolc, 2013.04.08.

Holnár István
aláírás

Hozzájáruló nyilatkozat szakdolgozathoz készült interjú szövegének felhasználásához

Alulírott

Név: BORHIS ANDRÁS

Anyja neve: FRIDERICUSZ ERZSEBET

Születési hely, idő: BÉKÉSCSABA 1941.05.15

Lakcíme: 5620 BÉKÉSCSABA PÉLÁSI u. 68

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:48. § alapján hozzájárulásomat adom ahhoz, hogy a velem készült interjú szövegét Elek Sándor Attila a Baptista Teológiai Akadémia mesterszakos hallgatója, A Keresztény Testvéri Szövetség mozgalom rövid jellemzése című szakdolgozatában felhasználja.

Kelt: Békéscs, 2013.04.14

Borhis András
aláírás

